

இலங்கையில் வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதலுக்கான பொறுப்புக்கூறல்

(ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட மூல ஆவணம் தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது)

பொருளடக்கம்

I	முகவுரை.....	3
II.	சர்வதேச சட்ட வரைவு.....	5
III.	இலங்கையில் வலிந்து காணாமலாக்கப்படல் பற்றிய வரலாறு	9
V.	பொறுப்புக்கூறல் தொடர்பில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பார்வைகள்.....	16
VI.	இலங்கைக்குள் பொறுப்புக்கூறல் முயற்சிகள்: பாரிய பற்றாக்குறை.....	20
A.	உண்மையின் தேடல்.....	20
B.	இலங்கைக்குள் சட்ட நடவடிக்கைகள்.....	28
C.	இழப்பீடுகள்	34
D.	மீறல்கள் மீள் நிகழாமை.....	36
VII.	பொறுப்புக்கூறலுக்கான சர்வதேசத்தின் பங்களிப்புகள்.....	36
A.	உலகளாவிய சட்ட அதிகார எல்லைக்குள் உள்ளடங்கும் வழக்குகள்	36
B.	இலக்குத்தடை உத்தரவுகள்	39
C.	கட்டுப்படுத்தும் பிற சாத்தியமான நடவடிக்கைகள்	39
IV.	முடிவுகளும் பரிந்துரைகளும்.....	40

இலங்கையில் வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதலுக்கான பொறுப்புக்கூறல்

1 முகவுரை

1. இலங்கைச் சமூகமானது எண்ணற்ற வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதல் அலைகளினை பல தசாப்தங்களாக எதிர்கொண்டு வருகின்றது.¹ அடிப்படையில் இலங்கை பாதுகாப்புப் படையினராலும் அவர்களுடன் இணைந்துணை இராணுவக் குழுக்களினாலும் அவர்களின் எதிரிகளாகக் கருதப்படுபவர்களை அச்சுறுத்தி ஒடுக்குவதற்கு ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தும் நோக்கில், பல்லாயிரக்கணக்கான நபர்கள் வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதலுக்கு நேரடியாக இலக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளனர். 2016 ஆம் ஆண்டில், இலங்கையின் நல்லிணக்கப் பொறிமுறைகளுக்கான கலந்தாலோசனைச் செயலணி (consultation task force), கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கங்கள் காணாமலாக்கப்படுதல் எனும் பிரச்சனைக்கு தீர்வுகாண முயற்சித்து பின் தோல்விடைந்தமையினை ஒரு "அபாண்டமான குற்றச்சாட்டாக" விபரித்துள்ளது.² அண்மைய ஆண்டுகளில், வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதலில் இருந்து அனைத்து நபர்களையும் பாதுகாப்பதற்கான சர்வதேச உடன்படிக்கையை (ICPPED) அங்கீகரிப்பது மற்றும் சட்டத்தை இயற்றி அமுல்படுத்துவது உட்பட இலங்கை சில சாதகமான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துள்ளது.³ வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பான விசாரணை ஆணைக்குழுக்கள் (Col), அத்துடன் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் தேவைகளுக்குப் பதிலளிக்கும் நோக்குடன் வடிவமைக்கப்பட்ட அமைப்புக்களான காணாமல் போனோருக்கான அலுவலகம் (OMP) மற்றும் இழப்பீடுகளுக்கான அலுவலகம் போன்றவற்றினையும் அது அமைத்துள்ளது. இருப்பினும், இந்த நடவடிக்கைகள் எவையும் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உரிமைகளில் குறிப்பிடும்படியான திடமான முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. அனைத்துப் படி நிலைகளிலும் குற்றவாளிகள் நீதியின் பிடியிலிருந்து தொடர்ந்து தப்பித்து வருகிறார்கள். தண்டனை விலக்கானது ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது. புதிதாக இடம்பெற்ற வலிந்து காணாமலாக்கப்படல் தொடர்பான வழக்குகள் ஒப்பீட்டளவில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கும் அதே வேளை, வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதல் தொடர்பான முன்னைய ஆணைக்குழுக்களை ஆதரிக்கும் கட்டமைப்புகள் தொடர்பான பலவீனங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன. ஆழமான சீர்திருத்தங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, பொறுப்புக்கூறல் நிகழும் வரை, இவை மீளவும் நிகழ்வதற்கான ஆபத்து உறுதியாக உள்ளது.
2. இலங்கையில் இடம்பெற்ற 26 ஆண்டுகால ஆயுதப்போராட்டம் (1983-2009) உட்பட, வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதல் சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் பாரிய மீறல்கள் மற்றும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டத்தின் மோசமான மீறல்கள் ஆகியவற்றின் பரந்த வடிவங்களின் அம்சங்களாக உள்ளன.⁴ சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ், காணாமலாக்கப்பட்டோரின் நிலை மற்றும் இருப்பிடம் என்பவை உறுதியாகத் தீர்மானிக்கப்படும் வரை வலிந்து காணாமலாக்கப்படல்கள் முடிவடையாத "தொடர்ச்சியான" மீறல்களாகவே⁵ கருதப்படுகின்றது.⁶ குறிப்பாக இந்த அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது போல், காணாமலாக்கப்படல்களால் ஏற்பட்டுள்ள நிலை முழுக் குடும்பங்களையும் சமூகங்களையும் உலுக்கிக்கொண்டிருப்பதுடன், மேலும் அழிவுகரமான பால்நிலை சார்ந்த தாக்கங்களினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தொடர்ந்தும் தீர்வானது இல்லாவிடில், இலங்கையின் சமூக ஒற்றுமை தொடர்ந்தும் பாதிக்கப்பட்டு, சட்டத்தின் ஆட்சி மற்றும் அரச நிறுவனங்கள் மீதான நம்பிக்கை சிதைந்து, உண்மையான நல்லிணக்கம் மற்றும் ஒற்றுமைக்கான வாய்ப்புக்கள் உருவாக அது தடையாகவும் அமையும்.
3. இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறல் தொடர்பான நிபுணர்களுக்கு, ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவையின் ஆணைக்கிணங்க இடம்பெற்ற இலங்கை மீதான OHCHR விசாரணை மற்றும் வலிந்து அல்லது தன்னிச்சையற்று காணாமலாக்கப்பட்டோருக்கான பணிக்குழுவின் (WEIGHT) இலங்கைக்கான பயணங்கள் உட்பட ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அமைப்புகளால் கொடுக்கப்பட்ட வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதலின் வடிவங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகள் ஆகிய அனைத்தினதும் அடிப்படையில், பொறுப்புக்கூறல் குறித்த குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகள் தொடர்பில் இந்த அறிக்கை கவனம் செலுத்துகிறது. பொறுப்புக்கூறலுக்கான ஒரு முழுமையான அணுகுமுறையானது பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உரிமைகளான உண்மையினை அறிதல், நீதி, இழப்பீடுகள் மற்றும் மீள் நிகழாமைக்கான உத்தரவாதம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாக வரையறுக்கப் படுகிறது. ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை தீர்மானமான 48/141 இன் கீழ் மனித உரிமைகளுக்கான உயர் ஸ்தானிகருக்கு

¹ இந்த அறிக்கையின் மூன்றாம் அத்தியாயத்தை இணைப் பார்க்கவும்

² Consultation Task Force on Reconciliation Mechanisms, "Interim Report: The Office on Missing Persons Bill and Issues Concerning the Missing, the Disappeared and the Surrendered", (August 2016), p. 58.

³ இலங்கையானது 2016 ஆம் ஆண்டு, அனைத்து நபர்களையும் வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்படுதலில் இருந்து பாதுகாப்பதற்கான சர்வதேச சட்ட உடன்படிக்கையினை (ICPPED) அங்கீகரித்துள்ளது. Act, No. 5 of 2018.

⁴ See United Nations, Human Rights Council, Report of the OHCHR Investigation on Sri Lanka (OISL Report), A/HRC/30/CRP.2, 16 September 2015.

⁵ See Committee on Enforced Disappearances, General Comment No. 1 (2023) on Enforced Disappearance in the Context of Migration, CED/C/GC/1, 26 October 2023, para. 40.

⁶ Ibid., para. 39.

வழங்கப்பட்ட பொது ஆணைக்கு அமையவும், மனித உரிமைகள் பொதுச்சபை தீர்மானங்களான 46/1 மற்றும் 51/1,⁷ ஆகியவற்றின் கீழ் OHCHR இற்கு வழங்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட ஆணையின் அடிப்படையிலும், பாரிய மனித உரிமை மீறல்கள், சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டத்தின் கடுமையான மீறல்கள் மற்றும் இலங்கையில் இழைக்கப்பட்ட குற்றங்கள் ஆகியவற்றுக்குரிய அதன் பொறுப்புக்கூறல் திறனை வலுப்படுத்துமாறு அவ் அலுவலகத்திற்கு பணிக்கப்பட்டதன் விளைவாக இந்த அறிக்கையானது வெளியிடப்படுகின்றது. இந்த அறிக்கையில் வழங்கப்பட்ட தகவல்களும் பரிந்துரைகளும் OHCHR இனால் எதிர்கால பொறுப்புக்கூறல் செயல்முறைகளுக்கான சாத்தியமான உத்திகள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் உயிர்தப்பியவர்களுக்காக வாதிடுதல் ஆகிய ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட செயற்பாடுகளின் ஒரு பகுதியாகும்.

- பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குரலை வலுப்படுத்துவது மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் குறித்த அவர்களின் முன்னோக்குகளை முன்வைப்பது என்பவை குறித்து இந்த அறிக்கையில் குறிப்பாக கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. "பாதிக்கப்பட்டவர்" எனும் பதம் ICPPED இல் வரையறுக்கப்பட்டதன் பொருளில் இந்த அறிக்கையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது, காணாமலாக்கப்பட்ட நபரும் அத்துடன் வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டதன் விளைவாக நேரடியான பாதிப்பை சந்தித்த எந்தவொரு தனிநபரும் இப்பத்தினுள் அடங்குவர். அத்துடன், இந்த அறிக்கையானது உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச மட்டங்களில் பொறுப்புக்கூறலை நோக்கி எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளை பகுப்பாய்வு செய்து மதிப்பிடுகிறது. தொடர் நடவடிக்கைகளுக்கான குறிப்பிட்ட பரிந்துரைகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் நிலை மற்றும் இருப்பிடம் பற்றிய உண்மையினைத் தேடுவதை தீவிரப்படுத்தவும், குற்றவாளிகளை விசாரித்து வழக்குத் தொடரவும், பாதிக்கப்பட்ட குழுக்களுடனும் மற்றும் பொதுச் சமூக அமைப்புகளுடனான (CSOs) பயனுள்ள மற்றும் அர்த்தமுள்ள ஆலோசனையின் அடிப்படையில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு போதுமான மற்றும் பால்நிலை - அடிப்படையிலான இழப்பீடுகளை வழங்கவும் இலங்கை அதிகாரிகள் வலியுறுத்தப்படுகிறார்கள். தன்னிச்சையான தடுப்புக்காவலை செயல்படுத்தும் கொடுமான சட்டங்களை ரத்து செய்தல், நீதித்துறை, இராணுவம் மற்றும் சட்ட அமுலாக்கத் துறைகளின் நிறுவன சீர்திருத்தம் செய்தல் ஆகியவை எதிர்காலத்தில் காணாமலாக்கப்படுவதை தடுப்பதற்கு அவசியமான முக்கிய நடைமுறைகளுள் அடங்கும். சர்வதேச மட்டத்தில், நாடுகள் மற்றும் சர்வதேச நிறுவனங்கள் உண்மையான பொறுப்புக்கூறலுக்காக வாதிடுவதற்கு தங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்துவதுடன், மேலும் வழக்குத்தொடுத்தல், இலக்குத்தடை உத்தரவுகள் (targeted sanctions) மற்றும் பிற கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகள் உட்பட அந்த நோக்கத்தினை பூர்த்திசெய்யவல்ல சர்வதேச சட்டத்திற்கு இசைவான மேலதிக நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டும்.

ஆய்வுமுறை

- இவ் அறிக்கையின் தயாரிப்பின் போது, OHCHR அலுவலகமானது, பாதிக்கப்பட்டவர்களுடன், இலங்கையில் வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதலின் தாக்கங்கள் மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் குறித்த அவர்களின் பார்வைகள் குறித்து ஆராய்வதற்காக தொடர் ஆலோசனைகளை மேற்கொண்டது. OHCHR அலுவலகமானது இருதரப்பு நேர்காணல்களை 39 பாதிக்கப்பட்ட தனி நபர்களுடனும் (32 பெண்கள், 7 ஆண்கள்) 43 பாதிக்கப்பட்டவர்களை (34 பெண்கள், 9 ஆண்கள்) உள்ளடக்கிய இலக்குக் குழுக்களுடனும் நடாத்தியது. பகுதியாக-கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல்களைப் பயன்படுத்தி கருத்தாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த ஆலோசனைகளில் பங்குபற்றியவர்களில் அதிகளவான பெண்களின் விகிதம், காணாமல் போனவர்களில் பெரும்பாலானோர் ஆண்கள் என்பதனையும், பெண் உறவினர்கள், குறிப்பாக மனைவிகள் மற்றும் தாய்மார்களே தங்கள் அன்புக்குரியவர்களைத் தேடி பொறுப்புக்கூறல் தொடர்பாக அழுத்தம் கொடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு தலைமை தாங்குகிறார்கள் என்ற உண்மையினையும் பிரதிபலிக்கிறது. வெவ்வேறு காலகட்டங்கள், வெவ்வேறு புவியியல் பகுதிகள் மற்றும் பல்வேறு இன மற்றும் அரசியல் பின்னணியில் இருந்து பாதிக்கப்பட்டவர்களை உள்ளடக்குவதற்கான முயற்சி திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இலங்கையின் தெற்கிலிருந்து 1980களின் பிற்பகுதியிலும் (ஜனதா விழுக்கி பெரமுனாவின் (JVP) கிளர்ச்சிக் காலம்), இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கிலிருந்து 1990களின் நடுப்பகுதியிலும் மற்றும் 2009 ஆம் ஆண்டு மோதலின் இறுதிக் கட்டத்தை அண்டிய காலப்பகுதியிலும் வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டமை தொடர்பான கருத்துகள் கலந்துரையாடப்பட்டது. பலவிதமான கருத்துக்களை உறுதி செய்வதற்கான முயற்சிகள் இதில் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், பாதிக்கப்பட்டவர்களிடையே உள்ள கண்ணோட்டங்களின் பன்முகத்தன்மையினை OHCHR ஏற்றுக்கொள்வதுடன் பாதிக்கப்பட்ட அனைவரின் கருத்துக்களையும் இவ் அறிக்கையில் முழுமையாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது என்பதை அங்கீகரிக்கின்றது. பாதிக்கப்பட்டவர்களின் சட்டப் பிரதிநிதிக்களுடனும், இலங்கை மற்றும் வெளிநாடுகளில் உள்ள ஏனைய மனித உரிமைக்கான பாதுகாவலர்களுடனும் மற்றும் சர்வதேச சிவில் சமூக அமைப்புகளுடனும் OHCHR ஆலோசனை நடாத்தியது. அனைத்து நேர்காணல்களும் ஆலோசனைப்பகிர்வும் OHCHR இனது தரத்திற்கு அமையவும் பாதிக்கப்பட்டவர்களை மையப்படுத்தியதாகவும் பாலின-உணர்திறனுடன் கூடிய அணுகுமுறைக்கு இணங்கவும் நடாத்தப்பட்டதுடன், "நீங்கு இழைக்காமை" கொள்கைக்கு இணங்குதல், இரகசியத்தன்மைக்கு மதிப்பளித்தல், ஆதாரங்களின் பாதுகாப்பினை உறுதி செய்தல் மற்றும் தகவலைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஒப்புதல் பெறுதல் ஆகியவையும் கருத்தில் எடுக்கப்பட்டன.

⁷ இந்தத் தீர்மானங்களின் கீழ், மனித உரிமைகள் பேரவையானது, இலங்கையில் இடம்பெற்ற பாரிய மனித உரிமை மீறல்கள் மற்றும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டத்தின் கடுமையான மீறல்கள் ஆகியவற்றுக்குரிய பொறுப்புக்கூறல் திறனை வலுப்படுத்துமாறு OHCHR இடம் கோரியது.

6. ஐக்கிய நாடுகளின் முந்தைய விசாரணைகளினூடாக கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்கள் மற்றும் பிற UN மனித உரிமைச் செயல்முறைகளில் இருந்து கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களினையும் OHCHR மதிப்பாய்வு செய்துள்ளது. 2024 ஜனவரியில் மேலதிக தகவல்களுக்காக இலங்கை அதிகாரிகளிடம் கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டது. இருப்பினும், HRC தீர்மானங்களான 46/1 மற்றும் 51/1 ஆகியவற்றினை இலங்கை அரசு எதிர்த்துள்ள நிலையில், அக் கோரிக்கையினை ஏற்கும் நிலையில் அது இல்லை என்று OHCHRக்கு தெரிவித்துள்ளது.⁸ இருப்பினும், இலங்கையின் உத்தியோகபூர்வமான பொது அறிக்கைகள் மற்றும் ஐ.நா வின் மனித உரிமைகளுக்கான பொறிமுறைகளிடம் அளிக்கப்பட்ட ஒப்படைப்புகள் மற்றும் அதன் (அண்மைய வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்படுத்தலுக்கான குழுவிடமும் (CED) வலிந்து அல்லது தன்னிச்சையற்று காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் தொடர்பான பணிக்குழுவுடனும் (WGEID) மனித உரிமைகள் சபையுடனுமான) அறிக்கைகள் மற்றும் தகவல் தொடர்புகள் உட்பட அனைத்து ஆவணங்களினையும் OHCHR துல்லியமாக மதிப்பாய்வு செய்துள்ளது. கூடுதலான திறந்தவெளி மூல ஆவணங்களையும் OHCHR ஆனது ஆய்வுக்குட்படுத்தியுள்ளது.
7. தங்களது நீதிக்கான போராட்டத்தில் எதிர்கொள்ளும் அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் துன்புறுத்தல்களையும் பொருட்படுத்தாது, இவ் அறிக்கையினைத் தயாரிப்பதில் ஈடுபடத் தயாராக இருந்த பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் அவர்களின் பிரதிநிதிகள் அனைவருக்கும் OHCHR தனது நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

II. சர்வதேச சட்ட வரைவு

8. சர்வதேச சட்டங்களின் படி, வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதலில் ஈடுபடுவதிலிருந்து இலங்கை தடை செய்யப்பட்டுள்ளது, மேலும் வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதலை தடுக்க போதுமான முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை அது எடுக்க வேண்டும், மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைகளான உண்மை தகவலினை அறிதல், நீதி, இழப்பீடுகள், மீண்டும் காணாமலாக்கப்படும் சம்பவங்கள் இடம்பெறாது என்பதற்கான உத்தரவாதம் ஆகியவற்றை வழங்கக்கூடிய பொறுப்பேற்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டம் (IHRL)

9. சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டமானது சமாதான காலத்திலும் ஆயுத போராட்ட காலத்திலும் அமுல் படுத்தப்படக் கூடியதே.⁹ 2016 மே மாதத்தில் இலங்கை கையெழுத்திட்ட ICPPED உடன்படிக்கை வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்படுவது என்பதை கீழ்க்கண்டவாறு நிறுவுகிறது:

"கைது செய்தல், தடுத்து வைக்கப்படுதல், ஆட்கடத்தல், அல்லது வேறு எந்த வகையிலாவது தனிமனித சுதந்திரத்தினை பறிக்கும் செயல்கள் அரசு பிரதிநிதிகளினாலோ அல்லது அரசின் ஆதரவு அல்லது உறுதுணையின் பின்னணியிலோ அதன் உத்தரவுப்படி இயங்கும் தனி மனிதர்கள் மற்றும் குழுக்களினால் நடாத்தப்பட்டு, அது தனிமனித சுதந்திரத்திற்கு இடையூறு ஏற்படுத்துகின்றது என்பதினையும், மேலும் தனி மனித சுதந்திரம் தடுக்கப்படுகின்றது என்பதனையும் ஏற்க மறுத்தல், காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் நிலை பற்றிய தகவலினை மறைத்தல், அவர்களின் இருப்பிடம் பற்றிய தகவலை சொல்லாமல் இருத்தல் ஆகிய செயல்கள், அவ்வாறான நிலைக்குள்ளான ஒருவரை அவர் சட்ட பாதுகாப்பினை பெறுவதிலிருந்து தடுத்து வைத்திருப்பதாகும்."¹⁰

அரசுசார்பற்ற குழுக்கள் அரசின் உத்தரவோ ஒப்புதலோ ஆதரவோ இல்லாமல் காணாமலாக்கப்படும் சம்பவங்களில் ஈடுபட்டால் அவர்களை விசாரித்து நீதிக்கு முன் நிறுத்த வேண்டிய அரசின் கடமையினையும் ICPPED வலியுறுத்துகிறது.¹¹

10. காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் நிலை மற்றும் அவர்களின் இருப்பிடம் ஆகியவை குறித்த தெளிவு கிடைக்கும் வரை வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டமையானது ஒரு குற்றமாகவே கருதப்படும்.¹² இதன் காரணமாக, ICPPED உடன்படிக்கையின் படி, இலங்கையானது ICPPED உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்ட பின்னரும் அதற்கு முன்னரும் நடந்த அனைத்து வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளுக்கும், தொடர்ந்துவரும் வலிந்து

⁸ OHCHR க்கு இலங்கையின் நிரந்தர தூதரகத்திலிருந்து 12. 02. 2024 தேதியிட்டு அனுப்பப்பட்ட கடிதம்.

⁹ *Legal Consequences of the Construction of a Wall in the Occupied Palestinian Territory, Advisory Opinion, I.C.J. Reports 2004*, pp. 177-178, paras. 105-106. As to IHL as the *lex specialis* during armed conflict, see also: *Legality of the Threat or Use of Nuclear Weapons, Advisory Opinion, I.C.J. Reports 1996*, p. 240, para. 25.

¹⁰ ICPPED, art.

¹¹ ICPPED, art. 3. சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் (ICC Statute) ரேம் சட்டத்தின் கீழ், art. 7(2)(i) அரசியல் அமைப்புடன் இணைக்கப்பட்ட செயல்கள், மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்களின் அடிப்படைச் செயல்களாக வலிந்து காணாமல் ஆக்குதல் இருக்கின்றது என்பதனைக் கவனிக்கவும்.

¹² ICPPED, art. 8(1); *Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance*, A/RES/47/133, art. 17(1). For a fuller listing of the rights violated in enforced disappearances, see United Nations, Office of the United Nations High Commissioner of Human Rights, "Enforced Disappearances: Fact Sheet No. 6, Rev. 4", fact sheet, 2023.

காணாமலாக்கப்படும் நிகழ்வுகளுக்கும், அது தொடர்பில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டிய கடமைக்கு கட்டுப்பட்டதாகும். அதை விட, ICCPED உடன்படிக்கையில் இலங்கை கையெழுத்து இடுவதற்கு முன்னர் 1980 இல் சர்வதேச சமூக மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் உடன்படிக்கையில் (*International Covenant on Civil and Political Rights*) அது கையெழுத்திட்டுள்ளது. மனித உரிமைகள் குழுவின் கூற்றுப்படி, "வலிந்து காணாமலாக்கப்படல்" என்ற வார்த்தையானது உடன்படிக்கையின் எந்தவொரு கட்டுரையிலும் வெளிப்படையாகக் காணப்படவில்லை எனினும், வலிந்து காணாமலாக்கப்படல் என்பது அந்த ஒப்பந்தத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டவையான வாழ்வதற்கான உரிமை, சித்திரவதை மற்றும் பிற கொடுமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடத்தை அல்லது தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படாமல் இருப்பதற்கான உரிமை, நபரின் சுதந்திரம் மற்றும் பாதுகாப்பிற்கான உரிமை ஆகிய பல்வேறு உரிமைகளின் தொடர்ச்சியான மீறல்களை குழுவாக ஒருங்கிணைக்கும், ஒற்றைச் செயலாக கருதப்படுகிறது.¹³ அந்த உடன்படிக்கையின்படியும் வலிந்து காணாமலாக்குதலில் ஈடுபடுவதில் இருந்து இலங்கை தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.¹⁴ 1992 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட ஐ.நா. வின் வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதல் பிரகடனத்தின்படி வலிந்து காணாமலாக்கப்படுவது என்பது மனித மாண்பிற்கு எதிரான அடிப்படை மனித உரிமை மீறலும் சட்ட விரோதமுமாகும். இவைகளோடு காணாமலாக்கப்பட்டவரின் அடையாளப்படுத்தும் உரிமை, தனிமனித சுதந்திரம், பாதுகாப்பு, மற்றும் சித்திரவதைக்கு ஆகாமல் இருத்தல், பிற கொடுமான மனிதத்தன்மையற்ற செயல்கள் மற்றும் தண்டனைக்கு ஆளாகாமல் இருத்தல் ஆகிய மனித உரிமைகளுக்கு எதிரான எந்த நடவடிக்கையும் காணாமலாக்கப்படும் செயலாகவே கருதப்படும்.¹⁵ மேலும் காணாமல் ஆக்கப்படுவதென்பது உயிர்வாழ் உரிமைக்கு எதிரானது அல்லவரிமையை மீறுவதுமாகும்,¹⁶ அத்தோடு பிற பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கு தடையானதும், உடல் நலம் மற்றும் அடிப்படை வாழ்வரிமைகளுக்கு எதிரானது ஆகும்.¹⁷

11. வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பத்தினர் அனுபவிக்கும் மனவேதனை, மன அழுத்தம் ஆகியவையும் சித்திரவதை, கொடுமை அல்லது மனிதாபிமானமின்மை, கீழ்த்தரமாக நடத்துதல் என்பவற்றிற்கு சமமாகும் என மனித உரிமைகள் குழுவால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.¹⁸ காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளால் அவர்களது குடும்பத்தினர் அவர்களது பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார உரிமை உள்ளிட்ட உரிமை மீறல்களை எதிர்நோக்க நேரிடலாம்.¹⁹ காணாமலாக்கப்படுதல் மூலம் ஒரு குழந்தை தனது பெற்றோரில் ஒருவரை அல்லது பெற்றோரை இழப்பது என்பது சிறுவர் உரிமை மீறல்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையாகும். காணாமலாக்கப்படுவது என்பது கூடுதலாக பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் உரிமைகளில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தும், குறித்த பாலினம் சார்ந்த மற்றும் தலைமுறைகளுக்கிடையிலான தாக்கத்தை கொண்டுள்ளது.

சர்வதேச மனிதநேய சட்டம் (IHL)

12. இலங்கையின் உள்நாட்டு போரின்²⁰ போது நடந்த காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளும் சர்வதேச மனித நேய சட்டங்களை மீறுவனவாகும். சர்வதேச மனிதநேய சட்டங்களின் படி வலிந்து காணாமலாக்கப்படுவது தடை செய்யப்பட்ட ஒன்றாகும்.²¹ சர்வதேச மனிதநேய சட்ட உடன்படிக்கைகளில் "வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதல்" குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படவில்லை எனினும் அத்தகைய செயல்கள் தனி மனித சுதந்திரம், சித்திரவதைகளுக்கான தடை, பிற கொடுமையான மனிதத்தன்மையற்ற நடத்தை, கொலை செய்யத் தடை உள்ளிட்ட மனிதநேய சட்ட விதிமுறைகளை மீறுவதாகும்.²² கூடுதலாக உள்நாட்டுப் போர்களில் ஈடுபடுவோர் காணாமலாக்கப்படும் நிகழ்வுகளை தடுப்பதோடு தனி மனித சுதந்திரம் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பெயர்களை பதிவு செய்யவும் வேண்டும்.²³ உள்நாட்டு போர்களில் ஈடுபடுவோர் போரின் போது காணாமல் போனவர்கள் குறித்து பொறுப்பேற்க வேண்டும் மேலும் காணாமல் போனவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு அவர்களின் நிலை குறித்த உண்மையான தகவல்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.²⁴

¹³ See *Drif v. Algeria*, CCPR/C/135/D/3321/2019, para. 8.4; *Katwal v. Nepal*, CCPR/C/113/D/2000/2010, para. 11.3.

¹⁴ The *Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance* has been described as reflecting, codifying and consolidating customary international law: See United Nations, Human Rights Council, *Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances on its Mission to Peru*, A/HRC/33/51/Add.3, 8 July 2016, para. 3.

¹⁵ *Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance*, art. 1(2).

¹⁶ International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR), art. 6; *Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance*, art. 1; United Nations Human Rights Committee, *General Comment No. 36, Article 6: Right to Life*, CCPR/C/GC/36, 3 September 2019, paras. 57-58.

¹⁷ International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR), arts. 11 and 12; United Nations, Human Rights Council, *Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances*, A/HRC/30/38/Add.5, 9 July 2015, paras. 68, 72.

¹⁸ *Sarma v. Sri Lanka*, CCPR/C/78/D/950/2000, para. 9.5. இணைப் பரக்கவும்.

¹⁹ United Nations, Human Rights Council, *Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances*, A/HRC/30/38/Add.5, 9 July 2015, para. 23. See also ICCPED, art. 24(1) and (6).

²⁰ See A/HRC/30/CRP.2, para. 182.

²¹ Jean-Marie Henckaerts and Louise Doswald-Beck, *Customary International Humanitarian Law - Volume I: Rules*, (Cambridge, Cambridge University Press, 2005), rule 98, pp. 340-343.

²² Henckaerts and Doswald-Beck, *Customary International Humanitarian Law*, rules 89, 90, 99. வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்பட்டல், சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் கீழ், அனைத்து அத்தியாவசிய நிதித்துறை உத்தரவாதங்களையும் வழங்கும் நியாயமான விசாரணை நடாத்தப்பட்டாலன்றி, குற்றஞ் சாட்டப்படாமல் அல்லது தண்டனை வழங்கப்படாமல் இருப்பதற்கான உரிமையின் மீறலாகும்.

²³ *Ibid.*, rule 123.

²⁴ *Ibid.*, rule 117.

சர்வதேச குற்றவியல் சட்டங்கள் (ICL)

13. எந்த ஒரு குடிமைச் சமூகத்தின் மீதும் காணாமலாக்கப்படுதலினை ஒரு திட்டமிட்ட அல்லது பரவலான தாக்குதலாக, அல்லது அது அப்படியான தாக்குதல் என்று அறிந்தும், அதனை நிகழ்த்துவது மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றமாகும்.²⁵ அமைதிக் காலத்திலோ அல்லது போர்க் காலத்திலோ மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கலாம். 1940 கள் முதலாகவே வலிந்து காணாமலாக்கப்படுவதை மனிதநேயமற்ற செயல் என்றும் அது மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்களை அதிகரிப்பதற்கு வழிவகுக்குமெனவும் அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளது.²⁶ போர் காலங்களின் போது நிகழும் காணாமலாக்கப்படும் நிகழ்வுகள் "கூட்டு போர்க்குற்றங்கள்" என்று நிறுவப்படும் மேலும் காணாமல் ஆக்கப்படுவது என்பது எப்போதுமே போர் குற்றங்கள், கொலைகள் மற்றும் நியாயமான விசாரணைக்கான மறுப்பு ஆகிய குற்றங்களுடனான கலவையாகவே இருக்கும்.²⁷

சர்வதேச சட்டங்களின் கீழான பொறுப்பு குறித்த கடமைகள்

14. சர்வதேச சட்டங்களின் கீழ் இலங்கையானது வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் நடைபெறும் போது அது குறித்து விசாரணை செய்து குற்றவாளிகள் மீது வழக்குத் தொடரப்பட வேண்டும். மேலும் காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் குறித்த உண்மையினையும் அவர்களின் நிலையினையும் கண்டறிய வேண்டும். அவர்களின் இருப்பிடம் குறித்து விசாரிப்பதோடு தகுந்த இழப்பீடுகளையும் வழங்க வேண்டும்.

விசாரணை செய்யவேண்டிய கடமை

15. இலங்கை அரசானது தனது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளில் காணாமலாக்கப்படல் இடம்பெற்றிருப்பின், தொடர்புடைய நபரின் குடும்பத்தினர் புகார் கொடுத்தாலோ அல்லது கொடுக்காமல் இருந்தாலோ, உடனடியாக அது தொடர்பில் குற்றப் புலன்விசாரணையை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.²⁸ எந்த சூழ்நிலையில் காணாமலாக்கப்பட்டிருந்தாலும், எந்த தேதியில் காணாமலாக்கப்பட்டிருந்தாலும், காணாமலாக்கப்பட்டவர்களை தேடும் பொறுப்பு இலங்கை அரசின் கடமையாகும்.²⁹ இந்த விசாரணைகள் உடனடியாகவும், நேர்த்தியாகவும், முழுமையாகவும், பாரபட்சமற்றதாகவும், சுதந்திரமாகவும், வெளிப்படையாகவும், முழுமையான பங்கேற்பு கொண்டதாகவும் அமைய வேண்டும்.³⁰

வழக்கு தொடர்வதற்கான கடமை

16. வலிந்து காணாமலாக்கப்படும் குற்றங்களில் ஈடுபடுபவர்கள், அதற்கு உத்தரவிட்டவர்கள் மற்றும் அக்குற்றங்களில் நேரடியாக தொடர்புடையவர்கள் அனைவரையும் குற்ற விசாரணை செய்து அவர்கள் மீது வழக்கு தொடர்ந்து, நீதிமன்றத்தின் மூலம் விசாரணை நடத்தி தண்டனை பெற்றுத் தரும் கடமை இலங்கைக்கு உண்டு.³¹ மேலும் காணாமலாக்கப்படும் குற்றங்களை அறிந்த மேலதிகாரிகள் அல்லது தனக்கு கீழ் பணியாற்றுவவர்கள் இக்குற்றங்களில் தொடர்பு இருப்பதை தெரிந்தே மறைத்த மேலதிகாரிகள், இக்குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடுபவர்கள் மீதான அதிகாரம் பெற்றவர்கள், போதுமான அதிகாரமிருந்தும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்காமல் அல்லது காணாமலாக்கப்படும் நிகழ்வுகளை தடுக்க முயலாதவர்கள், தங்களுக்கு தெரிந்தும் காணாமலாக்கப்படும் நிகழ்வுகள் குறித்து தக்க துறைகளிடம் தெரிவித்து விசாரணை செய்யாமலும் வழக்கு தொடராமலும் இருக்கும் மேலதிகாரிகள் ஆகியோர் மீது குற்ற நடவடிக்கைகளை இலங்கை எடுக்க வேண்டும்.³² மேலும் சர்வதேச மனிதநேய சட்டங்களின் படி வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதல் தொடர்பான போர் குற்றங்களுக்கு காரணமானவர்கள், அதற்கு உத்தரவிட்டவர்கள், தொடர்புடைய உயரதிகாரிகள் ஆகியோர் மீது இலங்கை வழக்கு தொடர வேண்டும்.³³ இது தொடர்பான குற்றவாளிகளை நீதிக்கு முன் நிறுத்துவதற்கு சட்ட

²⁵ ICC Statute, art. 7(1)(i). இணைப் பர்க்கவும். அதில், உடன்படிக்கைச் சட்டத்தின் ஒரு விடயமாக இலங்கையைக் கட்டுப்படுத்தாத போதும், வழக்கமான சர்வதேச சட்டத்தின் பிரதிபலிப்பாக பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

²⁶ International Military Tribunal, *Trial of the Major War Criminals before the International Military Tribunal*, Proceedings and Judgment, 19-29 July 1946, vol. 19, p. 480 and vol. 22, pp. 475 and 498. இணைப் பர்க்கவும்.

²⁷ Henckaerts and Doswald-Beck, *Customary International Humanitarian Law*, rule 156.

²⁸ ICPPED, art. 12; *Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance*, art. 13.

²⁹ ICPPED, art. 24(3); United Nations Committee on Enforced Disappearances, *Guiding Principles for the Search for Disappeared Persons*, CED/C/7, 8 May 2019, principle 1.

³⁰ ICPPED, arts. 12 and 24(6); Human Rights Committee, *General Comment No. 36*, CCPR/C/GC/36, paras. 28 and 58; United Nations High Commissioner for Human Rights, *Minnesota Protocol on the Investigation of Potentially Unlawful Death: The Revised United Nations Manual on the Effective Prevention and Investigation of Extra-legal, Arbitrary and Summary Executions*, (2017), paras. 23-29, 31, 35-37; United Nations, Economic and Social Council, *Updated Set of Principles for the Protection and Promotion of Human Rights through Action to Combat Impunity*, E/CN.4/2005/102/Add.1, 8 February 2005, principle 19.

³¹ ICPPED, art. 11(1); Human Rights Committee, *General Comment No. 36*, CCPR/C/GC/36, para. 58; *Updated Set of Principles for the Protection and Promotion of Human Rights through Action to Combat Impunity*, E/CN.4/2005/102/Add.1, principle 19.

³² ICPPED, art. 6.

³³ Henckaerts and Doswald-Beck, *Customary International Humanitarian Law*, rules 153 and 158.

நெறிமுறைகள், அரசின் மேலிடங்களில் இருந்து வரும் உத்தரவுகள்³⁴ உட்பட, சட்டப் பாதுகாப்பு முறைகள்,³⁵ பொது மன்னிப்பு அல்லது குற்றவாளிகளை குற்ற நடைமுறைகளில் இருந்து பாதுகாக்கும் செயல்கள்,³⁶ சலுகைகள் மற்றும் பிற பாதுகாப்புகள் ஆகிய எவையும் குற்றவாளிகள் வழக்கு விசாரணையை சந்திப்பதற்கு தடையாக இருக்கக் கூடாது. குற்றங்களின் பாரதூரத்திற்கு ஏற்ப தண்டனைகள் கடுமையாக இருக்க வேண்டும். மிக மிக விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே பொது மன்னிப்பு அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.³⁷

உண்மையை அறிதலுக்கான உரிமை

17. பாரிய மனித உரிமை மீறல்கள் மற்றும் சர்வதேச மனிதநேய சட்டங்கள் மீறப்பட்டுள்ளது தொடர்பான உண்மையினை அறிவதற்கான உரிமையானது, சர்வதேச மனித உரிமை சட்டங்கள் மற்றும் சர்வதேச மனிதநேய சட்டங்கள் ஆகியவற்றில் உள்ள மீறல்களை விசாரணை செய்து வழக்கு தொடுத்தல், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உரிமைகளுக்கு சரியான நிவாரணம் அளித்தல் போன்ற மனித உரிமையினை பாதுகாப்பதற்கான அரசின் கடமையில் இருந்து உருவாகுவதாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.³⁸ வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும், எந்தச் சூழ்நிலையில் வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதல் நிகழ்ந்தது, அது தொடர்பான விசாரணையில் உள்ள முன்னேற்றம் மற்றும் அதன் முடிவுகள், வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டவரின் நிலை மற்றும் அவர்கள் இருக்கும் இடம் ஆகியவற்றின் உண்மைகள் குறித்து அறியும் உரிமை உள்ளது.³⁹ ஒருவேளை காணாமலாக்கப்பட்டவர் இறந்திருந்தால், இறந்தவரின் சடல எச்சங்களை கோர நெருங்கிய உறவினர்களுக்கு உரிமையுள்ளது.⁴⁰ மேலும் இறந்தவர் புதைக்கப்பட்ட இடம் குறித்த தகவலை அறியும் உரிமையும் அவர்களுக்கு உள்ளது. காணாமலாக்கப்பட்டவர் குறித்து முழுமையாக விசாரணை செய்யப்பட்டபோதும் சில சமயங்களில் முழுமையான விளக்கத்தினை அளிக்க முடியாத நிலை உள்ளமையினை WGEID அமைப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறது (உதாரணமாக: பாதிக்கப்பட்டவரின் சடலம் கண்டெடுக்கப்படாத சந்தர்ப்பங்களில்). இருப்பினும், இது போன்ற சமயங்களிலும் கூட, வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டவர் குறித்து அவரது நிலை அல்லது இருப்பிடம் சரியான முறையில் அனுமானிக்கப்பட்டு தீர்மானிக்கப்படும்வரை முழுமையான விசாரணை நடத்தும் கடமை அரசிற்கு உண்டு.⁴¹ மேலும் வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டவர்களுக்கான குழு (CED) அறிவித்தபடி, "பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அவர்களின் சட்டபூர்வ பிரதிநிதிகள், சட்டத்தரணிகள் அல்லது அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள், காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் தொடர்பாக சட்டப்பூர்வமான முறைகளில் பணியாற்றும் தனி நபர்கள், குழுக்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் ஆகியோருக்கு காணாமலாக்கப்பட்டவர்களை தேடும் பணியில் சேர்ந்து செயலாற்ற உரிமை உள்ளது".⁴² உண்மையினை அறியும் உரிமை என்பது ஒரு கூட்டுப் பரிணாமத்தைக் கொண்டது, அதாவது WGEID யின் கூற்றுப்படி, குறைந்த பட்சம் "மீறல்கள் மீண்டும் நிகழ்வதற்கு எதிரான ஒரு முக்கிய பாதுகாப்பு" என்ற வகையில், "சமூக மட்டத்தில்" உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும் என கோருகிறது.⁴³ வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் தொடர்பான காவல் துறை ஆவணங்கள், இராணுவ ஆவணங்கள், அரச ஆவணங்கள் ஆகியவற்றை பாதுகாப்பாகவும் பொது மக்கள் பயன்படுத்தும் வகையிலும் வைக்கப்படுவதனை இலங்கை அரசு உறுதி செய்ய வேண்டும்.⁴⁴

³⁴ ICPPED, art. 6(2); *Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance*, art. 6(1).

³⁵ ICPPED, art. 8; *Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance*, art. 17(3). போர்க்குற்றங்கள் அல்லது மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள் போன்ற வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்படல் சம்பவங்களில் சட்டங்களின் வரம்புகள் பயன்படுத்தப்படக்கூடாது: Henckaerts and Doswald-Beck, *Customary International Humanitarian Law*, rule 160. இணைப் பார்க்கவும்

³⁶ ICPPED, art. 24(4) and (6); A/RES/47/133, art. 16(3) and 18(1); A/HRC/51/31/Add.3, para. 74; Human Rights Committee, *General Comment No. 36*, CCPR/C/GC/36, para. 27.

³⁷ எந்தவொரு மன்னிப்புச் செயல்முறையினாலும் வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்படுதலின் தீவிரத்தன்மை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் (Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance, art. 18(2)), மேலும், ஒரு உண்மையான சமாதான முன்னெடுப்பு அல்லது பாதிக்கப்பட்டவர்களுடன் நேர்மையான பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப்பட்ட பின்னரே வழங்கப்பட வேண்டும்: United Nations, Working Group on Enforced or Involuntary Disappearance, Disappearances, Amnesty and Impunity: General Comment on Article 18 of the Declaration on the Protection of all Persons from Enforced Disappearance, 2005, para 8(b) available in E/CN.4/2006/56, 27 December 2005, p. 17. See also: United Nations, Human Rights Council, *Accountability: Prosecuting and Punishing Gross Violations of Human Rights and Serious Violations of International Humanitarian Law in the Context of Transitional Justice Processes - Report of the Special Rapporteur on the Promotion of Truth, Justice, Reparation and Guarantees of Non-Recurrence*, Fabián Salvioli, A/HRC/48/60, para. 97 (b) and (f);

³⁸ *Updated Set of Principles for the Protection and Promotion of Human Rights through Action to Combat Impunity*, E/CN.4/2005/102/Add.1, principle 2; United Nations, Economic and Social Council, *Study on the Right to the Truth*, E/CN.4/2006/91, 8 February 2006. United Nations, Human Rights Council, *International Legal Standards Underpinning the Pillars of Transitional Justice - Report of the Special Rapporteur on the Promotion of Truth, Justice, Reparation and Guarantees of Non-Recurrence*, Fabián Salvioli, A/HRC/54/24, 10 July 2023, para. 18.

³⁹ ICPPED, art. 24(2); Henckaerts and Doswald-Beck, *Customary International Humanitarian Law*, rule 117; Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances, *General Comment on the Right to the Truth in Relation to Enforced Disappearances*, 2010, available in A/HRC/16/48, pp. 12-17; A/HRC/54/24, para. 19.

⁴⁰ *Staselovich v. Belarus*, CCPR/C/77/D/887/1999, para. 11. இணைப் பார்க்கவும்

⁴¹ Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances, *General Comment on Enforced Disappearances as a Continuous Crime*, 2010, para. 5, available in A/HRC/16/48, p. 12.

⁴² Committee on Enforced Disappearances, *Guiding Principles for the Search for Disappeared Persons*, CED/C/7, 8 May 2019, principle 5(1).

⁴³ working group of Enforced or involuntary disappearances, *General Comment on Enforced Disappearances as a Continuous Crime*, para. 5, available in A/HRC/16/48, p. 12.

⁴⁴ Ibid.

இழப்பீடுகளுக்கான உரிமை மற்றும் மீள் நிகழாமைக்கான உத்தரவாதங்கள்

18. வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு தங்களுக்கான நிவாரணங்களை பெற்றுக்கொள்ள குறிப்பாக இழப்பீடுகளுடனான முழு நிவாரணங்களையும் பெறும் உரிமை உள்ளது.⁴⁵ இந்த நிவாரணங்கள் குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்ட ஆண்கள், பெண்கள், சிறுவர்கள், சிறுமிகள் என்று ஒவ்வொருவருக்கும் பால்நிலை சார்ந்த வேறுபாட்டிற்கிணங்க நிவாரணங்கள் வேறுபட்டு அளிக்கப்பட வேண்டும். இழப்பீடுகளுக்கான திட்டங்களில் ஆண் பெண் ஆகிய இருவரினது பங்களிப்பையும் உறுதி செய்யவேண்டும், மேலும் இழப்பீடுகளை வடிவமைக்கும் போதும் செயல்படுத்தும் போதும் அவை ஒருங்கிணைந்த, மக்களை மையப்படுத்திய, போதுமான மற்றும் பயனுள்ள இழப்பீடுகளாக இருக்கிறது என்பது உறுதி செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்.⁴⁶ இழப்பீடுகள் கொடுக்கும் போது பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கான உரிமைகள் குறித்து கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.⁴⁷ இழப்பீடுகளானவை உடனடியான, நியாயமான மற்றும் போதுமான நிதி நிவாரணம் உட்பட நிதி சாரா இழப்பீடுகளான மறுசீரமைப்பு, மறுவாழ்வு, மனநிறைவு, கண்ணியத்தோடும் மரியாதையோடு மீண்டும் வாழ்தல் மற்றும் மீள் நிகழாமைக்கான உத்தரவாதம் என்பனவற்றை உறுதி செய்தல் ஆகிய கூறுகளை உள்ளடக்கியதாக அமையவேண்டும். எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், காணாமலாக்கப்பட்டவர் இறந்துவிட்டார் என பாதிப்புற்ற குடும்பத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படல் இழப்பீட்டினைப் பெறுவதற்கான அடிப்படை தகமையாக எடுத்துக் கொள்ளப்படலாகாது. முக்கியமாக அவசர தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருப்பவர்களுட்பட, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் உடனடி இடைக்கால நிவாரணங்களாக அடிப்படை வசதிகளும் ஆதரவுகளும் அளிக்கப்பட வேண்டும். எவ்வாறாயினும், ஒரு விரிவான இழப்பீட்டுத் திட்டத்திற்குப் பதிலீடாக இடைக்கால இழப்பீடுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடாது, மாறாக அத்தகைய திட்டம் உருவாக்கப்படும்போதும் அதற்கு ஆதரவாகவே இது அமைய வேண்டும். நிவாரணத் திட்டத்தினை உருவாக்கும் நேரத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பங்களிப்பை உறுதி செய்ய வேண்டும்.⁴⁸ பாதிப்பட்டவர்களின் மனநிறைவு என்பது காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் தொடர்பான தகவல்களை அரசாங்கம் உறுதி செய்தல், பொது உலகிற்கு உண்மையை வெளிப்படுத்துதல், பகிரங்கமாக மன்னிப்பு கோரல்,⁴⁹ சட்டமீறல்களை கணக்கெடுத்தல், சட்ட மீறல்களில் ஈடுபடுவோர் மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுத்தல் மற்றும் காணாமலாக்கப்பட்டவர்களை தேடுதல் ஆகிய செயல்களுக்கு ஏற்ப அமையும்.⁵⁰ காணாமலாக்கப்படும் நிகழ்வுகள் மீண்டும் நிகழாமல் தடுக்க உள்நாட்டு சட்ட அமைப்பும் ஏனைய அரசு கட்டமைப்பும் மறுசீரமைப்பு செய்யப்பட வேண்டும்.

மிரட்டல் மற்றும் துன்புறுத்தலுக்கு எதிரான பாதுகாப்பு

19. பொறுப்புக்கூறலுக்கான தேடலில் ஈடுபட்டுள்ள எவரையும், குறிப்பாக காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்கள், சட்டத்தரணிகள், சாட்சிகள் மற்றும் நீதித்துறை அதிகாரிகள் ஆகியோரினை அவர்கள் அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாதல் அல்லது பழிவாங்குதலுக்குள்ளாதல் ஆகியவற்றிலிருந்து இலங்கை பாதுகாக்க வேண்டும்.⁵¹ வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டோர் எந்த சூழ்நிலையில் காணாமலாக்கப்பட்டனர், அவர்களது தற்போதைய நிலை ஆகியவற்றினை, அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் ஏனையவர்களும் எந்த வித இடையூறும் இன்றி சுதந்திரமாக தேடுவதற்கும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவும்வகையில் இயங்கும் சங்கங்களை அமைத்திடவும் அது போன்ற சங்கங்களில் இணைந்திடவும் இருக்கும் உரிமையினை இலங்கை அரசு உறுதி செய்ய வேண்டும்.⁵²

III. இலங்கையில் வலிந்து காணாமலாக்கப்படல் பற்றிய வரலாறு

20. இலங்கையில் வலிந்து காணாமலாக்கப்படுத்தல்கள் ஒன்றுடனொன்று தொடர்பற்ற நிகழ்வுகள் அல்ல. அந்நாடு பல தொடரான காணாமலாக்கப்படும் அலைகளை சந்தித்துள்ளதுடன், குறிப்பாக அரசு பாதுகாப்புப்படைகள் மற்றும் அவர்களுடன் இணைந்து செயற்படும் துணை ராணுவக் குழுக்கள்⁵³ ஆகியவற்றால் ஆயுத மோதல்கள் மற்றும் கிளர்ச்சிக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளின் பின்னணியிலும், அரசுக்கு எதிராக

⁴⁵ ICPPED, art. 8(2); ICCPR, art. 2(3); *Updated Set of Principles for the Protection and Promotion of Human Rights through Action to Combat Impunity*, E/CN.4/2005/102/Add.1, principles 31-34.

⁴⁶ *Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance*, art. 19; *Basic Principles and Guidelines on the Right to a Remedy and Reparation*, A/RES/60/147, principle IX; United Nations Human Rights Committee, *General Comment No. 36*, CCPR/C/GC/36, paras. 28 and 58.

⁴⁷ United Nations Human Rights Committee, *General Comment No. 36*, CCPR/C/GC/36, para. 58.

⁴⁸ United Nations, "Guidance Note of the Secretary-General: Transitional Justice - A Strategic Tool for People, Prevention and Peace", 11 October 2023, pp. 18-19.

⁴⁹ United Nations, General Assembly, *Report of the Special Rapporteur on the Promotion of Truth, Justice, Reparation and Guarantees of Non-Recurrence*, A/74/147, 17 July 2019

⁵⁰ *Basic Principles and Guidelines on the Right to a Remedy and Reparation*, A/RES/60/147, principle IX, para. 22.

⁵¹ ICPPED, arts. 12(1), 12(4) and 18(2); *Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance*, art. 13(3); United Nations Human Rights Committee, *General Comment No. 36*, CCPR/C/GC/36, para. 28.

⁵² ICPPED, art. 24(7).

⁵³ United Nations, Human Rights Council, *Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances on its Mission to Sri Lanka*, A/HRC/33/51/Add.2, 8 July 2016, paras. 6-9.

செயல்படுவோருக்கெதிரான ஒரு அடக்கு முறையாக விரிவான முறையில் அது பயன்படுத்தப்படுகின்றது.⁵⁴ உதாரணமாக, இலங்கையின் ஜனாதிபதி விசாரணை ஆணைக்குழு ஒன்று, தனக்குக் கிடைத்த சாட்சியங்களின் அடிப்படையில், 90 வீதமான காணாமலாக்கப்பட்ட சம்பவங்களுக்கு அரசு பாதுகாப்புப் படைகள் (இராணுவம், கடற்படை, விமானப்படை மற்றும் காவல்துறை) காரணம் என்று கூறியுள்ளது.⁵⁵ தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளும் (LTTE) கடத்தல்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர், இது "வலிந்து காணாமலாக்கப்படுவதற்கு சமமானது" என WGEID அமைப்பு விபரித்துள்ளது.⁵⁶ LTTE யினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கடத்தல்கள் பெரும்பாலும் சட்டவிரோத கொலைகள் மற்றும் கட்டாய ஆட்சேர்ப்பு ஆகியவகளுக்கான காரணமாக இருந்தன. எவ்வாறாயினும், LTTE யினால் காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் தொடர்பாக வெளியிடப்பட்ட விசாரணை அறிக்கைகள் சிறிதளவே காணப்படுகின்றன.

21. இலங்கையில் வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் குறித்து அதிகாரபூர்வமான எண்ணிக்கை எதுவும் இல்லை.⁵⁷ கிடைக்கக்கூடிய உத்தியோகபூர்வ புள்ளிவிபரங்கள் மற்றும் நிபுணர்களின் மதிப்பீடுகளுக்கமைய, 1970 களில் இருந்து 2009 வரை பல்லாயிரக்கணக்கானோர் காணாமலாக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. 1980 முதல் 1997 வரை, WGEID அமைப்பு மட்டும் 12,000 காணாமலாக்கப்பட்டோருக்கான வழக்குகளை பதிவு செய்துள்ளது (12061 ஆண்களும் 147 பெண்களும்).⁵⁸ 2002 ஆம் ஆண்டு மனித உரிமைகள் குழுவிற்கு இலங்கை அரசாங்கம் அளித்த அறிக்கையில், 1988-1990 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடையில் காணாமலாக்கப்பட்டோரின் எண்ணிக்கை அண்ணளவாக 27,200 என கூறிப்பிடுகிறது.⁵⁹ 2023 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, OMP யிடம் கிட்டத்தட்ட 15,000 "காணாமல் போனவர்கள்" என வகைப்படுத்தப்பட்ட நபர்களின் புகார் கோப்புகள் உள்ளன.⁶⁰ இந்தப் புள்ளிவிபரங்கள் அனைத்தும் காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் தொடர்பான உண்மையான மதிப்பீட்டை விட குறிப்பிடத்தக்க வகையில் குறைவான மதிப்பீட்டினையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவனவாக உள்ளன.
22. தெளிவற்ற முறையில் வரையறுக்கப்பட்ட தேசிய பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக தனிநபர்களை கைது செய்வதற்கும் தடுத்து வைப்பதற்கும் பாதுகாப்புப் படையினருக்கு வழங்கப்பட்ட பரந்த மற்றும் பெரும்பாலும் சரிபார்க்கப்படாத அதிகாரம் இலங்கையில் காணாமலாக்கப்படுதல்களுக்கு முக்கிய பங்களிக்கும் காரணிகளில் ஒன்றாக உள்ளது. பொது பாதுகாப்பு சட்டத்தின் கீழ் அவசர கால சட்டம் 1971 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் பிரகடனம் செய்யப்பட்டதினைத் தொடர்ந்து அவசரகால அதிகாரங்கள் மற்றும் கூடுதல் சட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. குறிப்பாக, பயங்கரவாத தடை சட்டமானது தன்னிச்சையான தடுப்புக்காவல், சித்திரவதை மற்றும் வலிந்து காணாமலாக்கல் எனபவற்றை பரந்த அளவில் சாத்தியமாக்குவதுடன், ஏனையவற்றுக்கிடையே, ஒரு நீதிபதி முன்நிலையில் சமர்ப்பிக்கப்படாமல் நபர்களை நீண்டகாலமாக காவலில் வைக்கவும் அனுமதிக்கிறது.⁶¹ மற்றைய அடையாளம் காணப்பட்ட பங்களிப்பு காரணிகளில் நீதித்துறை அமைப்பில் உள்ள கட்டமைப்பு பலவீனங்கள் மற்றும் உறுதியாக வேண்டுகின்ற இருக்கும் தண்டனை விலக்கு ஆகியனவும் அடங்கும்.⁶²
23. 1971 ஆம் ஆண்டு முதல் இடதுசாரி சிங்கள ஜனதா விழுக்கி பெரமுனா (ஜேவிபி) கிளர்ச்சியை ஒடுக்கிய குழுவிலேயே முதன் முறையாக பாரிய அளவிலான காணாமலாக்கப்பட்ட அலை ஏற்பட்டது. ஆயிரக்கணக்கான ஜேவிபி மற்றும் பிற எதிர்க்கட்சி ஆதரவாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டதனைத் தொடர்ந்து கொல்லப்பட்டு வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டதுடன், 1971 இல்,⁶³ பாதுகாப்புப் படைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட விரிவான அதிகாரங்கள், ஆட்கொணர்வு மனு மற்றும் பிற உரிய செயல்முறைக்கான உரிமைகள் இடைநிறுத்தப்பட்டமை ஆகிய காரணங்கள் காணாமலாக்கப்படுபவர்களின் அதிகரிப்பை எளிதாக்கியது.⁶⁴ ஜே.வி.பி கிளர்ச்சியின் போது காணாமலாக்கப்பட்டவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் சிங்கள இளைஞர்களாவர்.

⁵⁴ Ibid.

⁵⁵ Kishali Pinto-Jayawardena, "Post-War Justice in Sri Lanka: Rule of Law, the Criminal Justice System and Commissions of Inquiry", (International Commission of Jurists, January 2010), p. 81, citing "Final Report of the 1994 Northern and Eastern Disappearances Commission", Sessional Paper No. VII, 1997, p. 62. ஜனாதிபதி விசாரணை ஆணைக்குழுக்கள் பற்றி இந்த அறிக்கையின் பக். 65-124 இல் மேலும் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

⁵⁶ A/HRC/33/51/Add.2, para. 9.

⁵⁷ The Office on Missing Persons (Sri Lanka), "Interim Report", (August 2018), para. 11.

⁵⁸ A/HRC/33/51/Add.2, para. 7.

⁵⁹ Sri Lanka, "Consideration of Reports Submitted by States Parties under Article 40 of the Covenant: Fourth Periodic Report – Sri Lanka", CCPR/C/LKA/2002/4, 18 October 2002, para. 161.

⁶⁰ Committee on Enforced Disappearances, *Report Submitted by Sri Lanka under Article 29 (1) of the Convention, Due in 2018*, CED/C/LKA/1, 12 September 2023, para. 52. Note that the category of "missing" is broader than "disappeared", and includes for instance, military personnel who were missing in action.

⁶¹ Sri Lanka, Prevention of Terrorism (Temporary Provisions) Act, No. 48 of 1979; Sri Lanka, Prevention of Terrorism (Temporary Provisions) (Amendment) Act, No. 10 of 1982.

⁶² United Nations, *Report of the Secretary-General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka*, 31 March 2011, paras. 35-38.

⁶³ Jane Thomson-Senanayake, *A Sociological Exploration of Disappearances in Sri Lanka*, (Asian Human Rights Commission, Hong Kong, 2014), pp. 35-36; Lord Avebury, "Report on Visit to Ceylon", (September 1971), pp. 2, 7, 9 and Appendix I.

⁶⁴ Thomson-Senanayake, *A Sociological Exploration of Disappearances in Sri Lanka*, p. 35.

24. வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதலின் இரண்டாவது அலையானது 1983 இல் இலங்கை அரசுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையே ஆயுத மோதல் வெடித்ததை அடுத்து வெளிப்பட்டது.⁶⁵ குறிப்பாக பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் பாதுகாப்புப் படையினர் பரந்த மற்றும் சரிபார்க்கப்படாத கைது மற்றும் தடுப்பு அதிகாரங்களை குறிப்பாக வடக்கு கிழக்கில் பயன்படுத்தியதன் விளைவாக தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களின் ஆதரவாளர்களென சந்தேகிக்கப்பட்ட பலர் வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டுள்ளனர். 1983-1987 காலப்பகுதியில், WGEID அமைப்பானது, பெரும்பாலான பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஆண்களாக இருந்த, 861 வழக்குகளை⁶⁶ இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைத்தது.⁶⁷ அதேபோன்று, 1987 மற்றும் 1990 ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையில், தெற்கில் இரண்டாவது ஜே.வி.பி.யின் கிளர்ச்சி தொடர்ந்த சூழலில், ஆயிரக்கணக்கான சிங்கள ஜே.வி.பி உறுப்பினர்கள் காணாமலாக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது.⁶⁸ "நாசகாரக் குழுக்களும்" எதிரிகளை கடத்தி 'காணாமலாக்கின' ஆனால் அது குறைவான எண்ணிக்கையில் இருப்பதாக ஜனாதிபதி விசாரணை ஆணைக்குழு குறிப்பிட்டுள்ளது.⁶⁹
25. மோதலின் தொடர்ச்சியினை பிரதிபலிக்கின்ற வகையில் 1990 களில் வலிந்து காணாமலாக்குதல்கள் தொடர்ந்தன. முக்கியமாக கிழக்கில் காவல்துறையினருடன், குறிப்பாக அதன் உயர் விசேட அதிரடிப்படையினருடன்⁷⁰ இணைந்த இராணுவச் சுற்றி வளைப்பு மற்றும் தேடுதல் நடவடிக்கைகளின் போது, LTTE யைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்களுக்கு ஒத்துழைத்தவர்கள், உதவி செய்தவர்கள் அல்லது சார்பானவர்கள் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்ட அல்லது சந்தேகிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டு பின்னர் காணாமலாக்கப்பட்டனர். 1995 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியிலும் 1996 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியிலும், யாழ் குடாநாட்டின் வட பகுதியின் கட்டுப்பாட்டை மீட்டெடுப்பதில் பாதுகாப்புப் படையினர் வெற்றி பெற்றனர். மேலும், வடக்கில் வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டவர்களில், பல பாதிக்கப்பட்டவர்கள், சுற்றிவளைப்பு நடவடிக்கைகளின் போது அல்லது இராணுவ சோதனைச் சாவடிகளில் தடுத்து வைக்கப்பட்ட பின்னர்⁷¹ காணாமலாக்கப்பட்டனர்.⁷² WGEID அமைப்பானது 1996 இல் 622 வழக்குகளையும் 1997 இல் மேலும் 92 வழக்குகளையும் பற்றிய அறிக்கைகளைப் பெற்றுள்ளது.⁷³
26. 2002 முதல், குறுகிய போர்நிறுத்தக் காலத்தில், குறைவான காணாமலாக்கப்படல்களே பதிவாகியிருந்தன.⁷⁴ எவ்வாறாயினும், 2004 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் விடுதலைப் புலிகளின் கிழக்குத் தளபதி கேணல் கருணா விடுதலைப் புலிகளில் இருந்து பிரிந்து அரசாங்கத்துடன் இணைந்து கருணா குழுவினை உருவாக்கியதிலிருந்து, இலங்கை பாதுகாப்புப் படையினராலும்⁷⁵ பல்வேறு அரசு சார்பற்ற ஆயுதக் குழுக்களினாலும் வலிந்து காணாமலாக்கப்படல் அதிகரித்தது.⁷⁶ 2006 மற்றும் 2007 ஆம் ஆண்டுகளில் கொழும்பில், பிரதானமாக தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் வர்த்தகர்களின் கடத்தல் சம்பவங்கள் இடம்பெற்றன.⁷⁷
27. WGEID அமைப்பின் அறிக்கைகளின்படி, 2007 முதல் 2009 வரையான காலப்பகுதிகளில் இடம்பெற்ற காணாமலாக்கப்படுதல்களுக்கு இலங்கை இராணுவம், காவல் துறையினர் மற்றும் அரசாங்கத்துடன் இணைந்த துணை இராணுவக் குழுக்களே பொறுப்பானதாகக் குற்றஞ் சாட்டப்படுகின்றது.⁷⁸ பல இடங்களில், பொதுவாக அடையாளம் தெரியாத வெள்ளை வாகனங்களில் தனிநபர்கள் கடத்தப்பட்டு பின்னர் காணாமலாக்கப்பட்டுள்ளனர், இது "வெள்ளை வான்" வழக்குகள் என அறியப்படுகின்றது.⁷⁹ LTTE யுடன் தொடர்புடையவர்கள் என சந்தேகிக்கப்படும் இளைஞர்கள் முக்கிய இலக்குகளாகத் தோன்றினாலும், அரசினை விமர்சிப்பவர்கள், மனித உரிமைக்காக போராடுபவர்கள், மனிதநேயச் செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும்

⁶⁵ A/HRC/30/CRP.2 (2015), paras. 3 and 47.

⁶⁶ United Nations, Economic and Social Council, *Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances*, E/CN.4/1986/18, 24 January 1986, paras. 202-213; United Nations, Economic and Social Council, *Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances*, E/CN.4/1988/19, 31 December 1987, paras. 200-212. இதில் உள்ள புள்ளிவிவரங்களைக் காண்க.

⁶⁷ E/CN.4/1992/18/Add.1, para. 20.

⁶⁸ Ibid., para. 30; United Nations, Economic and Social Council, *Report on the Visit to Sri Lanka by a Member of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances (25-29 October 1999)*, E/CN.4/Add.1/2000/64, 21 December 1999, para. 1. 1989-1990 காலப்பகுதியில் ஜே.வி.பி.யின் எழுச்சியின் போது கொல்லப்பட்ட மற்றும் காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 30,000-60,000 என சில INGO க்களின் மதிப்பீடுகள் கூறுகின்றன: Amnesty International, "Sri Lanka: Refusing to Disappear", 2017, p. 11.

⁶⁹ Thomson-Senanayake, *A Sociological Exploration of Disappearances in Sri Lanka*, p. 117.

⁷⁰ E/CN.4/2000/64/Add.1, para. 2.

⁷¹ Amnesty International, "Sri Lanka: Government's Response to Widespread 'Disappearances' in Jaffna", ASA 37/024/1997, 27 November 1997, pp. 7-12.

⁷² Ibid., pp. 7-8.

⁷³ E/CN.4/Add.1/2000/64, paras. 2 and 9.

⁷⁴ United Nations, Economic and Social Council, *Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances*, E/CN.4/2005/65, 23 December 2004, p. 81.

⁷⁵ A/HRC/30/CRP.2, paras. 425 and 428.

⁷⁶ Ibid., para. 411.

⁷⁷ International Crisis Group, "Sri Lanka's Human Rights Crisis: Asia Report N°135 – 14 June 2007", 14 June 2007, pp. 11-12.

⁷⁸ United Nations, Human Rights Council, *Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances*, A/HRC/7/2, 10 January 2008, paras. 330-331; United Nations, Human Rights Council, *Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances*, A/HRC/10/9, 25 February 2009, paras. 351-352; United Nations, Human Rights Council, *Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances*, A/HRC/13/31, 21 December 2009, paras. 504-505.

⁷⁹ A/HRC/30/CRP.2, paras. 63, 345-349.

ஊடகவியலாளர்கள் ஆகியோரும் அதனுள் உள்ளடங்குவர்.⁸⁰ 2009க்குப் பின்பும் "வெள்ளை வான்" கடத்தல்கள் தொடர்ந்து நடந்துள்ளதாக OHCHR தெரிவிக்கிறது.⁸¹

28. 2009 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்கட்ட மோதலின் போது வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்ட நபர்களின் இலக்குப் பரிமாணமானது விரிவடைந்திருந்தது, அதில் வயது வேறுபாடற்ற தமிழின ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் உட்பட, யுவதிகளும் இளைஞர்களும் உள்ளடங்கினர்.⁸² 2009 மே நடுப்பகுதியில் சரணடைந்த படைத்துறையை சேர்ந்த LTTE போராளிகளும் படைத்துறை சாரா நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட LTTE போராளிகளும் அவர்களது உறவினர்களுமுட்பட பாதுகாப்புப் படையினரிடம் "சரணடைந்த" நூற்றுக்கணக்கானோர் காணாமலாக்கப்பட்டுள்ளனர். 2009 மே 18 அன்று பாதுகாப்புப் படைகளின் பொறுப்பினுள் இருக்கும் தருணத்தில் இறுதிமுறையாக கண்ணில்ப்பட்ட அருட்தந்தை பிரான்சிஸ் ஜோசப் தலைமையிலான குழு காணாமலாக்கப்பட்டமை ஒரு பிரத்தியேக வழக்காகும்.⁸³ இலங்கையின் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கான ஆணைக்குழுவானது "இலங்கை இராணுவத்திடம் குறிப்பாக இறுதி நாட்களில் சரணடைந்த அல்லது கைது செய்யப்பட்ட விடுதலைப் புலிகள் காணாமலாக்கப்பட்டதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படும்" வழக்குகள் தொடர்பில் அரசு முழு விசாரணை நடாத்த வேண்டும் என அறிவுறுத்தியதுடன் அது தொடர்பில் அவர்களிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை குறித்து கவலையும் தெரிவித்துள்ளது.⁸⁴ இலங்கையின் பொறுப்புக்கூறலுக்கான நிபுணர்கள் குழுவானது, மோதலின் முடிவில் காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் உட்பட, அரசாங்கத்தின் மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள் தொடர்பான ஆணைக்குழுவிடம் நம்பகமான குற்றச்சாட்டுகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது எனும் முடிவிற்கு வந்துள்ளது.⁸⁵
29. அதே அளவில் இல்லாவிடினும், 2009 ஆம் ஆண்டின் பின்பும் வலிந்து காணாமலாக்கப்படல் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுகள் நீடித்தே வருகின்றன.⁸⁶ 2023 இல், CED யிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட தனது அறிக்கையில் 2017-2023 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கு இடையில் வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதல் எதுவும் பதிவாகவில்லை என அரசாங்கமானது தெரிவித்துள்ளது.⁸⁷ அவ்வாறாயினும், இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவினால் (HRC-SL) கையாளப்பட்ட 2022 ஆம் ஆண்டுக்கான முறைப்பாடுகளின் புள்ளிவிபரங்களில் "காணாமல் போனோர்" எனும் நிரலின் கீழ் வழக்குகள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.⁸⁸ மேலும், இதற்கு முக்கிய பங்களிப்புக் காரணிகள் தொடர்பில் கட்டமைப்பு மாற்றம் ஏற்படாத காரணத்தால் அது மீள் நிகழும் அபாயம் உள்ளது. பயங்கரவாத தடுப்பு சட்டத்தின் கீழ், பாதுகாப்புப் படையினர் பரந்த கைது மற்றும் தடுப்புக்கான அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளனர். 2022 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பயங்கரவாத தடுப்பு சட்டத்தின் திருத்தங்கள் சில பாதுகாப்புகளின்மேம்படுத்தியிருப்பினும்,⁸⁹ சட்டத்தின் மிகவும் சிக்கலான அம்சங்கள் மாற்றப்படவில்லை.⁹⁰ கடுமையான மனித உரிமை மீறல்களில் நம்பத்தகுந்த வகையில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை இனங்காணுவதற்கான முறையான ஆய்வு (vetting) எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அத்துடன், வலிந்து காணாமலாக்குவதில் ஈடுபட்டதாக குற்றம் சாட்டப்பட்ட பல நபர்கள் அதிகாரம் மிக்க பதவிகளில் தொடர்ந்தும் உள்ளனர், மேலும் சிலர் இன்னும் உயர் பதவிகளுக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.⁹¹

IV. வலிந்து காணாமலாக்கப்படுவதால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மீது ஏற்படும் தாக்கம்: விரக்தியும் ஆதரவின்மையும்

30. வலிந்து காணாமலாக்கப்படும் நிகழ்வுகளானவை, எஞ்சிய குடும்பங்கள் உட்பட அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மத்தியில் தொடர் எதிர்மறையான உளவியல் பாதிப்புகளையும், சமூக மற்றும் பொருளாதார பாதிப்புகளையும் ஏற்படுத்தி வருகின்றன, காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் குடும்ப

⁸⁰ Ibid., para. 408

⁸¹ See, for example, United Nations, Human Rights Council, *Promoting Reconciliation, Accountability and Human Rights in Sri Lanka: Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*, A/HRC/34/20, 10 February 2017, para. 57.

⁸² A/HRC/30/CRP.2, paras. 429-443.

⁸³ Ibid., paras. 433-443. 14 habeas corpus petitions were lodged in the Vavuniya and Mannar High Courts.

⁸⁴ Commission of Inquiry on Lessons Learnt and Reconciliation (LLRC), "Report of the Commission of Inquiry on Lessons Learnt and Reconciliation", November 2011, paras. 4.318-4.319.

⁸⁵ United Nations Secretary General, *Report of the Secretary General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka*, 31 March 2011, para. 251.

⁸⁶ For example, for the period 2010-2023, the WGEID had 25 cases of enforced disappearances transmitted to it from Sri Lanka. This compares with 390 for the year 2009 alone. See United Nations, Human Rights Council, *Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances*, A/HRC/54/22, 8 August 2023, p. 40.

⁸⁷ CED/C/LKA/1, para. 36.

⁸⁸ Human Rights Commission of Sri Lanka, "Details of Complaints Received by Head Office & Regional Office -2022". Available at <https://www.hrcsl.lk/reports/statistics-of-complaints/> (accessed on 4 March 2024).

⁸⁹ United Nations, Human Rights Council, *Situation of Human Rights in Sri Lanka: Comprehensive Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*, A/HRC/51/5, 4 October 2022, para. 18.

⁹⁰ A/HRC/51/5, para. 22; Human Rights Committee, Concluding Observations on the Sixth Periodic Report of Sri Lanka, CCPR/C/LKA/CO/6, 26 April 2023, paras. 16-17. An Anti-Terrorism Bill, introduced to replace the Prevention of Terrorism Act but which has since been withdrawn, fell short of international standards. See: United Nations, Office of the United Nations High Commissioner of Human Rights, "Human Rights Concerns Over Two Draft Laws in Sri Lanka", press briefing note, 13 October 2023.

⁹¹ A/HRC/30/CRP.2, para. 505; United Nations, Human Rights Council, *Promoting Reconciliation, Accountability and Human Rights in Sri Lanka: Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*, A/HRC/46/20, 9 February 2021, para. 52.

அங்கத்தவரிடத்திலும் பரந்த சமூகங்களிடையேயும் பாரியளவில் சமூக உளவியல் அதிர்ச்சிவிளைவினை ஏற்படுத்தி உள்ளது.⁹² சர்வதேச செஞ்சிலுவைச்சங்கம் மற்றும் இலங்கையின் உத்தியோக பூர்வமான நல்லிணக்க பொறிமுறைகளுக்கான கலந்தாலோசனைச் செயலணி ஆகியவை பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் எதிர்நோக்கும் மோசமான சூழ்நிலைகள் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளன.⁹³ காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் குறித்து அவை தம்மால் நடத்தப்பட்டது என்பதை உறுதி செய்யாத மற்றும் பொறுப்பேற்கத்தவறிய அதிகாரிகளினால் இப்பாதிப்பு தீவிரமடைந்துள்ளது. கீழ்வரும் இரு அத்தியாயங்களும் வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடன் OHCHR கலந்துரையாடிய போது அவர்கள் வெளிப்படுத்திய கருத்துக்கள் மற்றும் அனுபவங்களை முன்னிலைப்படுத்துகின்றன.⁹⁴

காணாமலாக்கப்படுவதனால் ஏற்படும் உளவியல் பாதிப்புகள்

31. இலங்கையில் தொடர்ந்து இடம்பெற்றுவரும் வலிந்து காணாமலாக்கப்படும் நிகழ்வுகளானவை பாதிப்பிற்குள்ளான குடும்பங்களில் உளவியல் பாதிப்புகளை தொடர்ந்து ஏற்படுத்தி வருகின்றன. காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் உறவினர்களை OHCHR குழு சந்தித்து நேர்காணல் செய்த போது தங்கள் உறவினர் காணாமலாக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சி, பயம், கோபம் மற்றும் இயலாமை உள்ளிட்ட உளவியல் சிக்கல்களை அவர்கள் தெரிவித்தனர். ஒரு பெண் தனது அனுபவத்தை இப்படி பின்வருமாறு சொல்கிறார்,

"கடத்தப்பட்ட மறுநாள் நிகழ்ந்தவை எனக்கு நினைவில்லை. எனக்கு பைத்தியம் பிடித்தது போல், உணர்ச்சிப் பெருக்காக இருந்தது. அடுத்த நாள் நண்பர் ஒருவர் இடுகாட்டில் இரண்டு பிணங்களை பார்த்ததாக சொன்னார்... அந்த இடத்தை சுற்றி மனித உடற் சதைகள் சிதறிக்கிடந்தன. எனக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. அங்கே கிடந்த சதைத் துண்டுகளை எடுத்து என் பையில் போட்டுக்கொண்டேன்... பல வருடங்களாக நான் ஒரு மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணை போலவே வாழ்ந்துகொண்டிருந்தேன். எப்போதும் எல்லா இடங்களிலும் தேடிக்கொண்டே இருந்தேன்"

32. பல ஆண்டுகள் கடந்தும் கூட பாதிக்கப்பட்டவர்களால் ஒரு முடிவிற்கு வர இயலவில்லை. 2009 மே யில் தனது சகோதரனை ராணுவம் கைது செய்த போது, அதனை நேரில் பார்த்த பெண்ணொருவர் கூறும் போது,

"என்னால் மறக்கவே முடியாது. நான் மரணிக்கும் வரை அது என்னுடன் இருக்கும்... எப்போதும் கனத்த இதயத்துடனேயே இருக்கிறேன். என் ஒரேயொரு சகோதரர் அவர். அவர் குறித்து எப்போதும் எண்ணிக்கொண்டே இருக்கிறேன். கடைசியாக நான் பார்த்த போது என்னிடம் உணவு கேட்டார். அப்போது மிகவும் பசியுடன் இருந்தார். எப்போது உணவு உண்டாலும் அவரை தான் நான் நினைக்கின்றேன்"

33. பெரும்பாலான பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் என்றோ ஒரு நாள் மீண்டும் வந்து விடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இருக்கின்றார்கள். சடலம் கிடைக்காமல் போவது மற்றும் இறுதிச் சடங்குகளை செய்யாமல் இருப்பது போன்ற நிகழ்வுகள் இலங்கைக் கலாச்சாரம் மத நம்பிக்கை சார்ந்த காரணங்களினால் மக்கள் மத்தியில் எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்த வல்லவை. இந்தச் சடங்குகளை செய்ய முடியாத நிலை இருப்பதனால், காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் ஆன்ம ரீதியில் தங்களுடன் இருப்பதுடன் முடிவுகள்-எடுத்தலில் அவர்களை மையப்படுத்தவேண்டியும் இருப்பதாக குடும்பத்தினர் உணர்வதனால் இந்த நிச்சயமற்ற நிலைக்கு மத்தியில் குடும்பங்களின் வாழ்வு தடைபடுகிறது.

34. பாதிக்கப்பட்டவர்களில் சிலர், குறிப்பாக மே 2009 காலப்பகுதியில் இலங்கை இராணுவத்திடம் தங்கள் உறவினர்களை சரணடைய அனுமதித்த காரணத்திற்காக தாம் பெரும் குற்ற உணர்வில் இருப்பதாக தெரிவித்தனர். தங்கள் குழந்தைகளை இராணுவத்தின் பிடியில் கொடுத்த பெற்றோர்கள் அவர்களை காப்பாற்றாமல் விட்டதை தங்களின் தோல்வியாக கருதுகின்றனர். பிற பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் உறவினர்களை தேட முடியாமல் இருக்கும் தங்கள் இயலாமையை தாங்கள் செய்யும் குற்றமாக எண்ணுகின்றனர். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இயல்பான வாழ்க்கையை வாழ முற்பட்டால் தங்கள் உறவினர்களை தேடும் பணி முடங்கிப்போய்விடுமோ என்ற குற்ற உணர்வானது அவர்களை அவ்வாறான வாழ்விற்குள் போக விடாமல் தடுக்கிறது. காணாமலாக்கப்பட்ட குழந்தைகளின் தாயர்களுக்கு சமூக அழுத்தங்களால் வரும் குற்ற உணர்வு அவர்களின் உள நலனுக்கும் அடையாளத்திற்கும் பெரும் அச்சுறுத்தலாக உள்ளது.

35. காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் நிலை மற்றும் இருப்பிடம் குறித்து அரச அதிகாரிகள் எந்த வித தகவல்களையும் தெளிவு படுத்தாமல் இருப்பது பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உளநலனை மேலும் மோசமடைய வைக்கின்றது.

⁹² Daya Somasundaram, "Collective Trauma in Northern Sri Lanka: a Qualitative Psychosocial-Ecological Study", *International Journal of Mental Health Systems*, 2007; Daya Somasundaram "Collective Trauma in the Vanni - a Qualitative Inquiry into the Mental Health of the Internally Displaced Due to the Civil War in Sri Lanka", *International Journal of Mental Health Systems*, 2010.

⁹³ International Committee of the Red Cross, "Living with Uncertainty: Needs of the Families of Missing Persons in Sri Lanka", July 2016; Consultation Task Force on Reconciliation Mechanisms, "Final Report of the Consultation Task Force on Reconciliation Mechanisms", vol. 1, (17 November 2016).

⁹⁴ The focus of consultations was to understand the experience and perspective of victims rather than undertaking an investigation into the commission of the enforced disappearance.

காணாமலாக்கப்பட்ட தனது மகனின் நிலை மற்றும் அவர் இருப்பிடம் குறித்த தகவல் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் தேசிய புலனாய்வு அமைப்பிடம் வாக்குமூலம் அளித்த ஒருவர் தமது ஆதங்கத்தை கூறும் போது, "அந்த அதிகாரி என் மகனின் புகைப்படத்தையும் புகாரையும் பெற்றுக்கொண்டார். இரண்டே வாரங்களில் பதிலளிப்பதாக என்னிடம் சொன்னார். இரண்டு வாரங்கள் கடந்து, இரண்டு மாதங்கள் ஆனது, பின்னர் இரண்டு வருடங்கள் ஆனது. இப்போது முப்பத்திரண்டு வருடங்கள் ஆகிறது, நான் இன்னும் அவர்கள் பதிலுக்காக காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்" என்றார்.

சமூக உளவியல் ஆதரவிலுள்ள குறைபாடுகள்

36. மோசமான சட்ட மீறல்களை சந்தித்த பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மறுவாழ்வு நடவடிக்கைகளின் ஒரு அம்சமான இழப்பீடுகளைப் பெற வேண்டியவர்கள், உளவியல் ரீதியான கவனிப்பு, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான ஆதரவு, அவர்களின் மறுவாழ்வு அல்லது இரண்டாம் நிலை பாதிப்பினைத் தடுத்தல் ஆகிய நடவடிக்கைகள் அதில் அடங்கும்.⁹⁵ ஐ.நா. வின் உண்மை, நீதி, இழப்பீடுகள் மற்றும் மீள் நிகழாமை ஆகியவற்றை ஊக்குவிக்கும் சிறப்பு அறிக்கையாளரினால் 2020 ஆண்டு அளிக்கப்பட்ட அறிக்கையின் படி இலங்கை முழுவதும் குறிப்பாக வடக்கு கிழக்கில் சமூக உளவியல் ஆதரவுகளுக்கான தேவை இருப்பதாக அவர் தெரிவித்துள்ளார்.⁹⁶ 2020 ஆண்டு கணக்கீட்டின்படி இலங்கையில் வெறும் 123 உள நல மருத்துவர்களும் (100000 பேருக்கு 0.58 பேர்), 61 உளவியலாளர்களும் (100000 பேருக்கு 0.299 பேர்), 624 உளநல செவிலியர்களும், 72 சமூகப் பணியாளர்களும் மற்றும் 285 பிற சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற உளநலப் பணியாளர்களும் உள்ளனர்.⁹⁷ பால்நிலை-சார்ந்த வன்முறைகளுக்கு ஆளாகும் நபர்களுக்கு உளநலம் சார்ந்த சேவைகளை அணுகுவதில், அதன் பற்றாக்குறை காரணமாக, சிரமங்கள் உள்ளன. இந்த அறிக்கைக்காக நேர்காணல் செய்யப்பட்ட பாதிக்கப்பட்ட 39 குடும்பங்களில் வெறும் 5 குடும்பங்கள் மட்டுமே சமூக உளவியல் ஆதரவை பெற்றுள்ளனர். மே 2009 இல், இராணுவத்தினரால் கைது செய்யப்பட்ட தனது கணவரை தேடும் பெண் ஒருவர் கூறும் போது, " சொல்வதற்கு என் மனதில் ஏராளம் உள்ளது. மேலும் சொல்ல வேண்டும் போல் உள்ளது, ஆனால் என்னால் வெளிப்படுத்த முடியவில்லை. என்னால் வாய் திறக்க முடியவில்லை. ஒவ்வொரு தடவையும் நான் போராட்டத்திற்கு சென்று வந்த பின்னர் எனக்கு உடல்நலம் சரியில்லாமல் போய்விடும்". மேலும் சில பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கூறும் போது தங்களுக்குள்ளேயே உணர்வு பூர்வமாகவும் சமூக உளவியல் நலன் சார்ந்தும் உதவி செய்து கொள்ளும் நோக்கில் சுய உதவிக்குழுக்களை அமைந்துள்ளதாக தெரிவித்தனர், இந்தக் குழுக்கள் காணாமலாக்கப்பட்டவர்களை தேடும் போது ஏற்படும் ஆபத்து அபாயங்களுக்கும் உதவியாக இருப்பதாக தெரிவித்தனர். இப்படியான உதவிகளை செய்யும் போது அது மன அழுத்தத்தையும் ஏற்படுத்தும். ஒருவர் கூறும் போது, "எப்போதும் என்னைக் கேட்பார்கள், ஆனால் என்னால் அவர்களின் அனுபவங்களை கேட்க முடியாது. அவர்களின் அனுபவங்களை கேட்ட பிறகு எனது தலை வெடிப்பதை போல இருக்கும். என்னால் தாங்க முடியாது" என்றார்.

சமூகத்திலிருந்து பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் தனிமைப்படுத்தப்படுவதும் புறக்கணிக்கப்படுவதும்

37. சமூகத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்படுதல் மற்றும் புறக்கணிக்கப்படுதல் போன்ற செயல்களால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் வேதனை மிகுந்த அனுபவங்களை பெற்றுள்ளனர். தாங்கள் அனுபவிக்கும் வலி மற்றும் துயரங்களை பிறர் புரிந்து கொள்வதில்லை என்று காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கருதுகின்றனர். காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் இறந்து விட்டார்கள் என்று நினைத்து கடந்து செல்லுமாறும் இயல்பான வாழ்விற்கு திரும்புமாறும் அவர்களை சுற்றியுள்ளவர்கள் வற்புறுத்துவதனால் சமூகத்துடனான தொடர்புகளை பாதிக்கப்பட்டவர்கள் துண்டித்துக் கொள்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்ட சிலர் கூறும் போது பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலையாக இருப்பதால் தங்கள் குழந்தைகளை காக்க வேண்டிய தேவை உள்ளதாக கூறினர். 2009 இல் கருணா குழுவால் காணாமலாக்கப்பட்ட தனது கணவரை இழந்த பெண்ணொருவர் கூறும் போது, தனது குழந்தைகள் மீது முத்திரை குத்தப்படாமல் இருக்க கூட்டங்களையும் பொது இடங்களையும் தவிர்ப்பதாக கூறினார். காணாமலாக்கப்படும் நிகழ்வுகளுக்கு தூண்டுதலாக அமையும் உளவாளிகளாக கிராமத் தலைவர்கள், பிற கிராம அதிகாரிகள் அல்லது ஏனைய சில நபர்கள் முக்கிய பங்காற்றியதாக தகவல்கள் உள்ளதால், அவர்கள் மேல் மேலதிக அவநம்பிக்கை நிலவுகிறது.
38. சில சமயங்களில் காணாமலாக்கப்பட்டவர்களை தேடும் போது அது குடும்பங்களுக்கு இடையே சண்டைகளுக்கும் பிளவுகளுக்கும் வித்திடுகிறது. 2009 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் காவல்துறையின் சிறப்பு அதிரடிப்படையினரால் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட ஒருவரின் மனைவி, நீதிமன்ற ஆணையை கொடுக்க வந்த அதிகாரிகளின் வருகையால் ஒரு முறை தனது குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பங்களை கூறினார், மேலும் அவர் கூறும் போது, " நான் சமூகத்தில் இருந்து மட்டும் தனிமைப்படுத்தப்படவில்லை, எனது குடும்பத்தில் இருந்தும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறேன். நான் குடும்பத்தினருக்கு சிக்கல்களை கொண்டு வருவதாகக் கருதி எனது உடன்பிறந்தவர்கள் என்னிடமிருந்து விலகியே இருக்கிறார்கள். என்னுடைய வலியினை அவர்களால் புரிந்து

⁹⁵ Committee on Enforced Disappearances, *Guiding Principles for the Search for Disappeared Persons*, CED/C/7, 8 May 2019, principle 3(6).

⁹⁶ United Nations, Human Rights Council, *Visit to Sri Lanka - Report of the United Nations Special Rapporteur on the Promotion of Truth, Justice, Reparation and Guarantees of Non-Recurrence*, A/HRC/45/45/Add.1, 18 June 2020, para. 62.

⁹⁷ See United Nations, World Health Organisation, "Mental Health Atlas Country Profile 2020: Sri Lanka", 2020, p. 2.

கொள்ள முடியவில்லை. என் கணவரை நான் தேடுவது எனக்கு எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாது”

39. தங்களை தாங்களே தனிமைப் படுத்திக்கொண்டாலும், அதற்கு மேலாக தங்கள் குடும்பங்கள் சமூகரீதியில் புறக்கணிக்கப்படுவதாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கருதுகிறார்கள். அருகில் வசிப்பவர்கள், நண்பர்கள் மற்றும் உறவினர்கள் தங்களை தவிர்ப்பது - அரசு அதிகாரிகளின் மிரட்டல்கள் மற்றும் பழிவாங்கல்கள் ஆகியவற்றுக்கான தங்கள் தற்- பாதுகாப்புக்காக என கூறினாலும் - அதை சமூக விலக்கின் ஒரு அங்கமாகவே கருத வேண்டியுள்ளது. காணாமலாக்கப்பட்டவர் ஏதேனும் போராளி இயக்கத்தோடு (உதாரணமாக LTTE அமைப்போடு) தொடர்புடையவராக இருந்தால் அந்தக் குடும்பத்தினர் காணாமலாக்கப்பட்டவர் குறித்து வெளிப்படையாக பேச தயங்குகின்றனர். காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுடன் தொடர்புடைய பெண்கள் தங்கள் திருமணம் மற்றும் பிற மங்களகர நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்வதை தவிர்க்கும்படி வற்புறுத்தப்படுவதாக கூறினர். இந்த சமூக விலக்கிற்கு குறிப்பிட்ட பெண்கள் அதிர்ஷ்டம் இல்லாதவர்கள் எனும் காரணம் கூறப்படுகிறது (சில சமூகங்களில் கணவனை இழந்த பெண்கள் ராசியில்லாதவர்கள் என்ற கருத்து உள்ளது). காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் மனைவியர் தாங்கள் சந்திக்கும் இடர்கள் குறித்து பேசும் போது, தாங்கள் ஒரே சமயத்தில் கைம்பெண்களாக சமூகத்தால் நடாத்தப்பட்டாலும் கணவருக்கு விசுவாசம் மிக்கவர்களாகவும் இருக்க வேண்டிய கட்டாயம் இருப்பதாக கூறினர். காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளால் தலைமுறை கடந்த பாதிப்புகள் உள்ளன, குறிப்பாக பெற்றோரை இழந்த குழந்தைகள் குடும்பங்களால் புறக்கணிக்கப்படும் போது ஏற்படும் மனவேதனை, துக்கம் மற்றும் தன்னம்பிக்கை குறைபாடு ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.⁹⁸

சமூக மற்றும் பொருளாதார உரிமைகளில் ஏற்படும் தாக்கம்

40. வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளினால் பாதிப்புக்குள்ளான குடும்பங்கள் கூடுதலாக சமூக மற்றும் பொருளாதார உரிமைகள் தொடர்பில் பெரும் அழிவுகரமான தாக்கத்தினை அனுபவிக்கின்றனர். தங்கள் உறவினர்கள் காணாமலாக்கப்பட்டதிலிருந்து எழும் சிக்கலான நிதி, சமூக மற்றும் சட்டரீதியான மாற்றங்களுடன் போராடுவதால், குறிப்பாக பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் எதிர்மறையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளால் ஏற்படும் அதிர்ச்சி ஒருவருக்கு உடல் மற்றும் உளவியல் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தும், அத்துடன் போதுமான சிகிச்சை அளிக்காமல் இருத்தல் என்பது, ஒருவரினால் அடையத்தக்க அதிகப்பட்ச தரத்திலான உடல் மற்றும் உள நலத்திற்கான உரிமை மீறப்படுவதாகும்.⁹⁹ பொருளாதார மற்றும் சமூக விலக்கலானது ஒருவருக்கு போதுமான உணவு மற்றும் வசிப்பிடம் பெறுவதற்கான அவரின் உரிமையை மட்டுப்படுத்துவதாக உள்ளது.¹⁰⁰ சிறுவர்களின் சில உரிமைகளான கல்வியினை பெற்றுக்கொள்ளல் (சமூக அந்தஸ்து அல்லது வரையறுக்கப்பட்ட வளங்கள் தொடர்பான சிக்கல்களின் விளைவாக) போதுமான வாழ்க்கைத் தரத்திற்கான உரிமைகள் (ஊட்டச்சத்து உட்பட), சுகாதாரப் பாதுகாப்பு மற்றும் குடும்ப வாழ்க்கை, ஆகியவை அனைத்தும் உயிர்வாழ்தல் மற்றும் அவர்களின் வளர்ச்சி ஆகியவற்றில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றன.¹⁰¹
41. இலங்கையில் காணாமலாக்கப்பட்டவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஆண்களாக இருப்பதால் அந்த குடும்பங்களில் பெண்களே வருமானம் ஈட்ட வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர், அப்படியான நிலையில் அவர்கள் பணிக்கு செல்லும் போது, பாலியல் துன்புறுத்தல் மற்றும் சுரண்டல் போன்ற அபாயங்கள் உட்பட, பல்வேறு சிக்கல்களுக்கு உள்ளாகின்றனர்.¹⁰² இந்த அறிக்கைக்கான கலந்தாலோசனையில் ஈடுபட்ட பெண்களில் பலர் குறைந்த ஊதியம் மற்றும் உறுதியற்ற வேலைகளான வயல் வேலைகள் மற்றும் துணி நெய்தல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். தான் பணி செய்து ஈட்டும் ஊதியமானது தனது குழந்தைகளின் கல்விக்கு மாத்திரமே செலவிடக் கூடியதாக இருப்பதாக பெண்ணொருவர் கூறினார். சிலர் தங்கள் குடும்பத்தின் உடைமைகளை விற்று வாழ்வதாக கூறினர், “நான் பெரும் பண நெருக்கடியில் இருந்தேன். எனது கணவர் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார், அவர் காணாமலாக்கப்பட்ட பிறகு உணவு, உடை, கல்வி ஆகியவற்றிற்கு பணம் தேவைப்பட்டது. என் மகளிற்கான சேமிப்பினையும், எனது நகைகளையும் விற்றேன்” என்றார் ஒரு பெண்.
42. காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் குடும்பத்தினரை தேடுவதில் ஏற்படும் நிதிச் செலவு அந்த குடும்பங்களில் மேலும் நிதி நெருக்கடியினை ஏற்படுத்துகின்றது. காணாமலாக்கப்பட்டவர் எங்காவது ஒரு இடத்தில் இருக்கிறார் என்பது போன்ற தகவல் கிடைத்தால் அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் செல்வதற்கான பயணச் செலவுகள் கூடுதல் செலவாக அமைகின்றது, மேலும் எதிர்பாராத செலவுகளாகவும் அமைகின்றது. 2009 பிப்ரவரியில் சிறப்பு அதிரடிப் படையினரால் (STF) காணாமலாக்கப்பட்டவர்களை தேடிவரும் பெண்ணொருவர் கூறும்

⁹⁸ Jeevasuthan Subramanian and others, “Implications of Enforced Disappearances on Women-headed Families in the Northern Province, Sri Lanka”, *International Journal of Humanities and Social Science*, vol. 4, No. 4, (February 2014), p. 238, 240.

⁹⁹ ICCPR, art. 12; A/HRC/30/38/Add.5, para. 19.

¹⁰⁰ A/HRC/WGEID/98/2, para. 12; A/HRC/WGEID/98/1, para. 7.

¹⁰¹ See Subramanian and others, “Implications of Enforced Disappearances on Women-headed Families in the Northern Province, Sri Lanka”, p. 236.

¹⁰² UN Women, *Gender Disparities and Labour Market Challenges: the Demand for Women Workers in Sri Lanka*, (United Nations publication, 2022); United Nations Development Programme, *State Duties: Women's Participation in Sri Lanka's Workforce and the UNGPs*, (United Nations publication, November 2021), Social Impact, *USAID/Sri Lanka Gender and Social Inclusion Analysis*, 2020, p. 11.

போது, "என்னிடம் இருந்த எல்லாவற்றையும் விற்று விட்டேன் அதனால் பெரும் நிதி நெருக்கடியில் இருக்கிறேன். பிறரிடம் இருந்து கடன் வாங்க வேண்டி வருகிறது. ஆனாலும் என் கணவரை தேடுவதை நான் நிறுத்தவில்லை. எந்த இடத்திற்கும் நான் செல்வேன், அதை மட்டும் நிறுத்தப்போவதில்லை" என்றார்.

43. ஏழ்மையடையும் நிலையானது குடும்பங்களை வெகுவாக பாதிக்கின்றது. 2009 மே மாதம் இராணுவத்திடம் சரணடைந்ததையடுத்து காணாமலாக்கப்பட்ட ஒருவரின் மனைவி, அதன் காரணமாக தான் வேலைக்கு செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டமை குறித்தும், அதன் விளைவாக தனது குழந்தைகளை தன்னால் வளர்க்கமுடியாமல் போனதுடன், அவரது மைத்துனியார் வளர்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டமை குறித்தும் விபரித்தார். அதன் விளைவாக, குழந்தைகள் வளர்ந்த பின்னர் தற்போது தன்னை வந்து அவர்கள் பார்ப்பதில்லை என்றும் தான் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு தனியாக வாழ்வதாகவும் அவர் கூறினார்.
44. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தாங்கள் நிதிச் சுரண்டலுக்கு ஆளாக்கப்படுவதாக தெரிவித்தனர். அத்தகைய சூழ்நிலையாக, 2008 இல் இருந்து 2019 வரையிலான காலக்கட்டத்தில், இலங்கை இராணுவம், கிராம தலைவர் அல்லது ஈழ மக்கள் ஜனநாயக கட்சி ஆகியவற்றை சேர்ந்தவர்கள் என தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் நபர்கள், காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் உயிருடன் இருப்பதாகவும் ஏதோ ஒரு இடத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், அவர்களை விடுவிக்க பணையக் கட்டணம் தரும் படியும் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களிடம் இருந்து பணம் வாங்கிக் கொண்டுள்ளனர். அவ்வாறான பணையக் கட்டணத்தினை செலுத்தியதனால் விடுவிக்கப்பட்ட இரண்டு நபர்களிடம் OHCHR குழு பேசியுள்ளது. இவ்வாறான பணையப் பணம் குறித்த சுரண்டல் குறித்து வேறு ஐந்து நிகழ்வுகள் தொடர்புடைய உறவினர்களிடம் கலந்துரையாடிய போது, குறித்த பாதிக்கப்பட்ட நபர்கள் பணம் செலுத்திய பின்பும் காணாமலாக்கப்பட்ட தங்கள் உறவினர்களை இறுதி வரை காணவில்லை என்று கூறினர். இலங்கை இராணுவத்தினரால் கைது செய்யப்பட்டபின் காணாமலாக்கப்பட்ட ஒருவரின் மனைவி OHCHR குழுவின்மீது கூறும் போது தனது கணவரை மீண்டும் காண 800,000 இலங்கை ரூபாயினை (கிட்டத்தட்ட 2,700 அமெரிக்க டாலர்) இலங்கை இராணுவம் தங்களிடம் தரச்சொன்னதாக தெரிவித்தார். அவர்கள் தொலைபேசி மூலமாக ஒருவரிடம் பேச வைக்கப்பட்டதையடுத்து, பேசியவர் தனது கணவர் என்று நினைத்து அந்தப்பெண் பணத்தை கொடுத்துள்ளார். அவரிடம் இருந்து பணத்தை பெற்றுக்கொண்ட பின்னர் சிலர் அப்பெண்ணை துப்பாக்கி வைத்து மிரட்டி உள்ளனர். இருப்பினும் அப் பெண்ணின் கணவர் விடுவிக்கப்படவில்லை.

V. பொறுப்புக்கூறல் தொடர்பில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பார்வைகள்

45. பல பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அவர்களின் தேடல்கள், நீதிக்காக பிரச்சாரம் செய்தல், மற்றும்/அல்லது ஆர்ப்பாட்டங்கள் அல்லது நினைவு நிகழ்வுகளில் பங்கேற்பதன் பின்னணியில், துன்புறுத்தல், மிரட்டல், கண்காணிப்பு மற்றும் வன்முறை ஆகியவற்றுக்கு உள்ளாகியுள்ளதாகப் புகாரளித்தனர்.¹⁰³ மனித உரிமை மீறல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், மனித உரிமைக்காக போராடுபவர்கள் மற்றும் மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்களுக்கு விரோதமான இலங்கையின் பொதுச் சூழ்நிலை குறித்து OHCHR இனால் வெளியிடப்பட்ட கடந்த அறிக்கையுடன் இது ஒருமித்துள்ளது.¹⁰⁴

காணாமலாக்கப்பட்டோரினை தேடும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு எதிரான மிரட்டல் மற்றும் பழிவாங்கல்கள்

46. அவர்களது உறவினர்களின் நிலை அல்லது இருப்பிடம் பற்றிய உத்தியோகபூர்வ தகவல்கள் மறுக்கப்பட்டு அதிகாரிகளின் விரிவான தேடுதல்கள் இல்லாத நிலையில், பல பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் உறவினர்களை, இலங்கை இராணுவம் அல்லது அரசாங்கத்துடன் சார்புடைய ஆயுதக் குழுக்களின் அலுவலகங்கள் அல்லது முகாம்களுக்குச் சென்று தேடிய போது பதிலுக்கு மிரட்டல் அல்லது நேரடியான உடல்ரீதியான வன்முறைகள் ஆகியவற்றையே பெற்றுள்ளனர். 1990 களின் முற்பகுதியில் கணவர் கடத்தப்பட்ட ஒரு பெண், தனது மூன்று குழந்தைகளுடன் இரண்டு முறை இராணுவ முகாமுக்கு கணவரை தேடிச் சென்றது பற்றி OHCHR இடம் குறிப்பிட்டார். அப்போது அவர் கர்ப்பமாக இருந்தார். இரண்டு முறையும் படையினரின் வன்முறைக்கு அவர் ஆளாகி, இரண்டாவது முறை மரத்தாலான தடியினால் தாக்கப்பட்டார். வயிற்றில் இருக்கும் குழந்தையினைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டதனால் அவர் வெளியேறினார். 2009 ஆம் ஆண்டு தனது கணவர் கருணா குழுவினரால் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த நிலையில், முகாமில் தனது கணவரை தேடச் சென்ற மற்றுமொரு பெண், தன்னையும் தனது தாயாரையும் அவர்கள் தடிகளால் தாக்கி உதைத்ததை விபரித்தார். பல பெண்கள் பாலியல் துன்புறுத்தல் உட்பட பால்நிலை-சார்ந்த வன்முறையினை எதிர்கொள்வதாகக் கூறினார். கணவனைத் தேடுவதற்காக இராணுவ முகாம்களுக்குச் சென்ற ஒரு பெண்மணியிடம், முகாமில் உள்ள ஆண்கள் அவரை

¹⁰³ See too findings of the WGEID: A/HRC/33/51/Add.2, para. 48, OHCHR: United Nations, Human Rights Council, *Situation of Human Rights in Sri Lanka: Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*, A/HRC/54/20, 6 September 2023, paras. 33-36, and NGOs, e.g.: Association for Relatives of the Enforced Disappearances – North and East Provinces, "Persistence Amidst Impunity: The Struggle for Truth and Justice for Enforced Disappearances", 2024, pp. 22-23.

¹⁰⁴ United Nations, Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, "High Commissioner Presents Updates on Human Rights in Colombia, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Cyprus and Sri Lanka", oral update, 1 March 2024; A/HRC/54/20, paras. 33-38.

இரவும் பகலும் என பலமுறை தொலை பேசியில் அழைத்து பாலியல் தொல்லை கொடுக்கும் ஒரே நோக்குடன், அவரது தொலைபேசி இலக்கத்தினை கொடுத்ததுவிட்டு போகுமாறு கேட்கப்பட்டார். ஆலோசனை பகிர்புகள் தவிர, ஏனைய வழிகளில், OHCHR இதேபோன்ற சூழ்நிலைகளை ஒத்த பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை குறிப்பிடும் பிற அறிக்கைகளைப் பெற்றுள்ளது, எடுத்துக்காட்டாக, அவர்களின் தேடலின் ஒரு பகுதியாக முகாம்களுக்குச் செல்லும்போது கைது செய்யப்பட்டு, விசாரிக்கப்பட்டு, சித்திரவதை செய்யப்படுகின்றனர்.

47. நீதிமன்றத்தில் வழக்கினைத் தாக்கல் செய்த பின்னர் திட்டமிடப்பட்ட முறையில் மேற்கொள்ளப்படும் கண்காணிப்பினை ஒரு பெண் விபரித்தார்: "நாங்கள் வழக்குப் பதிவு செய்ததில் இருந்து, CID [குற்றப் புலனாய்வுத் துறை] என்னைப் பின்தொடர்கிறது. ஒவ்வொரு முறையும் நாம் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லும்போதும் அல்லது நீதிமன்றத்திலிருந்து வெளியே வரும்போதும் புகைப்படம் எடுக்கிறார்கள், நீதிமன்றத்திற்கு செல்ல வேண்டாம் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் கைவிடப் போவதில்லை என்று அவர்களிடம் கூறுகிறோம்" என்றார். ஏனைய சந்தர்ப்பங்களில், வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டோர் குறித்து விசாரணை நடத்த வேண்டிய விசாரணை ஆணைக்குழுவின் ஊழியர்கள், குற்றவாளிகளை விடுவிக்கும் நோக்குடன் பாதிக்கப்பட்டவர்களை மௌனிப்பதற்கும், அவர்கள் மீது குற்றம் சுமத்துவதற்கும், எவ்வாறு விசாரணைச் செயல்முறைகளை பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதனை விபரித்தனர். 2009 ஆம் ஆண்டு இடம்பெயர்ந்த போது காணாமலாக்கப்பட்ட தனது மகளைத் தேடும் நபர் ஒருவர் பரணகம் ஆணைக்குழுவிடம் தான் கொடுத்த தனது சாட்சியத்தை விபரித்தார். அவர்கள் என்னிடம் தொடர்ந்து கேட்டார்கள்: "உங்கள் மகளை இராணுவப் பகுதிக்கு வருவதற்கு எப்படி தனியாக அனுமதித்தீர்கள் என்று?... அவர்கள் என்னைக் குற்றம் சாட்டுவதாகவே உணர்ந்தேன். அது என்னை மனவருத்தமடையச் செய்தது".
48. குற்றப் புலனாய்வுத் திணைக்களம் (CID) மற்றும் பயங்கரவாத புலனாய்வுப் பிரிவு உட்பட இராணுவம் மற்றும் காவல்துறையினரால் அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளான ஆண்களும் பெண்களும் பல நிகழ்வுகளை விபரித்துள்ளனர். ஒரு பெண், "நான் தேடுவதை தொடர்ந்தால், என் கணவரை துண்டு துண்டாக வெட்டுவார்கள் அல்லது என் குழந்தைகளைப் பின்தொடர்வார்கள் என்று அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள்" என்று கூறினார். காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் உறவினர்களின் நடமாட்டத்தை கட்டுப்படுத்தும் நீதிமன்ற தடை உத்தரவுகளுடன் மிரட்டல்களும் இணைந்ததாக இருப்பதுடன், அவர்கள் அமைதியாக ஒன்றுகூடும் உரிமைகள் மற்றும் தகவல் அறியும் உரிமை உட்பட கருத்துச் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்துவதையும் கட்டுப்படுத்துவதாக உள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட மற்றொருவர் CID அதிகாரிகள் தன்னையும் தனது மகனையும் அடிக்கடி அவர்களது வீட்டிற்குச் சென்று மிரட்டியதாகவும், உறவினர் ஒருவரின் இறுதிச் சடங்கில் இருக்கும் வேளை நீதிமன்ற உத்தரவினை வழங்கியதாகவும் OHCHR இடம் கூறினார். அவருக்கும் விசித்திரமான தொலைபேசி அழைப்புகள் வந்தன. சில சமயங்களில், பாதிக்கப்பட்டவர்கள், கடத்தப்பட்டு, சட்டத்திற்கு புறம்பான தடுப்புக்காவல், சித்திரவதை மற்றும் கடுமையான தாக்குதலுக்கு உட்படுவது உட்பட, அன்புக்குரியவர்களைத் தேடுவதால், மிகவும் கடுமையான மனித உரிமை மீறல்களுக்கு உட்படுத்தப் பட்டதாக புகாரளித்தனர். 2009 ஆம் ஆண்டு காணாமலாக்கப்பட்ட தனது தந்தையினை தேடும் நபர் ஒருவர், அவர் LTTE யினை மீண்டும் கட்டியெழுப்பும் முயல்கிறாரா என்ன கேள்வியெழுப்பி, எவ்வாறு தான் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார் என்பதை விளக்கினார்.

உண்மை

49. தங்கள் அன்புக்குரியவரின் தற்போதைய நிலை, இருப்பிடம் மற்றும் காணாமலாக்கப்பட்ட சூழ்நிலை ஆகியவை பற்றிய உண்மைகளை கண்டறிய வேண்டும் என்பதனை மிக முன்னுரிமைப்படுத்த வேண்டுமென அனைத்து பாதிக்கப்பட்டவர்களும் கருதுகின்றனர். என்ன நடந்தது என்பதன் உத்தியோகபூர்வமான ஒப்புதலுடன், இந்த உண்மை என்பது பொறுப்புக்கூறலின் பிற அம்சங்களுடன் உள்ளார்ந்த வகையில் ஒன்றோடொன்று இணைந்ததாக நோக்கப்பட்டது. உண்மை வெளிவந்த பின், பாதிப்புக்களின் அடிப்படையில் நீதியும் இழப்பீடும் வழங்கப்பட வேண்டும்.
50. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஒரு அமைதிநிலைக்கு இறுதியில் வருவதற்கு உண்மையை நிலைநாட்டல் ஒரு முக்கிய படியாகக் கருதப்படுகிறது. ஒரு பெண் கூறியது போல்: "எங்கள் உளவியல் பிரச்சனைகள் காணாமலாக்கப்பட்ட நிகழ்வில் இருந்து வந்தவை, வேறு எதனாலும் அல்ல... என் கணவரைக் கண்டுபிடித்த பின் என் பிரச்சனையின் மூல காரணம் தானாக அகன்றுவிடும், எனக்கு உண்மையைக் கொடுங்கள், என் பிரச்சனைகள் தீர்ந்துவிடும்".
51. தனிமனித உண்மையும் கூட்டு உண்மையும் ஒரே நானயத்தின் இரு பக்கங்களாக கருதப்படுகின்றன. மே 2009 இல் சரணடைந்த அன்றிலிருந்து தன் சகோதரனைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு பெண் பின்வருமாறு கூறினார்:

"எங்களுக்கு உண்மை மட்டுமே தேவை. அவர் உயிருடன் இருக்கிறாரா இல்லையா. எனது சகோதரனை அழைத்துச் சென்ற போது நான் பார்த்ததாக சர்வதேச சமூகத்திடம் கூறுகிறேன். சகோதரனுடன் சேர்த்து ஏனைய இளைஞர்களையும் பார்த்தேன்... எத்தனை பேரைக் கூட்டிக்கொண்டு போனார்கள் என்று உங்களால் கற்பனை செய்ய முடிகிறதா? இதை அங்கீகரிக்க வேண்டும். எத்தனை பேர் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர் என்பதை கணக்கிட வேண்டும் என்று வலியுறுத்த வேண்டும்."

52. காணாமலாக்கப்படுவதன் வடிவங்கள் பற்றி மேலும் விரிவாக கண்டறிய வேண்டியதன் அவசியத்தை பாதிக்கப்பட்டவர்கள் குறிப்பிட்டனர். அரசு, LTTE, துணை இராணுவக் குழுக்கள், அரசியல் அமைப்புகள் அல்லது பிற இயக்கங்கள் ஆகியவற்றின் திட்டத்தில் வன்முறைகள் ஒரு பகுதியா என்பதை பொறுப்புக்கூறல் முன்முயற்சிகள் தெளிவுபடுத்தும் என்று அவர்கள் நம்புகின்றனர். வலிந்து காணாமலாக்கப்படல் எவ்வாறு மற்றும் எதனால் பெருமளவில் நிகழ்ந்தன, எந்தெந்த காரணிகள் அவற்றின் நோக்கங்களுக்கு உதவின என்பதைப் புரிந்துகொள்வது, குற்றம் மீள் நிகழாமல் இருப்பதை உறுதி செய்வதற்கு அவசியமாகும். இவ்வகையான உண்மை பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களுக்கானது மாத்திரமன்றி, முழு தேசத்திற்குமான "உளவியல் ஆற்றுப்படுத்தலில்" பங்களிக்கும். உண்மையைத் தேடுவதற்கான தற்போதைய அரசாங்க முன்மொழிவுகள் குறித்து சந்தேகத்தை வெளிப்படுத்தும் அதே வேளை, அரசிடம் காணப்படும் "உண்மையை-தேடுவதிலுள்ள இடைவெளியினை" நிரப்பும் நடவடிக்கைகளாக மனித புதைகுழிகளில் காணப்படும் மனித எச்சங்களை அடையாளம் காணுதல், போரின் முடிவில் அரசின் காவலில் அடைக்கப்பட்டவர்களின் பெயர் விபரங்களை பகிரங்கப்படுத்தல் உட்பட, முகாம்களில் அடைக்கப்பட்ட நபர்களை விடுதலை செய்தல் போன்ற முயற்சிகளுக்கு பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஆதரவு தெரிவிக்கின்றனர்.

குற்றவியல் நீதி

53. கடந்தகால சட்டமீறல்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கான ஒரு முக்கிய வழிமுறையாக குற்றவியல் நீதியினை பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கருதுகின்றனர். குற்றவாளிகள் அவர்களின் பொறுப்பிற்குரிய குற்றங்களிற்கான தண்டனையை பெறவேண்டும் என்ற வலுவான விருப்பத்தை பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தெரிவித்தனர். குறிப்பாக, அரசு பிரதிநிதிகளும் பொதுவாக அந்த நேரத்தில் அதிகாரத்தில் இருந்தவர்களும் அவர்கள் கட்டளையிட்ட குற்றங்களுக்கு மட்டுமன்றி, குடிமக்களைப் பாதுகாக்கத் தவறியதற்கும் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்று அவர்கள் வாதிட்டனர். வலிந்து காணாமலாக்குதலுக்கு அதிக பொறுப்பானவர்கள் மிக உயர்ந்த பதவிகளில் இருப்பதை அவர்கள் அடையாளப்படுத்தினர். கலந்தாலோசனைக் குழுவின் ஒரு ஆண் பங்கேற்பாளர் பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கூறினார்: "அதிக பொறுப்பானவர்கள் கைது செய்யப்படாவிட்டால், எதுவும் மாறாது. ஆனால் அவர்கள் ஏதாவது ஒரு அடிப்படையில் (தனியே) கைது செய்யப்படக்கூடாது. அக் கைதானது இழைக்கப்பட்ட போர்க்குற்றங்களுடன் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும். மேல்மட்ட நிலையிலிருப்பவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுப்பது மீள் நிகழாமையுடன் தொடர்புடையதாகக் காணப்படும்: அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களை நீக்குதல் மற்றும் எதிர்கால வன்முறைகளைக் குறைத்தல் ஆகிய இரண்டு செயல்களினூடாகவும் அது சாத்தியமாகலாம்.
54. விசாரணைகள் மற்றும் வழக்குகளை வலுவாக ஆதரிக்கும் அதே வேளை, பாதிக்கப்பட்டவர்களில் பெரும்பாலானோர், இலங்கை அரசு (இலங்கை நீதி அமைப்பு உட்பட) தற்போது நீதியை வழங்க விரும்பவில்லை எனவும் அதனால் அதை வழங்க இயலவில்லை எனவும் உணர்ந்தனர். குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்களை அடுத்தடுத்த அரசாங்கங்கள் எவ்வாறு நடத்துகின்றன என்பதில் கோபம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது, குறிப்பாக குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள் "மன்னிக்கப்பட்டுள்ளனர்" மற்றும் சிலர் உயர் உத்தியோகபூர்வ பதவிகளுக்கு உயர்த்தப்பட்டனர். பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளில் முன்னேற்றமில்லாமை மற்றும் தண்டனை பெற்ற அதிகாரிகளுக்கு ஜனாதிபதி மன்னிப்பு வழங்கியமை ஆகியவை ஆத்திரமூட்டக்கூடிய பிற மூலங்களாக அமைந்துள்ளன. குற்றவாளிகள் "அமைதியான ஓய்வூதியத்துடனான ஓய்வு" போகத்தினை அனுபவிக்கும் சூழலை தங்கள் நிலைமையுடன் ஒப்பிடும் போது, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தங்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்படுவதனை உணர்ந்தனர்.
55. இன்னொரு பக்கம், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இலங்கைக்கு வெளியேயான குற்றவியல் நீதி நடவடிக்கைகளை ஆதரித்தனர் (உதாரணமாக, உலகளாவிய சட்ட வரம்பிற்கு உட்பட்ட மூன்றாம் தரப்பு அரசுகள்). இது போன்ற வழக்குகள் "அதிகாரிகளின் மேல் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டதற்கான அத்தியாயம் மூடப்படுவதைத் தடுக்கின்றன", மேலும் பாதிக்கப்பட்ட சமூகத்திற்கு நம்பிக்கை அளிக்கின்றன என்று பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தெரிவித்தனர். "சர்வதேச சமூகம் விசாரணை செய்வதற்கும் வழக்குத் தொடர்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நேரம் இது என்பதை அரசாங்கத்திற்கும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்" என்ற விருப்பம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இலங்கையின் நிலைமையை சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்திற்கு பரிந்துரை செய்ய சிலர் சர்வதேச சமூகத்தை கோரினர்.

இழப்பீடுகள் மற்றும் மீள் நிகழாமல்கான உத்தரவாதங்கள்

56. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, இழப்பீட்டுத் தொகையாக வழங்கப்படும் எந்தக் கொடுப்பனவுகளும் பொறுப்பேற்றலினை அங்கீகரிப்பதுடனும் உண்மையினை வழங்குவதுடனும் இணைந்திருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, ஒரு பெண் பின்வருமாறு கூறினார்: "இது நாம் பணத்தை ஏற்க வேண்டுமா என்பது பற்றியது அல்ல, ஆனால் அவர்கள் ஏன் பணம் கொடுக்க விரும்புகிறார்கள்? ... அவர்கள் கொல்லப்பட்டதனாலா? ஆம் எனில், அதை ஒப்புக்கொள்ளுங்கள்! நம்மோடும், இறந்தவர்களோடும், ஒருவேளை அவர்களோடும் நாம் சமாதானம் செய்துகொள்ள முடியும். ஆனால் எங்களிடம் எதுவும் சொல்லாமல் பணம் கொடுக்கிறீர்களா?"

57. பாதிக்கப்பட்டவர்களில் பெரும்பாலானோர், குறிப்பாக யுத்தத்தின் இறுதிக் காலத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், இலங்கை அரசால் வழங்கப்படும் இழப்பீட்டுக் கொடுப்பனவுகள் நீதியிலிருந்து கவனத்தை திசைதிருப்பவும் மற்றும் மக்களின் நீதிக்கான குரல்களை விலை பேசுவதற்குமான ஒரு கருவி என்னும் தங்கள் கருத்தினை பகிர்ந்து கொண்டனர். 2009 மே யில் இலங்கை இராணுவத்தினரிடம் சரணடைந்த பின்னர் காணாமலாக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் தாயார் கூறினார்: "நாங்கள் இந்தப் பணத்தை எடுத்தால், அவர்கள் எங்களிடம் எதையும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஒருபோதும் இல்லை. என் மகள் இறந்துவிட்டாளா அல்லது உயிருடன் இருக்கிறாளா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்".
58. கடந்த காலத்தில் வழங்கப்பட்ட கட்டணங்களின் அளவு சிலரிடம் கேட்கப்பட்டது:
- "அவர்கள் 100,000 இலங்கை ரூபாயினை (கிட்டத்தட்ட 340 அமெரிக்க டாலர்) வழங்குவதாக கூறினர். அத்துடன் நாங்கள் அதைப் பெற்றுக்கொள்வோம் என அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்? உயிருக்கு விலையா? என் கணவர் கடின உழைப்பாளி. ஒரு மாதத்தில் அவர் இதை சம்பாதித்திருப்பார் என்று நான் நம்புகிறேன். பதினான்கு வருட காத்திருப்பு, நம்பிக்கை... 100,000 மதிப்புள்ளதா? இப்போது 200,000 இலங்கை ரூபாயினை (கிட்டத்தட்ட 680 அமெரிக்க டாலர்) தருவதாகச் சொல்கிறார்கள், ஆனால் என்ன பயன்?"
59. கொடுக்கப்படும் இழப்பீடுகளின் அளவில் காணப்படும் வெளிப்படையான ஏற்றத்தாழ்வுகளினையும் சிலர் சுட்டிக்காட்டினர். 1990 களின் நடுப்பகுதியில் கிழக்கில் காணாமலாக்கப்பட்ட மகன் ஒருவரின் தாயார் கூறினார்: "பரணகம ஆணைக்குழு¹⁰⁵ வந்த பொழுது, குடும்பத்திற்கு தலா 50,000 இலங்கை ரூபாயினை (கிட்டத்தட்ட 170 அமெரிக்க டாலர்) இழப்பீடாக வழங்குவார்கள் என அவர்கள் ஒரு அறிக்கையினை வெளியிட்டனர்: சில தாய்மார்கள் இப்பணத்தினை பெற விரும்பவில்லை, ஆனால் பணம் தேவைப்படுபவர்கள், கடன் அல்லது நிதிச் சிக்கல்கள் உள்ளவர்கள் பணத்தை பெறச் சென்றனர்".
60. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் குடும்பங்களுக்கான அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும், உண்மை மற்றும் நீதிக்கான அவர்களின் தொடர்ச்சியான தேடலுக்கு ஆதரவளிப்பதற்கும் ஏற்ப உடனடியான நிதி உதவிகளுக்கு அதிக வரவேற்பு அளித்தனர். இழப்பீடுகளாகப் பார்க்கப் படுவதை விட (காணாமல் ஆக்கப்பட்ட உறுப்பினர் தனது குடும்பத்தினை ஆதரிப்பதற்கு தான் ஈட்டக் கூடிய வருமானத் தொகையுடன் பொருந்தக்கூடிய நிதியின் அளவானது நிதி நிவாரணத் தொகையாக பார்க்கப்படுகிறது), உடனடி நிவாரணக் கொடுப்பனவுகள் பல குடும்பங்களின் வாழ்வியல் போராட்டத்தினை தணிக்க கூடிய சிறிய கொடுப்பனவுகளாகவே பார்க்கப்பட்டன. எவ்வாறாயினும், OHCHR ஆனது ஆலோசித்த பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எவரும் இடைக்கால நிவாரணத் தொகை எதனையும் பெறவில்லை (அத்தியாயம் 5 இனை பார்க்கவும்).
61. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பொதுவாக இறப்புச் சான்றிதழினைப் பெற்றுக்கொள்வதனை எதிர்த்தனர். சில பாதிக்கப்பட்டவர்கள், இறப்புச் சான்றிதழினை தயக்கத்துடன் ஏற்றுக்கொள்வதற்கான காரணமாக தங்கள் எதிர்கொள்ளும் சட்ட அல்லது நிர்வாகச் சிக்கல்களினை குறிப்பிடுகின்றனர். உத்தியோகபூர்வமாக தங்கள் உறவினரை இறந்துவிட்டதாக அறிவிப்பதே சில சலுகைகள் மற்றும் உரிமைகளைப் பெறுவதற்கும் பயன்படுத்துவதற்கும் ஒரே வாய்ப்பாகக் காணப்பட்டது. கிழக்கில் சில பாதிக்கப்பட்டவர்கள், குறிப்பாக 1990களில் வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் மரண விபரங்கள் உட்பட்ட, இறப்புச் சான்றிதழ்களை, விருப்பமின்றி பெற வேண்டிய சூழ்நிலைகளை விபரித்தனர், அது, பொறுப்பை திசை திருப்புவதற்கான செயலாக அவர்கள் கருதுகின்றனர். ஒருவர் பின்வருமாறு கூறினார்:
- "நான் கேட்காத இறப்புச் சான்றிதழைப் பெற்றேன். நீதிமன்ற உத்தரவின் பெயரில் சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டது... அந்தச் சான்றிதழில், பயங்கரவாதிகளால் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு கொல்லப்பட்ட அந்த ஒரு குழுவில் எனது மகனும் இருந்தான் என எழுதியிருந்தார்கள்... நிச்சயமாக, அவர்கள் புலிகளை தான் பயங்கரவாதிகள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். தங்களின் குற்றங்களை மறைக்க முயல்கிறார்கள்."
62. பல குடும்பங்கள் இறப்புச் சான்றிதழ்களைக் கோரும் போது, காணாமலாக்கப்பட்ட தங்கள் உறவினர்கள் விடுதலைப் புலி உறுப்பினர்கள் என கையொப்பமிட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இறப்புச் சான்றிதழைப் பெற்ற அனைவரும், அந்தச் சான்றிதழில் குற்றவாளிகள் "இனந்தெரியாதவர்கள்" என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருந்ததனை நினைவு படுத்தினர். கிழக்கைச் சேர்ந்த ஒருவர், "இராணுவம் அவர்களை அழைத்துச் சென்றதாக நீங்கள் கூறினால், உங்களுக்கு இழப்பீடு எதுவும் கிடைக்காது..." என்று காவல்துறையினர் அவர்களிடம் கூறியதினை விபரித்தார், எனவே தங்களுக்கு வேறு வழி எதுவும் இல்லை என்று அவர்கள் உணர்ந்தனர். சான்றிதழில் அவ்வாறு இருந்ததால், "[நாம்] இனி ஒருபோதும் உண்மையைத் தேட முடியாது" என குறைந்த பட்சம் ஒரு பாதிக்கப்பட்டவரையாவது இது எண்ண வைத்துள்ளது.
63. 2019 இல் வழங்கப்பட்ட காணாமல் போனமைக்கான சான்றிதழின் உருவாக்கம், காணாமலாக்கப்பட்ட நபரின் நிலையினை இறந்தவர் என்றில்லாமல் "காணாமல் போயுள்ளார்" என அங்கீகரிக்க அனுமதிப்பதானது, காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்கள் எதிர்கொள்ளும் நடைமுறை சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் நோக்கம்

¹⁰⁵ See para. 72 of this report.

கொண்டது. இருப்பினும், பல பாதிக்கப்பட்டவர்கள், ஒரு காலகட்டத்திற்குப் பின், காணாமல் போனமைக்கான சான்றிதழ் தானாகவே இறப்புச் சான்றிதழாக மாற்றப்படும் என்ற அச்சத்தை வெளிப்படுத்தினர். மற்றொரு பாதிக்கப்பட்டவர், முன்னர் வழங்கப்பட்ட (அவர் கோராத) இறப்புச் சான்றிதழை காணாமல் போனமைக்கான சான்றிதழாக மாற்றுவதற்கான தோல்வியுற்ற தனது முயற்சியினைப் புகாரளித்தார். இருப்பினும், அந்த மாற்றம் நிராகரிக்கப்பட்டது, அதனால் அவர் சில கொடுப்பனவுகளுக்கு தகுதியற்றவராக ஆனது மட்டுமன்றி காணாமலாக்கப்பட்ட அவரது மகனின் வழக்கு இனி ஒரு போதும் காணாமலாக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவரினது வழக்காக கருதப்பட வாய்ப்பின்றியுமுள்ளது.

64. குற்றங்களை ஒப்புக்கொள்ளாதல் மற்றும் நினைவு கூறலுக்கான அங்கீகாரம் போன்ற நிதி வடிவில் அல்லாத இழப்பீட்டு அம்சங்களின் முக்கியத்துவத்தை பாதிக்கப்பட்டவர்கள் வலியுறுத்தினர். குற்றங்களை ஒப்புக்கொள்ளாதல் என்பது எதிர்காலத்தில் காணாமலாக்கப்படும் சம்பவங்கள் நிகழாமல் இருப்பதை உறுதி செய்வதற்கான மாற்றத்தினை செயல்படுத்தும் திறந்த மனப்பாங்குடன் இணைந்ததாக கருதப்பட்டது. நினைவு கூறல் என்பது துக்கத்தினை அனுஷ்டிப்பதற்கு சதந்திரம் வழங்குவதாகவும், அதே போல் நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றிய புரிதலை குடும்பங்களுடன் கூடி பகிரப்படக்கூடிய வாய்ப்புகளை வழங்குவதாகவும் கருதப்பட்டது. புலனாய்வு அதிகாரிகளிடம் இருந்து துன்புறுத்தல் மிரட்டல் மற்றும் ஆர்ப்பாட்டங்களைத் தடுக்க நீதிபதிக்களிடமிருந்து உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்தல் உட்பட நினைவேந்தல் நடவடிக்கைகளுக்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடும் போதும் அடிக்கடி தடைகளை எதிர்கொண்டுள்ளதாகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தெரிவித்தனர். குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்ட பெண்களிடையே, அவர்களின் இழப்பின் உளவியல் தாக்கத்தை சமாளிக்கவும், அவர்களின் சமூக அந்தஸ்தை மீட்டெடுக்கவும், சமூகத்துடன் ஒருங்கிணையவும், துக்கம் அனுஷ்டிக்கும் சடங்குகள் சக்திவாய்ந்த வழிகளாகக் காணப்பட்டன.
65. இலங்கையில் வலிந்து காணாமலாக்கப்படல் தொடர்ந்தும் இடம்பெறக்கூடிய ஆபத்து குறித்து பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தெளிவான கவலைகளை வெளிப்படுத்தினர். வெவ்வேறு காலகட்டங்களிலும், இடங்களிலும் மற்றும் பல்வேறு குழுக்களை இலக்கு வைத்து, வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதல் திட்டமிட்டு அமுல்படுத்தப் படுவதை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். இந்த நடைமுறையினை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான அரசின் திறன் மற்றும் விருப்பம் குறித்து கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டன. வலிந்து காணாமலாக்கப்படலானது "அரசாங்கத்திற்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கும் மக்களை கவலையடையச் செய்ய அல்லது பயப்பட வைக்கும்" ஒரு "பயனுள்ள கருவி" என்று விபரிக்கப்பட்டது. JVP காலத்தில் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு கருத்து நோக்குக் குழுவில் பங்கேற்ற பெண்ணொருவர், " மாறுபட்ட எதிர்காலத்தினை எதிர் பார்ப்பவர்களை அரசாங்கங்கள் ஒரு எழுச்சிக்கு இட்டுச் செல்கின்றன... பின்னர் அதை நசுக்குவதற்கு சட்டவிரோதமான வழிகளைப் பயன்படுத்துகின்றன... எந்த புதிய அரசாங்கமேனும் வேறுவிதமாகச் செயல்படும் என்பதில் எங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை" என்று தெரிவித்தார். முழுமையான கருத்தோட்ட மாற்றம், அரசாங்கத்தின் அர்ப்பணிப்பு, வலுவான சட்டப் பாதுகாப்புகள், உண்மையினை அம்பலப்படுத்துதல் மற்றும் குற்றங்களுக்கான தண்டனை விலக்களிப்பு நடைமுறைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தல் ஆகியவை தமக்குத் தேவையானவையென பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நம்புகின்றனர்.

VI. இலங்கைக்குள் பொறுப்புக்கூறல் முயற்சிகள்: பாரிய பற்றாக்குறை

A. உண்மையின் தேடல்

I. முழுமையான உண்மை: அவநம்பிக்கையினை உருவாக்கியதும் குறைந்த தொடர் நடவடிக்கைகளை கொண்டதுமான பல விசாரணைக்குழுக்களின் (CoI) வரலாறு

66. உண்மை, நீதி, இழப்பீடுகள் மற்றும் மீள் நிகழாமைக்கான உத்தரவாதங்கள் தொடர்பான சிறப்பு அறிக்கையாளர் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, உண்மையினை-தேடுதலுக்கான பொறிமுறைகளுக்கு இலங்கை புதியதல்ல, பெரும்பாலான ஏனைய நாடுகளை விடவும் அது மிகவும் அதிகமான பொறிமுறைகளைக் கொண்டுள்ளது. அவர் முடிவுரைத்துள்ளதாவது:

"அந்த ஆணைக்குழுக்களில் சில மட்டும் குறிப்பிடத்தக்க தகவல்களைக் கண்டுபிடித்துள்ளன, பொது விவாதத்தினை தூண்டியுள்ளன, எப்போதாவது பயனுள்ள பரிந்துரைகளை வழங்கியுள்ளன. சர்வதேச அழுத்தம் மற்றும் நீதி விசாரணைகளுக்கான அழைப்பினை திசைதிருப்பவும் இத்தகைய ஆணைக்குழுக்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன என்ற விமர்சகர்களின் பார்வை இருப்பதுடன், அந்தக் கூற்றை உண்மையாக்கும் வகையில், அவ் ஆணைக்குழுக்களின் பலவீனமான ஆணைகள், சிக்கல் நிறைந்த உறுப்பினர், வளங்களின் பற்றாக்குறை, நடைமுறையில் ஒளிவுமறைவு, அரசாங்கத்தின் மோசமான ஒத்துழைப்பு, செயல்முறைகளில்

வெளிப்படாதத் தன்மையின்மை, அறிக்கைகளை வெளியிடாமை மற்றும் அவர்களின் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்தாமை ஆகிய குறைகள் உள்ளடங்குகின்றன.”¹⁰⁶

67. உண்மையில், சர்வதேச அழுத்தங்கள் மற்றும் மனித உரிமைகள் பேரவையின் கண்காணிப்பு என்பவற்றை சமாளிக்கும் வகையிலேயே, பாரிய அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதல் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில்கூறும் இலங்கை அரசாங்கத்தின் பொதுவான கொள்கையாக விசாரணை ஆணைக்குழுக்கள் (CoI) ஒன்று கூட்டப்படுகின்றன. அண்மையில் CED யிற்கு இலங்கை வழங்கிய அதன் அறிக்கையில், வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் தொடர்பாக எட்டு விசாரணைகளை கையாண்டுள்ளதாக அது குறிப்பிட்டுள்ளது.¹⁰⁷ ஒரு முன்னாள் OMP ஆணையாளர் “இலங்கையானது ஆணைக்குழு எனும் போதைக்கு அடிமையாகி உள்ளது” என்று சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.¹⁰⁸ இந்த விசாரணைகளில் சில வலிந்து காணாமலாக்கப்படுத்தலின் வடிவ முறைகள் குறித்து குறிப்பிடத்தக்க நுண்ணிய தகவல்களை வழங்கியுள்ளன. இருப்பினும், தொடர் நடவடிக்கைகள் இல்லாமையால், குற்றவியல் நீதி அல்லது மீள் நிகழ்வதை தடுப்பதற்கான முறையான சீர்திருத்தம் போன்ற “கடினமான” அம்சங்களின் செயலற்ற தன்மையை மறைக்கும் நோக்கத்திற்காக CoI கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன எனும் கருத்து மேலோங்கியுள்ளது. வருந்தத்தக்க வகையில், CoI களின் சில அறிக்கைகள் மட்டுமே வெளியிடப்பட்டுள்ளன (தேர்த்தெடுக்கப்பட்டவை மட்டும் அத்துடன் சில நேரங்களில் CoI முடிவடைந்த சில ஆண்டுகளின் பின்னர்). விசாரணைகளின் பரிந்துரைகள் நலிவடைந்தவையாகத் தெரிகிறது. பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்துவதற்கு அரசியல் திடமின்மை இருப்பதாக நீதிபதி நவாஸ் தலைமையிலான மிக சமீப கால ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு குறிப்பிடப்பட்டது.¹⁰⁹ கீழே உள்ள பகுப்பாய்வு பல குறிப்பிடத்தக்க CoI களின் செயல்பாட்டை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

வலய விசாரணை ஆணைக்குழுக்கள் (1994) மற்றும் அகில-இலங்கை காணாமலாக்கப்பட்டமைக்கான விசாரணை ஆணைக்குழு (1998)

68. 1994 ஆம் ஆண்டில், நாட்டின் மூன்று வெவ்வேறு பகுதிகளில் இடம்பெற்ற காணாமலாக்கப்பட்டமையினை ஆராய்வதற்காக வலய விசாரணை ஆணையங்கள் (வலய CoI கள்) நிறுவப்பட்டன. காணாமலாக்கப்பட்டமைக்கான ஒரு அகில-இலங்கை விசாரணை ஆணையம் (அகில-இலங்கை CoI) 1998 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது. மூன்று வலயக் குழுக்கள் மற்றும் அகில-இலங்கை CoI ஆகியவை உண்மையை கண்டறிதல் மற்றும் ஆவணப்படுத்தல் நோக்கத்திற்காகச் செயற்பட்டன. காணாமலாக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் அனைத்து வழக்குகளும் அவர்களிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. மேலும், 1988 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னய ஆண்டுகளில் அதிகமான காணாமலாக்கப்படல் நிகழ்ந்திருந்த போதிலும், அதன்பின் நிகழ்ந்த வலிந்து காணாமலாக்கப்படல் சம்பவங்களுக்கு அந்த CoI களின் தற்காலிக நோக்கமாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இந்த வரம்பு இருந்தபோதிலும், பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டதில், 27,526 குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட வழக்குகளில் இருந்து 16,742 காணாமல் போன வழக்குகளை வலய குழுக்கள் நிறுவியுள்ளன. அகில இலங்கை CoI களினால் (பிராந்திய CoI களால் ஆய்வு செய்யும் திறன் போதாத வழக்குகளை ஆய்வு செய்தன) பெறப்பட்ட 10,136 வழக்குகளில் இருந்து மேலும் 4,473 வழக்குகளை ‘நிறுவியது’.¹¹⁰ பிராந்திய CoI அறிக்கைகள் 1997 இல் வெளியிடப்பட்டன. மேலும் 2002 இலும் அகில-இலங்கை CoI வினால் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது, இருப்பினும் அவற்றின் உள்ளடக்கங்களை பரவலாகப் பெறமுடியவில்லை. பொறுப்பானவர்கள் என குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட நபர்களின் பெயர்கள் மற்றும் பிற முக்கிய தகவல்கள் அடங்கிய இணைப்புகள் மற்றும் பின் சேர்க்கைகள் பொதுத்தளத்திற்கு வழங்கப்படவில்லை. அவை இலங்கை ஜனாதிபதியுடன் மாத்திரமே பகிரப்பட்டன.
69. 1,681 வழக்குகளுக்குப் பொறுப்பானவர்களாகக் கூற்றம் சாட்டப்படும் நபர்களின் பெயர்களை வலய CoI கள் அடையாளம் கண்டுள்ளன.¹¹¹ 300க்கும் மேற்பட்ட காணாமலாக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் தொடர்புடைய நபர்களின் பெயர்களை அகில-இலங்கைக்குரிய CoI அடையாளம் கண்டுள்ளது.¹¹² 1998 ஆம் ஆண்டு ஊடகங்களில் வெளியான தகவல்களின்படி, 1994 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட மத்திய, வடமேல், வடமத்திய

¹⁰⁶ A/HRC/45/45/Add.1, para. 35. As to the overuse of commissions of inquiry, see also United Nations, Special Procedures of the Human Rights Council, “Observations by the Special Rapporteur on the Promotion of Truth, Justice, Reparation and Guarantees of Non-Recurrence, Mr. Pablo de Greiff, on the Conclusion of his Recent Visit to Sri Lanka”, 11 April 2015.

¹⁰⁷ CED/C/LKA/1, paras. 37-55.

¹⁰⁸ Mirak Raheem, “Sri Lanka’s Commission Addiction”, *Groundsview*, 8 May 2023. [Note: checking with author to see if consents to this being included in report].

¹⁰⁹ மனித உரிமை மீறல்கள், சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் கடுமையான மீறல்கள் மற்றும் அத்தகைய பாரதூரமான குற்றங்கள் குறித்து விசாரணை செய்ய நியமிக்கப்பட்ட குழுக்கள் மற்றும் முன்னைய விசாரணை ஆணைக்குழுக்களின் கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் பரிந்துரைகள் குறித்து விசாரணை மற்றும் புலனாய்வு செய்தல் தொடர்பில், தேவையான நடவடிக்கைகள் மற்றும் அறிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் ஜனாதிபதி விசாரணை ஆணைக்குழு., *Commission Report: Volume I*, December 2023, see Executive Summary and para. 1156.

¹¹⁰ காண்க “Final Report of the Commission of Inquiry into Involuntary Removal and Disappearance of Certain Persons (All Island),” 2001; “Final Report of the Commission of Inquiry into Involuntary Removal or Disappearance of Persons in the Western, Southern and Sabaragamuwa Provinces,” 1997; “Final Report of the Commission of Inquiry into Involuntary Removal or Disappearance of Persons in the Northern and Eastern Provinces,” 1997. இந்த CoI களால் வெளியிடப்பட்ட முழு அறிக்கைகளையும் OHCHR இனால் அணுகமுடியவில்லை, இருப்பினும் இந்த அறிக்கைகளின் பிரித்தெடுக்கப்பட்ட படிவங்கள் ஆகிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தினால் மின்னலையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அது இதில் கிடைக்கும்: https://web.archive.org/web/20071005081836/http://www.disappearances.org/news/mainfile.php/reports_srilanka/. (accessed on 4 March 2024).

¹¹¹ Human Rights Committee, “Consideration of Reports Submitted by States Parties under Article 40 of the Covenant - Fourth Periodic Report: Sri Lanka”, CCPR/C/LKA/2002/4, 18 October 2002, para. 156.

¹¹² Ibid.

மற்றும் ஊவா வலயத்திற்குரிய காணாமலாக்கப்பட்டோருக்கான ஆணைக்குழுவின் இணைப்புகளில் அப்போதைய நீதி அமைச்சர் உட்பட நான்கு அமைச்சர்கள், 27 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், 14 மாகாண சபை உறுப்பினர்கள், 12 உள்ளூர் மட்ட நிர்வாக அதிகாரிகள், 20 காவல்துறை அத்தியட்சகர்கள், 51 காவல்துறை பொறுப்பதிகாரிகள், 12 இராணுவத் தளபதிகள் மற்றும் 4 மேஜர்கள் வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்ட சம்பவங்களில் தொடர்புடையவர்கள் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.¹¹³ 1994 இற்குரிய வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் காணாமலாக்கப்பட்டோருக்கான ஆணைக்குழு 90 வீதமான வழக்குகள் இராணுவம், கடற்படை, விமானப்படை மற்றும் காவல்துறை ஆகிய பாதுகாப்புப் படையினரின் கைகளிலேயே இருக்கின்றது எனும் முடிவிற்கு வந்துள்ளதாக கூறப்படுகிறது.¹¹⁴

70. நான்கு CoI களும், அவர்களின் ஆணைக்கு இணங்க, விரிவான பரிந்துரைகளை செய்தன. உள்ளடக்கப்பட்ட தலைப்புக்களில் வழக்குகள், நிவாரணம் மற்றும் இழப்பீட்டு நடவடிக்கைகள், அத்துடன் வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதல் மீண்டும் நிகழாமல் தடுப்பதற்கான பரந்த அரசியலமைப்பு, சட்டமியற்றுதல் மற்றும் நிறுவன சீர்திருத்தங்கள் ஆகியவையும் அடங்கும்.¹¹⁵ போதிய அரசியல் திடம் இருந்திருந்தால், இந்த அறிக்கைகள் பயனுள்ள தீர்வுகளுக்கான ஒரு அடித்தளத்தை வழங்கியிருக்கலாம் மேலும் வலிந்து காணாமலாக்கப்படும் சம்பவங்களை தடுத்திருக்கலாம். ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமானால், அகில-இலங்கைக்கான CoI மற்றும் வலய CoI களில் ஒன்று, பாரபட்சமற்ற விசாரணை மற்றும் வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டோரின் வழக்குகளை விசாரணை செய்வதற்கு பொறுப்பான ஒரு சுயாதீன மனித உரிமைக்கான சட்டத்தரணியை ஸ்தாபிக்கும் படி பரிந்துரைத்தது. மனித எச்சங்களை அடையாளங் காணும் அனைத்து அம்சங்களிலும் தடயவியல் நோயியல் நிபுணர்கள் மற்றும் விஞ்ஞானிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்கவும், இந்த நோக்கத்திற்காக நவீன தொழில்நுட்பத்தினை வழங்கவும் மனித அடையாள மையத்தினை நிறுவவும் வலய CoI கள் பரிந்துரைத்தன. அவசரகால ஒழுங்குமுறைகளின் கீழ் விரிவாக்கப்பட்ட அரச அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட வேண்டுமெனவும் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. இந்தப் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும், காணாமலாக்கப்படுவதற்கு வழிவகுக்கும் கட்டமைப்பு சார்ந்த காரணிகளை நிவர்த்தி செய்வதற்குமான நடவடிக்கை எடுக்கப்படாத நிலையில்,¹¹⁶ 2000 மாம் ஆண்டுகளில் காணாமலாக்கப்படுதல் அலைகள் தொடர்ந்து கூடுதலாகின.¹¹⁷

கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழு (2011)

71. 2002 இல் இருந்து "போர் நிறுத்த ஒப்பந்தங்களின் தோல்விக்கு வழிவகுத்த உண்மையான காரணங்கள் மற்றும் சூழ்நிலைகள்" குறித்தும் 2009 மே 12 அன்று வரையிலான நிகழ்வுகள் குறித்தும் விசாரித்து அறிக்கை அளிக்குமாறு கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவிற்கு (LLRC) ஆணையிடப்பட்டது.¹¹⁸ காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பான தனிப்பட்ட வழக்குகளை விசாரிக்க வேண்டும் என்ற ஆணை அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. எவ்வாறாயினும், அதன் பொது அமர்வுகள் மற்றும் களவிஜயங்களின் போது, காணாமலாக்கப்பட்டோர் பற்றிய பல வழக்குகளை LLRC பெற்றதுடன் அதன் இறுதி அறிக்கையில் இத் தலைப்பின் கீழ் அது குறிப்பிட்ட பரிந்துரைகளையும் செய்தது. இந்தப் பிரச்சனையின் "சிக்கலான தன்மையினையும் பரிமாணத்தினையும்" அங்கீகரிக்கும் வகையில், LLRC, காணாமலாக்கியதாக குற்றஞ்சாட்டப்படும் குற்றச் செயல்களை விசாரிக்க சிறப்பு விசாரணை ஆணையாளரை நியமிக்கவும், குற்றவியல் நடவடிக்கைகளைத் தொடங்குவதற்கு சட்டமா அதிபருக்கு ஆவணங்களை வழங்குமாறும் பரிந்துரைத்தது.¹¹⁹ மேலும், ஆணையாளர் அலுவலகத்திற்கு தகவல்களை சேகரிக்கவும் செயலாக்கவும் அனுபவம் வாய்ந்த ஆய்வாளர்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும், தற்போது பல்வேறு தரப்பினரால் பராமரிக்கப்பட்டு வரும் காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பான அனைத்துத் தகவல்களையும் ஒருங்கிணைத்து தேசிய அளவில் மையப்படுத்தப்பட்ட தரவு சேகரிக்கும் அமைப்புக்கான பொறிமுறை ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் பரிந்துரைத்தது.¹²⁰ LLRC "காணாமல் போனவர்கள்" பற்றிய ஒரு விரிவான அணுகுமுறையினை அவசரமாகக் கோரியதுடன், அந்த அணுகுமுறை இல்லாத நிலையானது "எந்தவொரு முழுமையான நீண்ட கால நல்லிணக்க செயல்முறைக்கும் ஒரு பாரதூரமான தடையாக" உள்ளதினை பிரதிபலிக்கும் என்பதனை வலியுறுத்தியது.¹²¹ கடந்தகால ஆணைக்குழுக்களின் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் அரசாங்கங்கள் தோல்வி அடைந்தமையானது, "அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட ஆணைக்குழுக்கள் பற்றிய புரிந்துகொள்ளக்கூடிய விமர்சனங்களுக்கும் சந்தேகங்களுக்கும் LLRC விதிவிலக்கல்ல" எனும் நிலையினை தோற்றுவித்துள்ளது என்று LLRC குறிப்பிட்டுள்ளது.¹²²

¹¹³ Pinto-Jayawardena, "Post-War Justice in Sri Lanka", p. 80, citing Imran Vitachi, "Disappearances Commissions point finger at UNP Politicos and Security Officers", *The Sunday Times*, 15 March 1998.

¹¹⁴ Pinto-Jayawardena, "Post-War Justice in Sri Lanka", p. 81, citing the Final Report of the 1994 Northern and Eastern Disappearances Commission, Sessional Paper No VII, 1997, at p. 62.

¹¹⁵ See Kishali Pinto-Jayawardena, *A Legacy to Remember: Sri Lanka's Commissions of Inquiry, 1963-2002: A Reference Guide to Commission Reports with a Tabulated List of Recommendations*, (The Law & Society Trust, Colombo, 2010), pp. 82-139.

¹¹⁶ Pinto-Jayawardena, "Post-War Justice in Sri Lanka", p. 31.

¹¹⁷ See Chapter III of this report.

¹¹⁸ Presidential Order No. CA/3/24, cited in Commission of Inquiry on Lessons Learnt and Reconciliation (LLRC), Report of the Commission of Inquiry on Lessons Learnt and Reconciliation, November 2011, pp. ii-vii.

¹¹⁹ Report of the Commission of Inquiry on Lessons Learnt and Reconciliation, November 2011, para. 5.48.

¹²⁰ Ibid.

¹²¹ Ibid., para. 5.36.

¹²² Ibid.

பரணகம ஆணைக்குழு (2013)

72. LLRC ஆணைக்குழுவின் அடுத்து, 2013 ஆம் ஆண்டில், ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி பரணகம தலைமையில் அன்றைய ஜனாதிபதி மற்றும் மொரு விசாரணை ஆணைக்குழுவின் நிறுவினார். ஏனையவற்றின் மத்தியில், 1990 ஜூன் 10 முதல் 2009 மே 19 வரையிலான காலப்பகுதியில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் வசிப்பவர்கள் "கடத்திச் செல்லப்பட்டார்களா அல்லது காணாமலாக்கப்பட்டார்களா" என்பது தொடர்பில் விசாரணை செய்தலே இந்த விசாரணை குழுவிற்கு வழங்கப்பட்ட ஆரம்பக் கட்டளையாக இருந்தது.¹²³ பின்னர், படிப்படியாக அதன் ஆணை காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் மீதான கவனத்தை முழுக்கடிக்கும் வகையில், விரோத நடத்தைகள் தொடர்பான (புலிகளின் மீறல்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட முக்கியத்துவத்துடன்) விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக விரிவாக்கப்பட்டது.¹²⁴ இந்த ஆணைக்குழுவின் இடைக்கால அறிக்கை (காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பானது) பகிரங்கப்படுத்தப்படவில்லை. OHCHR இடம் உள்ள அறிக்கையினது பிரதிக்கு அமைய, இந்த ஆணைக்குழுவிடம் 25 மாவட்டங்களில் இருந்தும் சுமார் 13,378 முறைப்பாடுகள் கிடைக்கப்பெற்றன,¹²⁵ இதில் பெரும்பாலானவை 2005-2009 காலப்பகுதியில் காணாமலாக்கப்பட்ட சம்பவங்களுடன் தொடர்புடையவை. அதன் இடைக்கால அறிக்கை, பொது விசாரணைகளில் பெயரிடப்பட்ட பாதுகாப்புப் படை உறுப்பினர்களுக்கு எதிராக "முதன்மையான சான்றுகள்" உடைய 10 வழக்குகளை அடையாளம் கண்டுள்ளதுடன், அவர்களுக்கு எதிராக உள்நாட்டு சட்ட நடவடிக்கைகளையும் பரிந்துரைத்துள்ளது.¹²⁶ மேலும் 59 வழக்குகள் நீதித்துறை நடவடிக்கைகளுக்காக பரிந்துரைக்கும் நோக்கில் ஆழமாக விசாரணை செய்யப்படுவதற்கு முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டன.¹²⁷ காணாமலாக்கப்பட்டோரில் பெரும்பாலானோருக்கு என்ன ஆனது என இன்னும் அறியப்படாத வரையில் அவர்கள் பற்றிய உண்மையினை கண்டறிய வேண்டியதன் அவசியமும் நீடிக்கும் அதேவேளை, விசாரணை நிலுவைக்காவலில் உள்ளவர்கள் வெளிநாட்டுக்கு செல்லவோ, தலைமறைவாகவோ அல்லது அவர்களின் அடையாளத்தினை மாற்றி அமைத்துக்கொள்வோ சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன எனும் சில பொதுவான கூற்றுக்கள் அதன் இறுதி அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளது.¹²⁸ இவ் ஆணைக்குழுவானது தனது இறுதி அறிக்கையில் வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பில் வரையறுக்கப்பட்ட பரிந்துரைகளை மட்டுமே வழங்கியது. குறிப்பிடத்தக்க வகையில், உள்நாட்டு கட்டமைப்பிற்கு பயனளிக்கத் தக்க சர்வதேச தொழில்நுட்ப உதவி மற்றும் மோதல்களுடன் தொடர்புடைய குற்றவியல் நடவடிக்கைகள் தொடர்பான கண்காணிப்பாளர்கள் ஆகியவற்றின் அவசியம் என்பன பரிந்துரைக்கப்பட்டது.¹²⁹ இருப்பினும், அப் பரிந்துரைகளெதுவும் அமுல்படுத்தப்படவில்லை.

CoI களின் பங்களிப்பு குறித்து பொதுச்சமூக அமைப்புக்களின் கருத்துகள்

73. காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் தொடர்பிலான இலங்கையினது முன்னைய CoI களின் பங்களிப்பு பற்றி கேட்கப்பட்ட போது, பொதுச்சமூக அமைப்புகள் (CSOs) மாறுபட்ட பதில்களை வழங்கின. வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பான அடிப்படைத் தகவல்களை ஆவணப்படுத்துவதற்கு இந்த ஆணைக்குழுக்கள் உதவின என சிலர் நம்பினர். மற்றையவர்கள் ஆணைக்குழுக்களை மிகவும் இழிவான தன்மையுடன் நோக்கியதோடு, அவை சர்வதேச சமூகத்தை திருப்திப்படுத்தும் நோக்குடன் மட்டுமே நிறுவப்பட்டவை என்றும் கருதினர். OHCHR இனால் ஆலோசிக்கப்பட்ட ஒருவர், "அத்தகைய ஆணைக்குழுக்களை நம்பிக்கையுடன் அணுகியவர்களுக்கு அவை மீண்டும் மீண்டும் உளவியல் அதிர்ச்சியினையே ஏற்படுத்தியுள்ளன, ஆறுதலை அல்ல" எனக் கருதினார். பாதுகாப்பு அமைப்பிற்குரிய கட்டளைத் தொடர்களின் ஒத்துழைப்பின்மை ஒரு பலவீனமாக நோக்கப்பட்டதுடன், அடிப்படையில் இந்த ஆணைக்குழுக்கள் பாதுகாப்பு அமைப்பிற்கு ஆதரவாக பக்க சார்புடையனவாக இயங்கியதாகச் சிலர் கருதினர்.

முன் மொழியப்பட்ட புதிய உண்மையினை-தேடும் பொறிமுறை?

74. 2023 இல், இலங்கை அரசாங்கத்தேசிய ஒருமைப்பாடு மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் நிறுவனத்தான திட்டங்களை அறிவித்திருந்தது. ஒரு இடைக்கால செயலகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, பாதிக்கப்பட்டவர்களுடனும் மற்றும் பொதுச் சமூக அமைப்புகளுடனும் போதுமான மற்றும் அர்த்தமுள்ள ஆலோசனைகள் மேற்கொள்ளப்படாமல், 2023 டிசம்பரில் சட்ட வரைவானது வர்த்தமானியில் வெளியிடப்பட்டது. எந்தவொரு நம்பகமான உண்மையை-தேடுதல் பொறிமுறையையினும் அதற்கு சாதகமான சூழ்நிலையின் அவசியத்தை உயர் ஸ்தானிகர்

¹²³ The Gazette of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, No. 1823/42, 15 August 2013. இந்த ஆணைக்கான காலம் முந்தைய வலய மற்றும் அகில-இலங்கை விசாரணை ஆணைக்குழுக்களுடன் ஓரளவுக்கு ஒத்துள்ளது மற்றும் 2009க்குப் பின் இடம் பெற்ற காணாமல் ஆக்கப்படல் குறித்து ஆய்வு செய்வதற்கு அனுமதிக்கவில்லை: see United Nations, Human Rights Council, *Oral Update of the High Commissioner for Human Rights on Promoting Reconciliation and Accountability in Sri Lanka*, A/HRC/24/CRP.3/Rev.1, 25 September 2013, para. 13; see also Centre for Policy Alternatives, *A Commentary on the Presidential Commission to Investigate Missing Persons During the Period of June 1990 – May 2009 in the Northern and Eastern Provinces: Issues and Concerns in the Search for Truth, Justice and Accountability*, March 2014, p. 4.

¹²⁴ A/HRC/30/CRP.2, para. 518.

¹²⁵ Presidential Commission to Investigate into Complaints Regarding Missing Persons, "Interim Report", April 2015.

¹²⁶ Ibid, Annex H.

¹²⁷ Ibid, Annex L.

¹²⁸ Presidential Commission to Investigate into Complaints regarding Missing Persons,

"Report on the Second Mandate of the Presidential Commission of Inquiry into Complaints of Abductions and Disappearances", August 2015, p. 108, para. 449.

¹²⁹ Ibid, para 616.

முன்பே வலியுறுத்தியிருந்த அதே வேளை,¹³⁰ மேலும், 2024 மார்ச் இல், அத்தகைய சூழ்நிலை இன்னும் உருவாகவில்லை என குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹³¹ எந்தவொரு பொறிமுறையினதும் திட்டமிடுதல், வடிவமைத்தல் மற்றும் செயல்படுத்துதல் ஆகிய செயற்பாடுகளில், மிரட்டப்படுவதற்கான பயமோ, அல்லது பழிவாங்கல்களுக்கான அச்சுறுத்தல்களோ இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் சாட்சிகளும் பங்கேற்க கூடிய சூழல் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்.¹³² திறம்பட்ட தொடர் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பதில் முன்னைய ஆணைக்குழுக்கள் தோல்வியடைந்ததால், மக்களிடையே, குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் பாதிப்புக்கு உள்ளான சமூகங்களின் மத்தியில் ஆழமான அவநம்பிக்கை உருவாகியுள்ளது. தகுந்த ஆலோசனையின்றி, கடந்த கால அல்லது எதிர் கால நீதித்துறை போன்ற பொறிமுறைகளுடன் பொருத்தமான இணைப்பு மற்றும் ஒரு விரிவான நிலைமாறுகால நீதிக்கான மூலோபாயம் போன்றவை இல்லாத நிலையில், மற்றுமொரு திடீர் ஆணைக்குழுவின் நிறுவுதல், தீவிரமாக உருவாகியுள்ள அவநம்பிக்கையின் ஆழத்தினை மென்மேலும் அதிகப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பினை உருவாக்க வல்லதாக உள்ளது. எந்தவொரு புதிய நம்பகமான அமைப்பிற்கும், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் பொதுச்சமூக அமைப்புகளின் ஈடுபாட்டுடன் நியமிக்கப்பட்டு, வெளிப்படைத்தன்மையுடனும், நேர்மையுடனும், சுதந்திரமாகவும் மற்றும் அரசியல் தலையீடு இன்றியும் செயற்படத்தக்க ஆணையாளர்கள் தேவைப்படுகின்றனர். அதன் அறிக்கையினை பகிரங்கப்படுத்துவதுடன் அந்த அமைப்பினது செயற்பாட்டினை ஆதரிப்பதற்கும், அதன் கண்டுபிடிப்புகளை தீவிரமாக பரிசீலித்து செயல்படுத்துவதற்கான அரசியல் திட்டம் காணப்பட வேண்டும். எந்தவொரு புதிய குழுவும், முந்தைய விசாரணை ஆணைக்குழுக்களின் பணிகளைப் பிரதியெடுப்பதற்குப் பதிலாக, அவற்றுடன் தொடர்புடைய ஆனால் நடைமுறைப்படுத்தப்படாத பரிந்துரைகளை உள்ளடக்கி அவற்றின் அடிப்படையில் வெளிப்படையான முறையில் கட்டமைக்கப்படவேண்டும்.

75. OHCHR இனால் நடாத்தப்பட்ட ஆலோசனைகளில் இருந்து, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் CSO க்கள் மத்தியில் உண்மையை-தேடுவதற்கான பொறிமுறை தொடர்பாக குறிப்பிடத்தக்க சந்தேகம் உள்ளமை தெளிவாகியுள்ளது. ஒரு குழுவுடனான கலந்துரையாடலின் போது, அனைத்து பாதிக்கப்பட்டவர்களும் ஒரு பங்கேற்பாளரின் கூற்றினை ஆமோதித்தனர்: "புதிய ஆணையம் அல்லது புதிய பொறிமுறையானது எந்த முடிவையும் உருவாக்கும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை... அரசாங்கம் எதையும் செய்ய விரும்பவில்லை. அப்படியிருக்கையில், இதிலிருந்து எதுவும் வெளிவரும் என்று நான் எப்படி நம்புவது?" இன்றுவரை, அத்தகைய அமைப்பு அல்லது சட்ட வரைவு நிறுவுவது பற்றி போதுமான ஆலோசனைகள் இல்லை, அல்லது ஒரு பயனுள்ள உண்மைக்கான ஆணையத்தினை அனுமதிப்பதற்கு ஏற்ப நம்பிக்கை கட்டியெழுப்பப்படவோ அல்லது ஒருமித்த கருத்து உருவாக்கப்படவோ இல்லை. உண்மையினை தேடுவது மாத்திரம் போதுமானதன்று, அன்றி தனிப்பட்ட குற்றத்திற்கான பொறுப்பினை நிறுவுவதற்கு பொருத்தமான நீதித்துறை செயல்முறைகளுடன் அது ஒருங்கிணைந்திருக்க வேண்டும் என CSOக்கள் வலியுறுத்தியுள்ளன.¹³³ பொறுப்புக்கூறல், இழப்பீடுகள் மற்றும் மீள் நிகழாமை உள்ளிட்ட நிலைமாறுகால நீதிக்கான விரிவான அணுகுமுறையின் அவசியத்தினை HRC-SL வலியுறுத்தியுள்ளது. மேலும் மனித உரிமை மீறல்கள் மற்றும் பாரதூரமான குற்றங்கள் தொடர்பான விசாரணை மற்றும் வழக்குத் தொடர்வதற்கான ஒரு பொறிமுறை ஆகியவற்றினையும் நிறுவுமாறு அரசுக்கு அது அழைப்பு விடுத்துள்ளது. LLRC உட்பட முந்தைய விசாரணைகளின் "ஆக்கபூர்வமான பரிந்துரைகள்" செயல்படுத்தப்படுவதனை கண்காணிக்கவும், முந்தைய விசாரணைகளின் முடிவுகளை சமூகத்திற்குத் தெரிவிக்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கும் உரிய ஒரு உயர்மட்ட குழுவின் நிறுவுமாறு இது அழைப்பு விடுத்துள்ளது.¹³⁴

II. நிலை மற்றும் இருப்பிடம் ஆகியவற்றினை தெளிவுபடுத்துதல்: காணாமல் போனோருக்கான அலுவலகம்

76. இலங்கையில் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தங்கள் அன்புக்குரியவர்களின் நிலை மற்றும் இருப்பிடம் பற்றிய எந்தவித தகவலினையும் அறியாமல் உள்ளனர். WGEID விபரித்துள்ளதன் படி, நிலை மற்றும் இருப்பிடம் இரண்டுமே அறியப்பட்டால் மாத்திரமே, வழக்குகள் தெளிவு படுத்தப்பட்டவை என வகைப்படுத்தப் படுவதற்கான தகுதி பூர்த்தி அடைகிறது.¹³⁵ ஜனவரி 2007 ஆம் ஆண்டு WGEID யின் அறிக்கையின்படி, WGEID இனால் இலங்கை அதிகாரிகளுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட 12,319 வழக்குகளில், அரசிடமிருந்து (6,530 வழக்குகள்) அல்லது வேறு மூலத்தில் இருந்து (40 வழக்குகள்) வழங்கப்பட்ட தகவலின்

¹³⁰ See A/HRC/54/20, para. 65(c).

¹³¹ United Nations, Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, "High Commissioner Presents Updates on Human Rights in Colombia, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Cyprus and Sri Lanka", oral update, 1 March 2024.

¹³² A/HRC/54/20, para. 65(c).

¹³³ See e.g., Association for Relatives of the Enforced Disappearances – North and East Provinces, "Rejection of the National Unity and Reconciliation Commission and Calling for an International Mechanism to Achieve Remedial Justice", 3 August 2023; Adayaalam Centre for Policy Research and others, "Joint Statement: On the Inadequacy of a 'Truth and Reconciliation Mechanism' to Achieve Post-War Transitional Justice", 19 July 2023; Women's Action Network and others, "Joint Statement", July 2023 quoted in "Civil Society Questions Proposed Truth-Telling Mechanism", *The Morning*, 15 July 2023; North-East Coordinating Committee, "Sri Lanka's Proposed National Unity and Reconciliation Commission Amidst the Continuing State Sponsored Oppressions in Northern and Eastern Province", 20 July 2023. See also: Adayaalam Centre for Policy Research and Others, "Concerns Regarding the Proposed Truth, Unity and Reconciliation Commission", Joint Civil Society Letter to Director-General of Interim Secretariat for Truth and Reconciliation Mechanism, 7 March 2024.

¹³⁴ Human Rights Commission of Sri Lanka, "Press Notice: Observations and Recommendations on the Commission for Truth, Unity and Reconciliation in Sri Lanka Bill", Press Notice No: HRC/P/i/E/17/01/24, 17 January 2024.

¹³⁵ Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances, *Methods of Work of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances*, A/HRC/WGEID/1, 28 September 2023, para. 28.

அடிப்படையில், 6,570 வழக்குகள் "தெளிவு படுத்தப்பட்டவை" என கருதப்பட்டன.¹³⁶ மிக சமீபகால ஆண்டுகளில் இந்த எண்ணிக்கையானது கணிசமான அளவில் உயரவில்லை. CED யிற்கு இலங்கை அரசினால் வழங்கப்பட்ட 2023 ஆம் ஆண்டுக்குரிய அறிக்கையானது 6,598 "தெளிவு படுத்தப்பட்ட வழக்குகளை" குறிக்கின்றது (2007 இல் இருந்து 28 வழக்குகள் மட்டுமே அதிகரித்துள்ளன).¹³⁷ இருப்பினும், 2007 இல் WGEID இனால் "தெளிவு படுத்தப்பட்டதாக" கருதப்பட்ட வழக்குகள், காணாமலாக்கப்பட்டவரின் நிலை மற்றும் இருப்பிடம் ஆகியவை தெளிவு படுத்தப்பட வேண்டும் என WGEID இனால் பயன்படுத்தப்படும் தற்போதைய அளவுகோல்களை¹³⁸ பூர்த்தி செய்கிறனவா என்பது தெளிவின்றி உள்ளது.¹³⁹

77. 2004 இல் HRC-SL ஒரு கீழையினை நிறுவி, அதன் கீழ் 1988 ஆம் ஆண்டிலிருந்து காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் தொடர்பான அனைத்து தகவல்களையும் சேகரித்து அவற்றை தேசிய தரவுத்தளத்தில் உள்ளிட்டது. முந்தைய ஆணைக்குழுக்களிடமிருந்து தொடர்புடைய தரவுகளை அது சேகரிக்கத் தொடங்கியது (உதாரணமாக: வலய மற்றும் அகில-இலங்கை விசாரணை ஆணைக்குழுக்கள், 1990 - 1997 ஆண்டுகளிற்கிடையில் காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பிலான யாழ் மாவட்ட வலயக்குழு).¹⁴⁰ குறிப்பாக அகில-இலங்கை ஆணைக்குழுவின் விசாரிக்கப்படாத காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பான 2,200 முறைப்பாடுகளை மேலும் விசாரிக்க HRC-SL இனால் கட்டழையிடப்பட்டது.¹⁴¹ அத்துடன் அந்த நோக்கத்திற்காக HRC-SL இனால் ஒரு விசாரணைக் குழுவும் நிறுவப்பட்டது.¹⁴² 2006 இல், அதன் தலைமை மாற்றத்திற்குப் பின், "அரசாங்கத்திடமிருந்து சிறப்பு வழிகாட்டுதல்கள் பெறப்படாத பட்சத்தில், தற்போதைக்கு" விசாரணைகளை நிறுத்தி வைப்பதாக HRC-SL கூறியது. "நஷ்ட ஈட்டின் அடிப்படையில் பணம் கொடுத்தல்" தொடர்பிலான பரிந்துரைகள் உட்பட்ட ஒரு அறிக்கையினை 2007 இல் ஜனாதிபதி செயலகத்திற்கு HRC-SL சமர்ப்பித்தது.¹⁴³
78. காணாமல் போனோர் தொடர்பான அலுவலகத்தினை (OMP) இலங்கை அரசாங்கம் 2016 இல் நிறுவியது. மனித உரிமைகள் பேரவையின் தீர்மானம் 30/1 (2015) இல் பிரதிபலித்த இலங்கை அரசாங்கத்தின் உறுதிப்பாடுகளில் இதுவும் ஒன்றாகும்.¹⁴⁴ ICPED இன் வரையறைக்கிணங்க, மோதல்கள், அரசியல் அமைதியின்மை மற்றும் சமூகக் குழப்பங்கள் என்பவற்றின் போது வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்ட நபர்களின் நிலை மற்றும் இருப்பிடம் ஆகியவற்றினை நிச்சயிப்பதுடன் ஆயுதப் படைகள் அல்லது காவல்துறையினரை சேர்ந்த "சேவையில் காணாமல் போனோர்" என அடையாளப்படுத்தப்பட்ட உறுப்பினர்கள் பற்றிய தகவல்களையும் கண்டறிவதற்கான ஆணையினைக் கொண்ட இலங்கையின் முதலாவது நிரந்தர அரச அமைப்பாக OMP காணப்படுகிறது.¹⁴⁵ வெவ்வேறு வகையான காணாமலாக்கல்களில் உள்ளடங்கிய அனைத்து நபர்களையும் "காணாமல்போனோர்" எனும் ஒரு குடைக்குள் OMP உள்ளடக்குகிறது.¹⁴⁶ காணாமலாக்கப்பட்டோரினைத் தேடல், கண்டறிதல், காணாமலாக்கப்பட்ட சூழ்நிலையினை தெளிவுபடுத்தல், காணாமலாக்கப்பட்ட சம்பவங்களினை தெளிவுபடுத்துவதுடன் தொடர்புடைய அதிகாரிகளுக்கு பரிந்துரைகளை வழங்குதல், காணாமலாக்கப்பட்டோரினதும் உறவினர்களினதும் உரிமைகள் மற்றும் நலன்களைப் பாதுகாத்தல், மற்றும் காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பான தரவுகளை இணைத்தல் மற்றும் தரவுத்தளத்தில் கிடைக்கும் அனைத்து தகவல்களையும் மையப்படுத்துதல் ஆகியவற்றுக்கான அதிகாரங்களை OMP அலுவலகமானது பெற்றுள்ளது.¹⁴⁷ விசாரணை செய்யும் நோக்கில் நபர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தல், அதிகாரிகளிடமிருந்து உதவி கோருதல், புதைகுழியினை தோண்டுவதற்கு மற்றும் ஏனைய இடங்களில் தேடுவதற்குமான நீதிமன்ற உத்தரவுகளைப் பெறுதல் ஆகியவை உட்பட பரந்த சட்ட அதிகாரங்கள் OMP க்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது.¹⁴⁸ நபர்களை தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள காவல் நிலையங்கள், சிறைச்சாலைகள் மற்றும் பிற தடுப்புக்காவல் நிலையங்கள் (உதாரணமாக இராணுவ முகாம்கள்) போன்ற இடங்களில் அனுமதிப்பத்திரமின்றி நுழைவதற்கும் அது அதிகாரம் பெற்றுள்ளது.¹⁴⁹ "பாதிக்கப்பட்டவர்களது உறவினர்களினதும் சமூகத்தினதும் சிறந்த நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு", உறவினர்களுடன் கலந்தாலோசித்த பின், சட்ட அமுலாக்கல் அல்லது வழக்குத் தொடரும் அதிகாரிகளிடம் OMP வழக்குகள் தொடர்பில் புகாரளிக்கலாம்.¹⁵⁰ இருப்பினும், நடைமுறையில், OMP அந்த விரிவான அதிகாரங்கள் எதனையும் பயன்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை.

¹³⁶ United Nations, Human Rights Council, *Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances*, A/HRC/4/41, 25 January 2007, para. 394. Further detail is not provided of the nature of the clarification, though the report notes the status of the individual as "dead" in 6,444 cases.

¹³⁷ CED/C/LKA/1, para. 54.

¹³⁸ Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances, *Methods of Work of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances*, A/HRC/WGEID/1, 28 September 2023, para. 28. This replaced the former working methods which only required clarification of the fate or whereabouts of the disappeared person. See, for example, United Nations, Human Rights Council, *Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances*, A/HRC/4/41, 25 January 2007, para. 11.

¹³⁹ Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances, *Methods of Work of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances*, A/HRC/WGEID/1, 28 September 2023, para. 32.

¹⁴⁰ Human Rights Commission of Sri Lanka, "2004 – 2005 Annual Report of the Human Rights Commission of Sri Lanka", pp.72-73.

¹⁴¹ Presidential Directive No. SP/6/N/214/1947 dated 14th March 2005, as cited by HRC-SL.

¹⁴² Human Rights Commission of Sri Lanka, "Annual Report 2006 and 2007", pp. 26-27.

¹⁴³ Human Rights Commission of Sri Lanka, "Annual Report 2006 and 2007", pp. 26-27.

¹⁴⁴ United Nations, Human Rights Council, *Promoting Reconciliation, Accountability and Human Rights in Sri Lanka*, A/HRC/RES/30/1, 14 October 2015.

¹⁴⁵ Office on Missing Persons (Establishment, Administration and Discharge of Functions) Act, No. 14 of 2016, section 27.

¹⁴⁶ *Ibid.*, section 27.

¹⁴⁷ *Ibid.*, section 27.

¹⁴⁸ *Ibid.*, sections 12(c)(ii),(d),(e),(g).

¹⁴⁹ *Ibid.*, section 12 (f).

¹⁵⁰ *Ibid.*, section 12(i).

79. கடந்த விசாரணைக் குழுக்களுடன் தொடர்புடைய பதிவுகளை நுண்ணியல் மயமாக்க அதன் பதிவுகளை அணுகியதாக OMP தனது பொது அறிக்கைகளில் கூறியுள்ளது.¹⁵¹ எவ்வாறாயினும், OMP யின் தரவுத்தளத்தினைப் பொறுத்தவரை, காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் தரவுகளை காணாமலாக்கப்பட்ட இடத்தின் அடிப்படையில் பதிவிடாமல், அவர்களின் வசிப்பிடத்தின் அடிப்படையில் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது, தரவுகளைத் தேடுதல் மற்றும் பகுப்பாய்வு செய்தல் போன்ற செயல்களை கடினப் படுத்தி இருப்பதுடன்,¹⁵² காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்களினாலும் அவர்களின் பிரதிநிதிகளினாலும் அத் தரவுகளை பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலை இருப்பது போன்ற சில குறைபாடுகளும் உரையாடிய நபர்களினால் குறிப்பிடப்பட்டது.
80. கடந்த ஏழு வருடகாலமாக, தனிநபர்களின் நிலை மற்றும் இருப்பிடத்தை தெளிவுபடுத்தும் நோக்கில் முழுமையான விசாரணைகளை மேற்கொள்வதற்குப் பதிலாக, அலுவலகம் சார்ந்த "வழக்குகளை பராமரிக்கும் அணுகுமுறையினையே" OMP பின்பற்றியுள்ளது என விபரிக்க முடிகிறது.¹⁵³ இறப்புச் சான்றிதழையோ அல்லது காணாமல் போனமைக்கான சான்றிதழையோ வழங்குவதற்கான பதிவாளர் நாயகத்திற்கு உதவும் வகையில் காணாமலாக்கப்பட்டோரினை பதிவுசெய்தல் மற்றும் அறிக்கைகளை வழங்குதல் ஆகியவற்றில் மாத்திரம் இது கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது.¹⁵⁴ இலங்கை அதிகாரிகளின் கூற்றுப்படி, கட்டம் 1 வழக்குகள் (2001-2021 ஆண்டுகளுக்கு இடையிலான) என வகைப்படுத்தப்பட்ட 6,025 வழக்குகளில் 5,221 "முதற்கட்ட விசாரணைகள்" முடிவடைந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.¹⁵⁵ இதில் 239 வழக்குகள் இறப்பு சான்றிதழ் வழங்குவதற்காக பதிவாளர் நாயகருக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டதோடு,¹⁵⁶ 1,313 குடும்பங்களுக்கு காணாமல் போனமைக்கான சான்றிதழ்களின் பெற உதவி செய்யப்பட்டுள்ளது.¹⁵⁷ முதற்கட்ட விசாரணைகள் மிகவும் குறுகியனவாகத் தோன்றுகின்றன, அவை பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு நிதி உதவி பெறுவதற்கான தகுதியினை ஆய்வு செய்வதை நோக்கமாக கொண்டிருந்தன.
81. காணாமலாக்கப்பட்டோரினைத் தேடும் OMP யின் பணியானது ஓரளவேனும் தொடங்கப்படவில்லை. அதன் முன்னேற்றம் குறித்த அறிக்கையொன்றில், இரண்டு அல்லது மூன்று வழக்குகளை தம்மால் 2023 இல் பூர்த்தி செய்ய முடியும் என்ற குறைந்த பட்ச எதிர்பார்ப்பினை OMP முன்வைத்துள்ளது.¹⁵⁸ இதற்கு மாறாக, மனித உரிமைகள் பேரவைக்கு 2024 மார்ச்சில் இலங்கை அரசாங்கம் தெரிவித்தபடி, OMP யின் துப்பறிதல் மற்றும் புலன்விசாரணை பிரிவு, வெற்றிகரமாக 19 வழக்குகளை தாம் தீர்த்துள்ளதாகவும், அதில்: 16 பேர் உயிருடன் காணப்பட்டனர் என்றும், மேலும் மூவர் இறந்துவிட்டனர் என்றும் முடிவெடுத்துள்ளதாக தெரிவித்துள்ளது.¹⁵⁹ வழக்குகளின் விபரங்கள் பகிரங்கமாக வழங்கப்படவில்லை. சில சந்தர்ப்பங்களில், காணாமலாக்கப்பட்டோரின் உறவினர் OMP யிடம் விரிவான ஆவணங்களை வழங்கியுள்ளனர், இருப்பினும் OMP யினால் இவை குறித்து மேலதிக விசாரணை எதுவும் முன்னெடுக்கப்படவில்லை: காணாமலாக்கப்பட்டோரின் தாய்மார்கள் 2019 இல் சமர்ப்பித்த ஐந்து வழக்குகளில் முன்னேற்றம் ஏதும் இல்லாமை இதனை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.¹⁶⁰ பாதுகாப்புப் பணியாளர்களை நேர்காணல் செய்வது, பாதுகாப்புப் படையினரிடம் பதிவுகளைக் கோருவது அல்லது தடுப்புக்காவல் நிலையங்களுக்கு விஜயம் செய்வது போன்ற OMP யினது விரிவான சட்டப்பூர்வ அதிகாரங்கள் பிரயோகம் செய்யப்படாமல் இருந்தல் அக் குடும்பங்களை விரக்தியடையச் செய்துள்ளதுடன், OMP தனது ஆணைக்கு ஏற்ப இயங்குவதற்கான அதன் திட்டம் குறித்து அவர்களிடையே கடுமையான சந்தேகங்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. கோவிட்-19 தொற்றுநோயால் ஏற்பட்ட இடையூறுகள் மற்றும் பணியாளர்கள் தொடர்பான சிக்கல்களை OMP சுட்டிக்காட்டியுள்ள போதிலும், ஆழ்ந்த விசாரணைகளுக்கு OMP முன்னுரிமையளிக்கவில்லை எனவே தோன்றுகிறது.
82. மனித புதைகுழிகள் பற்றிய விசாரணையானது காணாமலாக்கப்பட்டோரின் நிலை மற்றும் இருப்பிடம் பற்றிய முக்கிய ஆதாரங்களை கண்டறிய உதவுவதுடன் பிற மனித உரிமை மீறல்கள் மற்றும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டத்தின் கடுமையான மீறல்கள் பற்றிய முக்கிய ஆதாரங்களையும் வழங்கவும் உதவக்கூடியது. OMP உட்பட இலங்கை அரசு, மனித புதைகுழிகளை சரியான முறையில் கண்டறிதல், வெளிப்படுத்துதல், புதைகுழி தளங்களை பாதுகாத்தல் மற்றும் புதைகுழி எச்சங்களை தோண்டுதல் மற்றும் பகுப்பாய்வு செய்து பாதுகாத்தல் ஆகிய தனது கடமைகளில் இருந்து தவறிவிட்டதாக வருத்தம் உள்ளது.¹⁶¹ மன்னார், முல்லைத்தீவு மற்றும் கிளிநொச்சி ஆகிய இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மனித எச்சங்கள் மற்றும் பாரிய புதைகுழிகளை தோண்டி

¹⁵¹ CED/C/LKA/1, para. 49.

¹⁵² International Transitional Justice Project and Journalists for Democracy in Sri Lanka, "Sri Lanka: Briefing Note 3, Enforced Disappearances", February 2021.

¹⁵³ United Nations, Human Rights Council, *Promoting Reconciliation, Accountability and Human Rights in Sri Lanka: Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*, A/HRC/51/5, 4 October 2022, para. 42.

¹⁵⁴ In 2016, the Sri Lankan Government enacted the Registration of Deaths (Temporary Provisions) (Amendment) Act, No. 16 of 2016, in order to allow issuance of certificates of absence.

¹⁵⁵ Permanent Mission of Sri Lanka to the United Nations in Geneva, "Statement by Her Excellency Himalee Arunatilaka, Ambassador and Permanent Representative of Sri Lanka to the United Nations in Geneva at the 55th Session of the United Nations Human Rights Council", Statement, 1 March 2024.

¹⁵⁶ *Ibid.*, p. 4.

¹⁵⁷ Sri Lanka, "Observations of the Government of Sri Lanka (GoSL) to the Advanced Unedited Version of the Written Update titled 'Situation of Human Rights in Sri Lanka' by the UN High Commissioner for Human Rights pursuant to HRC Resolution 51/1", 2023, p. 7.

¹⁵⁸ The Office on Missing Persons (Sri Lanka), "Progress as at July 12, 2023", July 2023, p. 4.

¹⁵⁹ Permanent Mission of Sri Lanka to the United Nations in Geneva, "Statement by Her Excellency Himalee Arunatilaka, Ambassador and Permanent Representative of Sri Lanka to the United Nations in Geneva at the 55th Session of the United Nations Human Rights Council", Statement, 1 March 2024. In 2023, the Government of Sri Lanka reported that of the 14 persons persons found alive, 11 were found alive in Sri Lanka and 3 migrated abroad: Sri Lanka, "Observations of the Government of Sri Lanka (GoSL) to the Advanced Unedited Version of the Written Update", 2023, p. 7.

¹⁶⁰ Association des Étudiants Tamouls de France and Association for Relatives of the Enforced Disappearances – North and East Provinces, "Oral Statement at the 51st Regular Session of the Human Rights Council", statement, 27 September 2022.

¹⁶¹ United Nations, General Assembly, *Report of the Special Rapporteur of the Human Rights Council on Extrajudicial, Summary or Arbitrary Executions: Mass Graves, Highlighting the Multitude of Sites of Mass Killings and Unlawful Deaths Across History and the World*, A/75/384, 12 October 2020, para. 88.

எடுப்பது தொடர்பான நீதிமன்ற வழக்குகளில் OMP யானது பார்வையாளர் பாத்திரத்தினை வகித்துள்ளது.¹⁶² மாத்தளை மனித புதைகுழியின் மீளாய்வு ஸ்தம்பிதமடைந்தமை மற்றும் சந்தேகத்திற்கிடமான பிற மனித புதைகுழிகளை ஆராய்வதற்கான முன்முயற்சிகள் எடுக்கப்படாமல் என்பவை தொடர்பில் 2019 செப்டம்பரில், WGEID கவலை தெரிவித்துள்ளது.¹⁶³ சில தளங்களில் கட்டுமானப் பணியின் போதும் பிற நடவடிக்கைகளின் போதும் கண்டுபிடிக்கப்படும் முக்கிய ஆதாரங்கள் பற்றிய தகவல்கள் அதிகாரிகளுக்கு தெரிவிக்கப்படவில்லை எனும் கருத்தினையும் அது குறிப்பிட்டுள்ளது.¹⁶⁴ கிடைக்கப்பெற்ற அறிக்கைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தகவல்களின்படி, புதைகுழி எச்சங்களிற்குரிய காலக் கணிப்பு தொடர்பிலான மிகப்பெரிய முரண்பாடானது தோண்டியெடுக்கப்பட்ட எச்சங்கள் மாசு படுத்தப் பட்டிருக்கலாம் எனும் சந்தேகத்தினை ஏற்படுத்துகிறது.¹⁶⁵ ஆகஸ்ட் 2023 ஆம் ஆண்டு, சட்டத்திற்குப் புறம்பான மற்றும் விசாரணையின்றிய அல்லது தன்னிச்சையான மரணத்தண்டனைகள் மற்றும் வலிந்து அல்லது தன்னிச்சையற்று காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பான பணிக்குழுவின் சிறப்பு அறிக்கையாளர் மற்றும் உண்மை, நீதி, இழப்பீடு மற்றும் மீள் நிகழாமைக்கான உத்தரவாதங்களை மேம்படுத்தல் என்பவற்றுக்கான சிறப்பு அறிக்கையாளர் ஆகியோர் முல்லைத்தீவில் உள்ள கொக்குத்தொடுவாய் மனித புதைகுழியினை தோண்டுதல் மற்றும் எடுக்கப்பட்ட எச்சங்களைப் பாதுகாத்தல் தொடர்பாக தங்கள் கவலைகளை தெரிவித்துள்ளனர்.¹⁶⁶ மனித எச்சங்களை அடையாளம் காண்பது மற்றும் பலதரப்பட்ட ஒருங்கிணைப்பு நடவடிக்கை தொடர்பில் மேலதிக சட்ட திருத்தங்களை மேற்கொள்வது ஆகியவற்றைக் கோரி OMP க்கு முன்பு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டுள்ளது.¹⁶⁷

83. பாதிக்கப்பட்ட சமூகத்தின் அவநம்பிக்கையினை OMP எதிர்கொள்கிறது. பணியாளர்களிடையே பன்முகத்தன்மையின்மை (குறிப்பாக தமிழ் பணியாளர்களின் பற்றாக்குறை) மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு உண்மையான முடிவுகளை வழங்குவதில் OMP தோல்வியுற்றமை போன்ற காரணிகளால், முன்பே அதன் மேலிருந்த எச்சரிக்கையானது மேலும் வலுப்பெற்றுள்ளது. பதிலளித்த ஒருவர் ஏமாற்ற உணர்வினை சுருக்கமாக பின்வருமாறு கூறினார்: “அவர்கள் செய்வது தகவல்களைச் சேகரிப்பதாகும். பெயர்களை எடுத்துக்கொண்டு கோப்புகளை உருவாக்குகிறார்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு ஒரு வழக்கு எண் கொடுக்கிறார்கள், அவ்வளவு தான். எங்களுக்கு முன்னேற்றம் வேண்டுமானால் எங்கள் வழக்கின் சாட்சிகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்! யார் சாட்சி கொண்டு வருவார்கள்? OMP முன் யாரும் சாட்சியம் அளிக்க விரும்பவில்லை. பாதிக்கப்பட்ட வடக்கைச் சேர்ந்த மற்றொரு பெண் OMP யின் பயனற்ற தன்மையை இதேபோல் குறிப்பிடுகிறார்:

“எங்கள் வழக்குகளை தங்கள் தொடர்ந்து ஆராய விரும்புவதாகவும், அவர்களிடம் தகவல்கள் ஏற்கனவே உள்ளதெனவும், ஆனால் அவர்களுக்கு அதை விட கூடுதல் தரவு தேவை எனவும் குறிப்பிடப்பட்ட கடிதங்கள் எங்களுக்கு வந்துள்ளன. அவர்களிடம் வரும் படி என்னை அழைத்துள்ளார்கள். நான் போகவில்லை என்றால், எனக்கு மேலும் கடிதங்கள் அனுப்புவார்கள், மூன்று நான்கு கடிதங்களுக்குப் பிறகு, ஒத்துழைக்காத காரணத்திற்காக என் மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதாக மிரட்டுவார்கள். (...) அத்துடன் அவர்கள் அதை வைத்து என்ன செய்தார்கள்? என் கணவரைப் பற்றிய ஏதேனும் தகவல் அறிய - தகவல் அறியும் உரிமை கோரி- நான் அலுவலகத்திற்குச் சென்றேன் ... ஆனால் அவர்கள் பாதுகாப்பு காரணங்களுக்காக எந்தத் தகவலையும் வெளியிட மறுத்துவிட்டனர்”

84. ஆரம்பத்தில் நியமிக்கப்பட்ட OMP அதிகாரிகள் பரவலான ஒரு கௌரவ இடத்தினை பெற்றபோதும், முன்னாள் ஜனாதிபதி கோட்டபாய ராஜபக்சுவின் (2019-2022) அரசாங்கத்தினால் பாரபட்ச அடிப்படையில் நியமிக்கப்பட்ட சந்தேகத்திற்குரிய சில ஆணையாளர்களின் நியமனமானது, OMP சட்டபூர்வமானது எனும் உணர்வினை மேலும் சிதைவடையச் செய்துள்ளது. குற்றவியல் பொறுப்புக்கூறலினை முக்கியமற்ற தன்மைக்கு இட்டுச் சென்றவரும் அரசியல் பாதிப்புக்கு உள்ளானவர்களுக்கான ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவின் முன்னாள் தலைவருமான நீதிபதி அபேரத்னா, 2020 டிசம்பரில், OMP தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். 2021 மே யில், அதே அரசாங்கமானது ஜயந்த விக்கிரமரத்னவை OMP ஆணையாளராக நியமித்தது. காணாமலாக்கப்படுத்தலில் ஈடுபட்டதாகக் குற்றஞ் சாட்டப்படும் திரு விக்கிரமரத்ன, தனது முந்தைய பதவியில், காவல்துறை உயர் அதிகாரியாக (Inspector-General of Police) இருந்த வேளை தன் கிளைகளை மேற்பார்வையிட்டதுடன் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களையும் தொடர்ந்து அச்சுறுத்தியுள்ளார். 2021 டிசம்பரில், மகேஷ் கட்டுண்டல OMP தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். அவரின் அமைப்பிடம் ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் விசாரணைக்காக காத்திருக்கும் அதேவேளை, முன் தீர்ப்பளிப்பது போல், 2009 ஆம் ஆண்டு இலங்கை இராணுவத்திடம் சரணடைந்த பல ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் காணாமலாக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை என்றும், காணாமல் போனவர்களில் பெரும்பாலானோரை எதிர்க்கட்சிகளும் LTTE யினரும் தான் கடத்தியுள்ளனர் என்றும் ஒரு பத்திரிகையாளரிடம் திரு கட்டுண்டல தெரிவித்திருந்தார்.¹⁶⁸

85. சுதந்திரமான ஆணையாளர்களின் அவசியத்தையும், நீதி, சிறை விவகாரங்கள் மற்றும் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்த அமைச்சு ஆகியவற்றுடனான OMP யின் தொடர்பு விலக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் ஆலோசிக்கப்பட்ட CSOக்கள் வலியுறுத்தினர். தற்போது அமைக்கப்பட்டுள்ள OMP உடன் ஈடுபடுவதற்கான விருப்பத்தின் CSO கள் தங்களிடையே வேறுபடுகின்றன. நிகழ்த்தப்பட்ட மொத்த காணாமலாக்கப்படுத்தல்களினதும் துல்லியமான கணக்கெடுப்பினை பதிவில் இணைக்கமுடியும் என்ற காரணத்திற்காக, சிலர் அவர்களுடன் இணைந்து செயல்படுவதனை ஆதரித்தனர். சர்வதேச சமூகமானது தொழில்நுட்ப உதவிகளை வழங்குவதனூடாக முதலீடு செய்துள்ளது, மேலதிகமாகவும் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில்

¹⁶² Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances, *Follow-up on the Visits of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances to Peru and Sri Lanka*, 10 September 2019, A/HRC/42/40/Add.1, para. 13. A/HRC/51/5, para. 42.

¹⁶³ A/HRC/42/40/Add.1, para. 13.

¹⁶⁴ Ibid., para. 13.

¹⁶⁵ Ibid., para. 81(g).

¹⁶⁶ Special Rapporteur on Extrajudicial, Summary or Arbitrary Executions and others, AL LKA/6/2023, 14 August 2023.

¹⁶⁷ The Office on Missing Persons, “Interim Report”, August 2018, para. 47(1).

¹⁶⁸ Jeevan Ravindran, “Families in Sri Lanka Yearn for Answers on Relatives who Disappeared in Civil War”, *Reuters*, 2 November 2022.

(குறிப்பாக தடயவியல் திறன்கள் தொடர்பாக) பயனடையத்தக்க நிலை உள்ளது, அத்தகைய உதவி OMP தன்னை மீள்-வழிப்படுத்தவும், காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் நிலை மற்றும் இருப்பிடத்தை தெளிவுபடுத்துவதில் உறுதியான முன்னேற்றத்தை காட்டுவதற்கும், அதன் சுதந்திரத்தை வலுப்படுத்துவதற்கும், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் செயற்படுவதற்கு பாதுகாப்பான சூழலை உறுதி செய்வதற்கும் எடுக்கப்படக்கூடிய நடவடிக்கைகளின் முன்னேற்றத்தை நோக்கி செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று OHCHR பரிந்துரைக்கிறது.

B. இலங்கைக்குள் சட்ட நடவடிக்கைகள்

I. குற்றவியல் நடவடிக்கைகள்

86. CoI களை நிறுவுவதில் இலங்கை படைத்துள்ள சாதனையானது, குற்றவியல் பொறுப்புக்கூறலை முன்னெடுப்பதற்கான அதன் முன்னேற்றத்துடன் ஒத்துப்போவதாக இல்லை. காணாமலாக்கப்பட்டவர்களுக்கு பொறுப்பானவர்கள் அல்லது துணைப்போனவர்கள் என சில தனிநபர்களை CoI கள் அடையாளப்படுத்தினாலும், குற்றவியல் நீதி விசாரணைகள் மற்றும் வழக்குத் தொடர்வதற்கான அவர்களின் பரிந்துரைகளை மேலும் நடைமுறைப்படுத்துவதில் நிலையான பின்னடைவு உள்ளதுடன் தண்டனை விலக்களிப்பும் நிலவுகிறது. ஆரம்பிக்கப்பட்ட சில வழக்குகள், முடிக்கப்படாமலேயே விடப்பட்டன. முன்னைய சில காலப்பகுதிகளில், அதிகாரிகளுக்கு சட்டவிலக்கு (immunity) அல்லது சேவை நிமித்தம் ஏற்படும் சொத்து இழப்புக்களுக்கான சட்டவிலக்கு (indemnities) ஆகியவை வழங்கப்பட்டது.¹⁶⁹ வழக்குகளும் தண்டனைவழங்கும் விகிதமும் குறைவாக இருந்துள்ளது. 2004 அம் ஆண்டில், சித்திரவதைக்கு எதிரான குழுவிற்கு வழங்கிய அதன் இரண்டாவது வருடாந்த அறிக்கையில், 432 காணாமலாக்கப்பட்டோருக்கான வழக்குகள் உயர்நீதிமன்றத்திலோ அல்லது மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்திலோ தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும், அதில் 178 வழக்குகள் முடிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் இலங்கை அரசாங்கம் பதிவிட்டுள்ளது.¹⁷⁰ இவற்றில், 130 வழக்குகளில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் "விடுதலை" செய்யப்பட்டதுடன், அதற்கு மாறாக 12 தண்டனைகள் மட்டுமே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அதன் பின் இலங்கை அதிகாரிகள் இந்த விடயம் தொடர்பில் சரியான புள்ளிவிபரங்களை ஐக்கிய நாடுகளுக்கு வழங்காத நிலையில், OHCHR இனால் சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களுக்கமைய, இலங்கை அரசு தரப்பில் குற்றங்களுக்கான உண்மையான பொறுப்புக்கூறலை நிலைநாட்டுவதில் ஆழமாக வேருன்றியுள்ள ஈடுபாடிண்மையினை எடுத்துக்காட்டும் வகையில், வழக்குகளைத் தொடுப்பதில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட முன்னேற்றம் இருந்து வருவது தெரிகின்றது. உண்மை, நீதி, இழப்பீடுகள் மற்றும் மீள் நிகழாமலக்கான உத்தரவாதம் என்பவற்றுக்கான சிறப்பு அறிக்கையாளரின் இலங்கைக்கான 2017 ஆம் ஆண்டு பயணத்தின் பின்னர், இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறல் தொடர்பான மோசமான பதிவுகள் காணப்படும் நிலை அவதானிக்கப்பட்டதுடன், "இலங்கையில் உள்ள குற்றவியல் நீதி அமைப்பு போதாமலும் குறைபாடு உடையதாகவும் உள்ளது" என்ற முடிவிற்கு வருவதற்கு வழிவகுத்துள்ளது.¹⁷¹ பின்வரும் பகுதியானது மேலும் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும் சில முக்கிய காரணிகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

உள்நாட்டுச் சட்ட கட்டமைப்பில் காணப்படும் இடைவெளிகள்

87. "வலிந்து காணாமலாக்குதலினை" ஒரு குற்றமாக 2018 இல் இலங்கை பிரகடனப்படுத்தியிருந்த போதும்,¹⁷² அதற்குரிய சட்டக்கட்டமைப்பின் ஆளுமையில் குறைபாடுகள் உள்ளன. இச்சட்டம் முந்தைய ஆண்டுகளில் நிகழ்த்தப்பட்ட காணாமலாக்கப்படல்களுக்கான வழக்குகளுக்கும் பொருந்தக்கூடியதுவா என்பது தெளிவற்றுள்ளது.¹⁷³ சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் கீழ், குறித்த குற்றவியல் சட்டமானது அமுல்படுத்தப்பட்ட காலத்தின் முன் இடம்பெற்ற அதற்குரிய குற்றத்தினை தண்டிக்கும் அதன் பயன்பாடு மீதான தடை, அக் குற்றம் இழைக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில் சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ் அது குற்றம் என அல்லது "நாடுகளின் சமூகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சட்டத்தின் பொதுவான கொள்கைகளின்படி குற்றம்" என கருதப்பட்ட செயல்களுக்கு பொருந்தாது. வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதலுடன் தொடர்புடைய நடத்தையினைக் குற்றமாக சர்வதேச சட்டம் நீண்டகாலமாக அங்கீகரித்துள்ளது.¹⁷⁴ ஒரு குற்றச்செயல் தொடர்பில் சட்டம் ஒன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின், அதனைத்தொடர்ந்து இழைக்கப்படும் அக் குற்றத்திற்கு மட்டுமே அச் சட்டமானது பயன்படுத்தப்படலாம் எனும் கொள்கை மீறப்படாமல், ஒரு காணாமலாக்கப்படல் சம்பவம் அதற்குரிய குற்றவியல் சட்டம் அமுல்படுத்தப்படுவதற்கு முன் நிகழ்ந்திருந்தாலும், "தொடர்" காணாமலாக்கப்படலின் விளைவாக, அதற்கு பொறுப்பானவர்கள் அக்குற்றத்திற்குரிய சட்டத்தின் படி

¹⁶⁹ See: Sri Lanka, Indemnity Act, No. 20 of 1982.; Sri Lanka, Indemnity (Amendment) Act, No. 60 of 1988.

¹⁷⁰ Committee Against Torture, *Consideration of Reports Submitted by States Parties under Article 19 of the Convention, Second Periodic Reports of States Parties Due in 1999, Addendum, Sri Lanka*, CAT/C/48/Add.2, 6 August 2004, paras 62-64.

¹⁷¹ A/HRC/45/45/Add.1, para. 44.

¹⁷² Sri Lanka, International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance Act, No. 5 of 2018.

¹⁷³ United Nations, Human Rights Council, *Follow-up on the Visits of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances to Peru and Sri Lanka: Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances*, A/HRC/42/40/Add.1, 10 September 2019, pp. 28-29. See Government of Sri Lanka comment on this issue: CED/C/LKA/1, para. 69. இலங்கை அறிக்கையின் இந்தப் பிரிவு, வலிந்து காணாமலாக்கலை குற்றமாக அங்கீகரிப்பதில் அதன் சட்டத்தின் தற்காலிகப் பயன்பாடு தெளிவுபடுத்தவில்லை, ஆனால் ஒரு சட்டம் அது உரவாகமுன் இழைக்கப்பட்ட குற்றங்களுக்கு செல்லுபடியாகாது (retroactivity) எனும் விதி தொடர்புடைய சர்வதேச சட்ட தரங்களை மேற்கோள் காட்டியுள்ளது.

¹⁷⁴ ICCPR, art. 15(1) and (2).

தண்டனைக்குரியவர்கள் என WGEID மேலும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது.¹⁷⁵ இலங்கையின் சட்டக் கட்டமைப்பானது வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதலினை மனிதகுலத்திற்கு எதிரான ஒரு குற்றமாக அடையாளம் கண்டுகொள்ளாதது மட்டுமன்றி அக் குற்றத்திற்கு ஒருவர் பொறுப்பேற்கும் விதம் (mode of liability) போன்ற சர்வதேச ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட பொறுப்பு முறைகளையும் அது உள்ளடக்கவில்லை.

வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பான முறைப்பாடுகளை ஏற்று விசாரிக்க காவல்துறையினர் தயாராக இல்லாமை

88. வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டமையால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அது தொடர்பான முறைப்பாடுகளை காவல்துறையில் பதிவு செய்வதில் குறிப்பிடத்தக்க சிரமங்களை எதிர்கொண்டுள்ளனர். பலர் செயற்படலுக்கான தடைகளையும், மிரட்டல்களையும், துன்புறுத்தல்களையும் எதிர்கொண்டுள்ளனர். உதாரணமாக, ஒரு பெண் OHCHR இடம் கூறினார்: “நான் அந்தப் பகுதியில் வசிக்காத காரணத்தால் அங்கு புகாரைப் பதிவு செய்ய முடியாது என்று அவர்கள் (காவல்துறையினர்) கூறினர். அதனால் என் வீட்டுக்கு அருகில் உள்ள காவல் நிலையத்தில் வழக்குப் பதிவு செய்யச் சென்றேன். எனது கணவர் காணாமலாக்கப்பட்டது அந்தப் பகுதியில் அல்ல என்பதால் அவர்கள் புகாரை பதிவு செய்ய மறுத்துவிட்டனர்...எனது கணவர் காணாமலாக்கப்பட்ட இடத்தில் புகாரளிக்க வேண்டுமென்று கூறினர். மூன்று நாட்களாகியும் என் புகாரை ஏற்க மறுத்து, முன்னும் பின்னும் அப்படிச் செய்தார்கள். மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, இறுதியில், என் கணவர் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட இடத்திற்குரிய காவல் நிலையம் புகாரை எடுக்க ஒப்புக்கொண்டது. அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள்: நீங்கள் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக வழக்குத் தொடர முயற்சிக்கிறீர்களா? நமக்கு எதிராகவா? ஒருவேளை LTTE அவரை அழைத்துச் சென்றிருக்கலாம்... முறைப்பாட்டினை சிங்கள மொழியில் என்னிடம் கையளித்ததால் அதை அன்று படிக்க முடியவில்லை. அண்மையில் என்னால் அதை மொழிபெயர்க்க முடிந்த போது, அதில் என் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை அறிந்தேன். அவர் இனம் தெரியாத நபர் ஒருவரால் கொண்டுசெல்லப்பட்டார் என குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.”
89. கருணா குழு/TMVP உறுப்பினர்களால் தடுத்து வைக்கப்பட்ட கணவர் பின்னர் காணாமலாக்கப்பட்டதால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நபருக்கு நடந்தது போல, சில சந்தர்ப்பங்களில், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் வேண்டுமென்றே குற்றஞ் சாட்டப்பட்டனர் அல்லது காணாமலாக்கப்பட்டவர் ஏதாவது தவறு செய்திருக்க வேண்டுமென்றும் அதற்கு அவர் தலைவிதிப்படி 'தகுதியானவர்' என்றும், மறைமுகமாகச் சொல்லப்பட்டது. காவல் நிலையத்தினுள் உள்வாங்கப்பட்ட TMVP உறுப்பினர்களுடன் இணைந்து, தனது புகாரைப் பெற்று பதிவு செய்வதற்குப் பதிலாக, தனது கணவர் என்ன தவறு செய்தார் என்று அவரிடமே கேட்கப் பட்டதாக அவர் விபரித்தார். 2009 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் சிறப்பு அதிரடிப் படையினரால் தனது கணவர் கைது செய்யப்பட்டதை நேரில் பார்த்த மற்றொரு பெண், அதனை அறிந்த மேலதிக சாட்சிகளைக்காணவில்லை என்றும், அவர்கள் விசேட அதிரடிப்படையினரால் இடத்தை விட்டு விரட்டி வெளியேற்றப்பட்டார்கள் எனவும் பின்பு அறிந்ததாக விபரித்தார்.
90. காவல்துறையினர் தங்கள் வழக்குகளை விடாமுயற்சியுடன் விசாரிக்கிறார்கள் என்பதில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சிறிதும் நம்பிக்கையில்லை, குற்றவியல் விசாரணைக்கு பரிந்துரைக்கப்படும் குறைந்த எண்ணிக்கையான வழக்குகளில் இருந்து இது உறுதியாகத் தெரிகிறது. வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டுதல்களில் காவல் துறையினரும் ஏனைய பாதுகாப்புப் படையினரும் ஈடுபட்டுள்ளதாக குற்றஞ் சாட்டப்படும் காரணத்தால், இவ்வாறான வழக்குகளை திறம்பட விசாரிப்பதில் காவல் துறையினரின் நம்பகத்தன்மை கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது. தனிப்பட்ட முறையிலும் அவருக்குக் கீழ் பணிபுரிபவர்கள் செய்த சித்திரவதைச் செயல்களுக்கும் பொறுப்பானவர் என,¹⁷⁶ 2023 டிசம்பரில் உச்ச நீதிமன்றத்தினால் கண்டறியப்பட்ட தற்போதைய காவல்துறை உயர் அதிகாரியான (inspector general of police) தேசபந்து தென்னகோன் போன்றவர்களின் நியமனங்கள், காவல் நிலையங்கள் மீதுள்ள நம்பிக்கையினை மேலும் நலிவடையச் செய்கின்றது.¹⁷⁷
91. வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டோர்களுக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு சிறப்பு விசாரணைப் பிரிவை நிறுவுதல், நிலுவையில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் மீதான விசாரணைகளை விரைவுபடுத்த உதவலாம் எனவும்,¹⁷⁸ இச் சிறப்புப் பிரிவிற்கு எந்தவொரு சட்ட அமுலாக்கல் மற்றும் இராணுவத்துடன் தொடர்புடைய பகுதிகளில் இருந்து குறுக்கீடு ஆகியவற்றைத் தடுக்கும் வகையில் எச்சரிக்கையையுடன் இருக்க வேண்டும் என்றும் பல CSO தொடர்பாளர்கள் கருத்து தெரிவித்தனர். குறிப்பாக, நம்பகமான தடயவியல் பகுப்பாய்வுக்கான அணுகல் உட்பட, மனித புதைகுழிகள் பற்றிய விசாரணை தொடர்பான கருவிகளை மேம்படுத்துதல் மற்றும்

¹⁷⁵ A/HRC/51/31/Add.3, para. 31; Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances, *General Comment on Enforced Disappearances as a Continuous Crime*, para. 5, available in A/HRC/16/48, p. 12.

¹⁷⁶ Supreme Court of Sri Lanka, *Sumangala vs. Bandara & others*, SC (FR) Application No. 107/2011, 14 December 2023, p.4-12..

¹⁷⁷ See for example: Ruki Fernando, “Why Deshabandu Tennakoon Must not Continue as Acting Police Chief”, *Groundsview*, 22 December 2023.

¹⁷⁸ It is understood that in 1997, a Disappearances Investigation Unit was established that subsequently referred cases to the Attorney-General, but it is understood that this unit may no longer operate. See A/HRC/30/CRP.2, para. 136.

தேவையான விசாரணைகளை மேற்கொள்வதற்கான நிபுணர்களை அணுகுதல் ஆகியவற்றின் அவசியத்தையும் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

சட்டமா அதிபர் அலுவலகத்தினது ஆர்வ முரண்பாடுகள்

92. சுயாதீனமான தேசிய வழக்குத் தொடருவதற்கான சேவை "விருப்பத்தக்க" மாற்றுவழியாக சர்வதேச நாணய நிதியத்தினால் சமீபத்தில் விபரிக்கப்பட்டதுடன் முன்னைய CoIகள் மற்றும் UN சிறப்பு அறிக்கையாளர் ஆகியோரால் அது பரிந்துரைக்கப்பட்ட போதும்,¹⁷⁹ இலங்கையில் அது இன்னமும் இல்லாமலே உள்ளது.¹⁸⁰ தற்போது, அரசாங்கத்தின் தலைமைச் சட்ட ஆலோசகராகவும் அரசுக்காக வாதிடுபவராகவும் செயற்படும் அதே நபருக்கு குற்ற வழக்குகளை தொடரும் சட்ட மா அதிபராகவும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு ஆட் கொணர்வு மனுவில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ள இராணுவத்தினரையோ, காவல்துறையினரையோ அல்லது பிற அரச அமைப்புகளில் உள்ள பிரதிவாதிகளையோ சட்டமா அதிபர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். இருந்தும், இந்த வழக்குகள் பின்னர் ஒரு குற்ற வழக்கின் அம்சமாக இருந்தால், அதே சட்டமா அதிபர் ஏற்கனவே பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய அவள்/அவருக்கு எதிராக வழக்கை நடத்த வேண்டியவர் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தனிநபர்கள் மீது குற்றஞ்சாட்டப்படலாமா இல்லையா என்பதனை தன்னிச்சையாக தீர்மானிக்கும் ஒரே அதிகாரம் சட்டமா அதிபருக்கு உண்டு, அவ் அதிகாரத்தின் வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் முன்னிலை வழக்கு வழிகாட்டல்களுக்கு அது அமைவானதா போன்ற அம்சங்கள் சரிபார்க்கப்படாமல் உள்ளன. நீதிமன்றத்தின் அனுமதி அல்லது காரணங்களை வழங்காமல் (*nolle prosequi*) கொள்கை அடிப்படையில் வழக்கு நடவடிக்கைகளை நிறுவுவதற்கு சட்டமா அதிபருக்கு அதிகாரம் உள்ளது.¹⁸¹ வழக்குகள் மற்றும் விசாரணைகள் நிறுத்தப்படுவதற்கிடையில், குறிப்பாக உயர்மட்ட அதிகாரிகளுக்கு எதிராக எடுக்கப்பட்ட குறைந்த எண்ணிக்கையிலான முடிவுகள், அரச சட்டத்தரணிகள் அரசியல் காரணங்களுக்காக, பரந்த மற்றும் தடையற்ற தன்னிச்சையான தமது அதிகார துஷ்பிரயோகத்தை பிரயோக்கின்றனர் என்பதனை பிரதிபலிக்கிறது எனும் முடிவிற்கு பலர் வருவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. ஒரு சுயாதீன அரச சட்டத்தரணிகள் அலுவலகத்தை நிறுவுவது, அவ்வாறு சாத்தியமான ஆர்வ முரண்பாடுகளை எதிர்கொள்வதற்கான ஒரு முக்கிய படிமுறையாக அமையும்.

சுதந்திர நீதித்துறைக்கான பாதுகாப்பின்மை

93. நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை குறைமதிப்பிற்குட்படுத்தும் கட்டமைப்பு பலவீனங்கள் பற்றிய கவலைகள் தொடர்ந்து எழுந்து வருகின்றன.¹⁸² மிகவும் அரசியல் மயமாக்கப்பட்ட மோதல்கள் தொடர்பான வழக்குகளை தீர்ப்பதற்கான நீதித்துறையின் திறனை அரசியல் அழுத்தங்கள் நலிவடையச் செய்கின்றன. அரசியல் ஸ்தாபனத்திற்கோ அல்லது இராணுவத்திற்கோ எதிராக தங்கள் சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டத் தயாராக இருக்கும் சில நீதிபதிகள் குறிப்பிடத்தக்க அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொண்டுள்ளனர். உதாரணமாக, 2023 செப்டம்பரில், வடக்கு மாகாணம், முல்லைத்தீவு மாவட்ட நீதிமன்றத்தின் தமிழ் இன நீதிபதியான டி.சரவணராஜா பதவியினை ராஜினாமா செய்துவிட்டு நாட்டை விட்டு வெளியேறினார். கொக்குத்தொடுவாயிலுள்ள பாரிய புதைகுழி ஒன்றின் அகழ்வாராய்ச்சிக்கு உத்தரவிட்ட இந்த நீதிபதி, இந்து ஆலயம் ஒன்று இருந்த இடத்தில் பௌத்த விகாரை அமைக்கப்பட்டுவதை நிறுத்துமாறு உத்தரவினையும் பிறப்பித்திருந்தார்.¹⁸³ அவரது ராஜினாமா கடிதத்தில், அதற்கான தூண்டுதல் காரணிகளாக தனது உயிருக்கு ஏற்பட்ட அச்சுறுத்தல்களை குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹⁸⁴ OHCHR ஆலோசித்த பல நிபுணத்துவர்கள், அவதானிகள் மற்றும் சட்டத்தரணிகள், நீதித்துறையின் பாரபட்சமற்ற தன்மை மற்றும் சுதந்திரத்தை அதிகரிக்க சர்வதேச உதவி இன்றியமையாதது என தொடர்ந்து அடையாளப்படுத்தினர்.

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் சாட்சிகளுக்கும் பாதுகாப்பின்மை

94. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு தற்போது போதிய பாதுகாப்பு கட்டமைப்பு இல்லை என்று சட்டத்தரணிகள் OHCHR இடம் தெரிவித்தனர். மிரட்டல் மற்றும் பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு தாங்களும் உள்ளாகியிருப்பதாக அவர்கள் தெரிவித்தனர். பாதுகாப்புப் படைகள் அல்லது சட்ட அமுலாக்கல் (விசாரணைகளை நடத்தும் பொறுப்பு உள்ளவர்கள் உட்பட) நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுபவர்களிடம் இருந்து அடிக்கடி அச்சுறுத்தல் வருகிறது. குற்றத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் சாட்சிகளுக்கான உதவி மற்றும் பாதுகாப்பு எனும் சட்டத்தின் கீழ்¹⁸⁵ நீடிக்கப்படும் பாதுகாப்பு பயனற்றதாக கருதப்படுகிறது. இச் சட்டத்தை நிர்வகிக்கும் பாதுகாப்பு கட்டமைப்புகள் மோதல் தொடர்பான குற்றங்களை விட, குடும்ப வன்முறை தொடர்பான குற்றங்கள் அல்லது "பொது குற்றங்கள்" போன்ற பிரச்சனைகளிலேயே கவனம் செலுத்துவதாக OHCHR உடன்

¹⁷⁹ A/HRC/45/45/Add.1, paras. 50 and 91(c).

¹⁸⁰ International Monetary Fund, "Sri Lanka: Technical Assistance Report-Governance Diagnostic Assessment", IMF Country Report No. 23/340, (International Monetary Fund, Washington D.C., 30 September 2023), p. 138.

¹⁸¹ International Monetary Fund, "Sri Lanka: Technical Assistance Report-Governance Diagnostic Assessment", pp. 131-132.

¹⁸² For an earlier assessment, see United Nations, Human Rights Council, *Report of the Special Rapporteur on the Independence of Judges and Lawyers on her Mission to Sri Lanka*, A/HRC/35/31/Add.1, 23 March 2017.

¹⁸³ Human Rights Watch, "World Report 2024: Events of 2023", 12 January 2024, p. 587.

¹⁸⁴ Resignation Letter of Judge Saravananaraja to the Judicial Services Commission, 23 September 2023.

¹⁸⁵ Sri Lanka, Assistance to and Protection of Victims of Crime and Witnesses Act, No. 10 of 2023.

தொடர்பிலுள்ள சட்டப் பிரதிநிதிகள் கருதுகின்றனர். ஒரு CSO அமைப்பு OHCHR இடம் கூறியது: "பாதுகாப்பு மேம்படுத்தப்பட வேண்டும் மற்றும் அரசியல், அதிகாரத்துவ, அரசு மற்றும் பிற தாக்கங்கள் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும்". "பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அவர்களது உறவினர்கள் மற்றும் சாட்சிகளுக்கு பயனுள்ள பாதுகாப்பு வழங்கப்படவில்லை மற்றும் தொடர்ந்து அச்சுறுத்தல்கள், மிரட்டல்கள் மற்றும் துன்புறுத்தல்களை அவர்கள் எதிர்கொள்கின்றனர்" என்று ஏப்ரல் 2023 இல், மனித உரிமைகள் குழு கவலை தெரிவித்தது.¹⁸⁶ இத்தகைய பழிவாங்கும் செயல்களுக்கு உண்மையாக நீதி கிடைப்பதில்லை, பெண்கள் நீதியினை பெறுவதற்கு மேலதிக தடைகளை எதிர்கொள்கின்றனர்.¹⁸⁷ இந்தச் சூழலில், பல பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் சாட்சிகள் சாட்சியமளிக்க விரும்பவில்லை. பாதிக்கப்பட்டவர்களின் சட்டப்பூர்வ உரிமைகளை வலுப்படுத்துதல் மற்றும் தொடர்புடைய அரசுசாரா நிறுவனங்களுடன் இணைந்து பாதுகாப்பு தொடர்பான மூலோபாயங்களுக்கு முன்னுரிமை அளிப்பது போன்றவை அவசியமான முக்கிய நடவடிக்கைகளாகும்.

குற்றவியல் விசாரணைகளிலுள்ள தீர்க்கமான தாமதங்கள்

95. இலங்கையில் குற்றவியல் விசாரணைகள் பொதுவாக நீண்ட கால தாமதங்களால் சூழப்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும், வலிந்து காணாமலாக்கப்படல் அல்லது அரசு அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட மற்றைய கடுமையான மீறல்கள் தொடர்பான வழக்குகளில் தாமதங்கள் மேலும் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. OHCHR கண்காணித்து வரும் பெரும்பாலான சின்னச் சின்ன வழக்குகளில் தனிநபர்கள் மீது குற்றச்சாட்டுகள் சமத்தப்படுவதற்கும் விசாரணை தொடங்குவதற்கும் இடையே பல ஆண்டுகள் கடந்து செல்கின்றன. உண்மையில், OHCHR இனால் கண்காணிக்கப்படும் எந்த பிரத்தியேக வழக்குகளிலும், இதுவரை ஒரு முழுமையான விசாரணை காணப்படவில்லை. சில சந்தர்ப்பங்களில், பிரதிவாதிகளால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடுகளுடனும் முன்னொடுப்புகளுடனும் இத் தாமதம் தொடர்புடையது. மற்றையவற்றில், தாமதத்திற்கான காரணங்கள் அவ்வளவு தெளிவாக அறியப்படவில்லை, பொறுப்புக்கூறலைத் தவிர்ப்பதற்கான ஒரு யுக்தி என்ற தீர்மானத்திற்கு வர பாதிக்கப்பட்டவர்களின் சட்டத்தரணிகளை இது இட்டுச்செல்கிறது.

பொது மன்னிப்புகள் வழங்கப்படுவதனூடாக மனித உரிமைக்கான கடமைகள் மீறப்படுதல்

96. வலிந்து காணாமலாக்கியமை தொடர்பான வழக்குகளில் நபர்கள் குற்றவாளிகள் எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு தண்டனை வழங்கப்படுவது மிகவும் அரிதான விடயமாக இருக்கும் அதேவேளை, குறைந்தபட்சம் ஒரு சந்தர்ப்பத்திலேனும் ஜனாதிபதியினால் பொது மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளமை கவலைக்குரியது. 2000 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் மிருசுவிலில் ஐந்து வயதுக் குழந்தை உட்பட 8 பொதுமக்கள் காணாமல் போனதையடுத்து, அவர்களின் கொலை தொடர்பில் இராணுவ அதிகாரியான சார்ஜன்ட் சுனில் ரத்நாயக்க குற்றவாளி என 2015 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் கொழும்பு உயர்நீதிமன்றத்தினால் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. பின்னர், 2020 மார்ச்சில், சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட இராணுவ அதிகாரியான சார்ஜன்ட் சுனில் ரத்நாயக்கவுக்கு அப்போதைய இலங்கை ஜனாதிபதி பொது மன்னிப்பினை வழங்கினார், அதில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இது ஒரு அவமதிப்பு என்றும் மற்றும் இலங்கை சர்வதேச மனித உரிமைகளுக்கான தனது கடமைகளை நிறைவேற்றத் தவறியுள்ளது என்றும் OHCHR இன் செய்தித் தொடர்பாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹⁸⁸

அரசியல்மயமாக்கப்பட்ட ஜனாதிபதி CoI னின் பயன்பாடு

97. 2015 ஜனவரி 8 ஆம் திகதியிலிருந்து 2019 நவம்பர் 16 ஆம் திகதி வரையிலான காலகட்டத்தில் அரசியல் பாதிப்புகள் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிப்பதற்கான விசாரணை ஆணைக்குழுவின் 2020 ஆம் ஆண்டில், அன்றைய இலங்கை ஜனாதிபதி நிறுவினார். கீழே விபரிக்கப்பட்டுள்ள வலிந்து காணாமலாக்கப்படல் பற்றிய பிரத்தியேக வழக்குகள் உட்பட, குறிப்பாக, மோசமான மனித உரிமை மீறல்கள் சம்பந்தப்பட்ட குறிப்பிட்ட விசாரணைகள் நிறுத்தப்பட்டு வழக்குகளில் தண்டனைகள் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்ற இந்த ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகள் கவலையளிக்கின்றன.¹⁸⁹ இந்த ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகள் முறையாக நடைமுறைப்படுத்தப்படாவிட்டாலும், உயர்மட்டத்தில் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பல வழக்குகளில், குற்றச்சாட்டுகள் சட்ட மா அதிபரால் மீளப் பெறப்பட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

II. அடையாள வழக்குகள்

98. அவை பிரத்தியேக வழக்குகளாக இருந்தும் கூட, அந்த இரண்டு காணாமலாக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் தொடர்பான வழக்குகளிலும் முன்னேற்றமின்மை, குற்றவியல் விசாரணையின்போதும் வழக்கு தொடரும்போது கொடுக்கப்படும் அரசியல் அழுத்தங்களின் தன்மையினை அப்பட்டமாக விளக்குகின்றன.

¹⁸⁶ CCPR/C/LKA/CO/6, para. 12.

¹⁸⁷ CEDAW/C/LKA/CO/8, para 14.

¹⁸⁸ United Nations, Office of the United Nations High Commissioner of Human Rights, "Press Briefing Note on Sri Lanka", 27 March 2020.

¹⁸⁹ United Nations, Special Procedures of the Human Rights Council, "Sri Lanka: Experts Dismayed by Regressive Steps, Call for Renewed UN Scrutiny and Efforts to Ensure Accountability", 5 February 2021.

99. **திருகோணமலை II வழக்கு:** 2008 மற்றும் 2009 ஆம் ஆண்டுகளில், பெரும்பாலான திருகோணமலையைச் சேர்ந்த தமிழ் இளைஞர்களை உள்ளடக்கிய, பதினொரு ஆண்கள் இலங்கை கடற்படை உறுப்பினர்களால் வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டு, அடையாளம் அறியப்படாத தடுப்புக்காவலர்கள் ஒன்றில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர் என அறியப்படுகிறது.¹⁹⁰ 2009 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 10 ஆம் திகதி, கட்டளைத்தளபதி சம்பத் முனசிங்க சந்தேக நபராக கைது செய்யப்பட்டார்.¹⁹¹ அதனை தொடர்ந்து அவர் பிணையில் விடுவிக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது.¹⁹² அவ்வழக்கில் குறிப்பிடும்படியான முன்னேற்றமெதுவும் ஏற்படவில்லை, மேலும் காவல்துறையின் CID விசாரணைக் குழுவின் ஆறு ஆண்டுகளாக கடற்படைத் தளத்திற்குள் நுழைய அனுமதிக்கப்படவில்லை.¹⁹³ 2015 ஆம் ஆண்டில், குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவின் இந்த வழக்கு தொடர்பான புதிய விசாரணையை ஆரம்பித்து, கடற்படையினரைச் சேர்ந்த உயர் அதிகாரிகளான “நேவி சம்பத்” என அழைக்கப்படும் கட்டளை தளபதியான சந்தன பிரசாத் ஹெட்டியாராச்சி மற்றும் அப்போதைய பாதுகாப்புப் படைகளின் தலைமை அதிகாரியான அட்மிரல் ரவீந்திர விஜேகுணரத்தன போன்றவர்களுட்பட்ட கடற்படை வீரர்களை மேலும் சந்தேக நபர்களாக அடையாளம் கண்டு அவர்கள்மேல் குற்றஞ் சாட்டப்படுவதற்கு வழிவகுத்தனர். பிரதான சந்தேக நபர்களில் ஒருவரைக் காப்பாற்றியதாக குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட விஜேகுணரத்தன கைது செய்யப்பட்டு பின் பிணையில் விடுவிக்கப்பட்டார்.¹⁹⁴ அதனைத்தொடர்ந்து இலங்கை கடற்படையின் முன்னாள் கடற்படைத் தளபதி அட்மிரல் வசந்த கரன்னாகொட உட்பட 14 பேர் மீது குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டது.¹⁹⁵ 2020 ஜனவரியில், அட்மிரல் கரன்னாகொட மற்றும் முன்னாள் கடற்படைப் பேச்சாளர் கொமடோரெ டி.கே.பி. திசாநாயக்கே ஆகியோருக்கு எதிரான வழக்கு விசாரணையை நிறுத்துமாறு, அரசியல் பாதிப்புகள் தொடர்பான ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு, சட்டமா அதிபருக்கு உத்தரவு பிறப்பித்ததாகக் கூறப்படுகிறது, அத்துடன் வழக்கில் குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட ஏனையவர்களும் கோட்டை மாஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றில் உள்ள அனைத்து குற்றச்சாட்டுக்களில் இருந்தும் விடுவிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. கொழும்பில் உள்ள நிரந்தர உயர் நீதிமன்ற விசாரணையின் குற்றப்பத்திரிகையினை மீள்பெறுமாறும் அவ்வாணைக்குழு பரிந்துரைத்துள்ளது.¹⁹⁶ தனக்குப் பிறப்பித்த எந்தவொரு கட்டுப்படுத்தும் அதிகார உத்தரவினையும் சட்டமா அதிபர் ஆணையம் மறுத்தது.¹⁹⁷ எவ்வாறாயினும், அதனைத் தொடர்ந்து, முன்னாள் கடற்படைத் தளபதி கரன்னாகொடவுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டை முன்வைப்பதில்லை என்ற தீர்மானத்தை சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தின் சிரேஷ்ட சபை மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்திற்கு அறிவித்ததாக அறியப்பட்டுள்ளது.¹⁹⁸ இலங்கை OHCHR க்கு வழங்கிய தகவல்களின்படி, மேல்முறையீடு செய்வதனை சவால் செய்யும் மேலாணை மனு மீதான இறுதித் தீர்மானம் வழங்கப்படும் வரை நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தால் தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளன.¹⁹⁹ விசாரணையின் போது, காவல்துறை புலனாய்வாளர் அச்சுறுத்தப்பட்டதோடு சாட்சிகளும் மற்றும் சட்டத்தரணிகளும் அச்சுறுத்தப்பட்டனர்.²⁰⁰
100. இந்த வழக்கில் தொடர்புடையவராக அவர் இருந்தபோதிலும், அட்மிரல் கரன்னாகொட 2021 டிசம்பரில் வடமேற்கு மாகாண ஆளுநராக அப்போதைய ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்பட்டார்.²⁰¹ அதேபோல், அட்மிரல் ரவீந்த விஜேகுணரத்தனவும் அண்மையில் இலங்கையின் பாகிஸ்தான் இஸ்லாமியக் குடியரசின் உயர் ஸ்தானிகராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.²⁰²
101. **பிரகீத் எக்னெலிகொட காணாமலாக்கப்பட்டமை:** அரசியல் கேலிச்சித்திர கலைஞரும், அரசாங்கத்தை வெளிப்படையாக விமர்சிப்பவருமான, ஊடகவியலாளர் பிரகீத் எக்னெலிகொட, 2009 ஆம் ஆண்டு இராணுவ புலனாய்வு அதிகாரிகளினால் சட்டத்திற்கு புறம்பான முறையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டு பின் விடுவிக்கப்பட்டதனைத் தொடர்ந்து ஜனவரி 2010 ஆம் ஆண்டு வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்.²⁰³ 2010 பிப்ரவரி, 19 அன்று மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் ஆட் கொணர்வு மனுவுக்கான விண்ணப்பம் தாக்கல் செய்யப்பட்டது.²⁰⁴ 2015 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் குற்றவிசாரணைகள் எந்தவிதமான

¹⁹⁰ See: United Nations, Human Rights Council, *Promoting Reconciliation, Accountability and Human Rights in Sri Lanka: Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*, A/HRC/46/20, 9 February 2021, para. 50.

¹⁹¹ “CID on Collision Course with CDS over the Fugitive”, *Daily Mirror*, 19 June 2018.

¹⁹² C. A. Chandraprema, “SL Navy and the Disappearance of 11 Persons: Principal Witness Turns against CID Part II”, *Lankaweb*, 27 June 2019.

¹⁹³ A/HRC/33/51/Add.2, para. 49

¹⁹⁴ “CDS Released on Bail”, *Daily News*, 6 December 2018.

¹⁹⁵ Government of Sri Lanka, “Responses to the Questions Raised by the OHCHR in Preparation for its Forthcoming Written Update on Sri Lanka to the HRC in September 2023”, pp. 3-4.

¹⁹⁶ Centre for Policy Alternatives, “A Commentary on the Presidential Commission of Inquiry and the Special Presidential Commission of Inquiry on Political Victimization”, p. 21. See also United Nations, Human Rights Council, *Promoting Reconciliation, Accountability and Human Rights in Sri Lanka: Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*, A/HRC/46/20, 9 February 2021, para. 27.

¹⁹⁷ See Lakmal Sooriyagoda, “PCOI has No Power to Order AG to Refrain from Performing Statutory Functions: AG”, *Daily News*, 29 January 2020.

¹⁹⁸ See: Human Rights Committee, *Concluding Observations on the Sixth Periodic Report of Sri Lanka*, 26 April 2023, CCPR/C/LKA/CO/6, para. 11. See also: Dilshan Tharaka, “Charges against Admiral Karannagoda Dropped”, *Daily News*, 14 October 2021.

¹⁹⁹ Government of Sri Lanka, “Responses to the Questions Raised by the OHCHR in Preparation for its Forthcoming Written Update on Sri Lanka to the HRC in September 2023”, pp.3-4.

²⁰⁰ United Nations, Human Rights Council, *Promoting Reconciliation, Accountability and Human Rights in Sri Lanka: Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*, A/HRC/46/20, 9 February 2021, para. 50.

²⁰¹ President of Sri Lanka, “New Governor of the North Western Province Sworn in Before President”, news release, undated.

²⁰² Parliament of Sri Lanka, “Committee on High Posts Approves the Appointments of Two High Commissioners and an Ambassador”, news release, 20 October 2023; Sri Lankan Ministry of Foreign Affairs, “High Commissioner-designate Admiral Ravindra Chandrasiri Wijegunaratna (Rtd.) Presents Credentials to the President of Pakistan”, news release, 21 December 2023.

²⁰³ See: A/HRC/30/CRP.2, paras 409, 410, 453 and 456.

²⁰⁴ See for example: Sandya Ekneligoda, “Tribute to Victims of Enforced Disappearance - Ms. Sandya Ekneligoda's Testimony”, Opening Statement to the 23rd Session of the Committee on Enforced Disappearance, 12 September 2022.

முன்னேற்றத்தினையும் காட்டவில்லை. 2015 செப்டெம்பர் மற்றும் ஒக்டோபர் மாதங்களில் இராணுவ வீரர்கள் மற்றும் இரண்டு முன்னாள் LTTE உறுப்பினர்கள் உட்பட பல சந்தேக நபர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர்.²⁰⁵ இலங்கை அதிகாரிகளின் கூற்றுப்படி, 2009 இல் திரு. எக்னெலிகொடவை சட்டத்திற்கு புறம்பான முறையில் தடுத்து வைத்ததாகக் கூறப்படும் குற்றச்சாட்டின் பேரில், 12 இராணுவ அதிகாரிகள் கைது செய்யப்பட்டனர், மேலும் அவர்களில் ஏழு பேர் மீது ஹோமாகம உயர் நீதிமன்றத்தில் பல்வேறு கடத்தல் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுகளின் கீழ் வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது.²⁰⁶ 2010 ஆம் ஆண்டு வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டமை தொடர்பில், கடத்தல் மற்றும் கொலைக்கு சதி செய்த குற்றச்சாட்டின் பெயரில் ஒன்பது சந்தேகநபர்கள் கைது செய்யப்பட்டு கொழும்பில் உள்ள நிரந்தர உயர் நீதிமன்றத்தின் விசாரணைகளில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டனர்.²⁰⁷ இந்த வழக்கில் நீதிக்காக வாதிட்டவர்கள் அச்சுறுத்தப்பட்டும், மிரட்டப்பட்டும், துன்புறுத்தப்பட்டுமுள்ளதாக கூறப்படுகிறது.²⁰⁸ 2022 ஆம் ஆண்டு, அரசியல் பாதிப்புகள் தொடர்பான ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு ஹோமாகம மேல் நீதிமன்றில் உள்ள சந்தேக நபர்களை அனைத்து குற்றச்சாட்டுக்களிலிருந்தும் விடுவிக்குமாறு பரிந்துரைத்தது; மற்றும் நிரந்தர உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட குற்றப்பத்திரிகைகள் மீள்பெறப்பட்டன.²⁰⁹ விசாரணைகள் எதுவும் முடிக்கப்படவில்லை என்றாலும், இரண்டு வழக்கு விசாரணைகளும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருவதாகக் கூறப்படுகிறது.

III. சிறப்பு நீதிப்பொறிமுறைக்கான அரசாங்கத்தின் முந்தைய முன்மொழிவு

102. 2015 ஆம் ஆண்டில், அப்போது புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கம் தண்டனை விலக்கு அளிக்கப்படுவதினை கையாள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க தயாராக இருந்தது. மனித உரிமைகள் பேரவையின் (HRC) (இலங்கையினால் இணையனுசரணை வழங்கப்பட்ட) தீர்மானம் 30/1 இற்கமைய, மனித உரிமை மீறல்கள், துஷ்பிரயோகங்கள் மற்றும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்ட மீறல்கள் பற்றிய குற்றச்சாட்டுகளினை பொருந்தக்கூடிய வகையில் விசாரிக்கக்கூடியதும்; ஒரு நம்பகமான நீதிச் செயல்முறையானது அவர்களின் நேர்மை மற்றும் பக்கச்சார்பற்ற தன்மைக்காக அறியப்பட்ட தனிநபர்களால் வழிநடத்தப்படக்கூடியதும், சுயாதீன நீதித்துறை மற்றும் சட்டத்தரணிகள் நிறுவனங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்தியதும்; பொதுநலவாய நாடுகள் மற்றும் பிற வெளிநாட்டு நீதிபதிகள், பிரதிவாதி சட்டத்தரணிகள், அங்கீகரிக்கப்பட்ட குற்றவியல் அரசு சட்டத்தரணிகள் மற்றும் விசாரணையாளர்களின் பங்கேற்பின் முக்கியத்துவத்தையும் உறுதிப்படுத்தியதுமான, விசேட சட்ட ஆலோசகருடன் கூடிய நீதித்துறை பொறிமுறையினை நிறுவுவதற்கான இலங்கை அரசாங்கத்தின் முன்மொழிவை HRC பாராட்டுடன் குறிப்பிட்டது. இருப்பினும், அது ஒருபோதும் நிறைவேறவில்லை. 2020 பெப்ரவரி யில், அரசாங்க மாற்றத்தினைத் தொடர்ந்து, மனித உரிமைகள் பேரவைத் தீர்மானத்திற்கான தனது ஆதரவை இலங்கை உத்தியோகபூர்வமாக மீள்பெற்றுதுடன்,²¹⁰ அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் பொறுப்பேற்ற அடுத்தடுத்த அரசாங்கங்கள், வெளிநாட்டு நீதிபதிகள் மற்றும் சட்டத்தரணிகளுடன் அத்தகைய பொறிமுறையை நிறுவுவது அதன் அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது எனும் கருதை நீடித்து வந்தன,²¹¹ இருந்தும் சில செயற்பாட்டாளர்கள், கல்வி வல்லுநர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக அமைப்புகளால் அத்தகைய நோக்கு கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டது.²¹² தண்டனை விலக்கினை அதிகாரிகள் எவ்வாறு நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை கையாள்வதற்கான உண்மையான மாற்றுத் திட்டம் இலங்கையால் இதுவரை முன்னெடுக்கப்படவில்லை.

IV. பொது வழக்குகள்

103. தங்களின் அன்புக்குரியவர்களின் இருப்பிடத்தைக் கண்டறியும் முயற்சியில், பாதிக்கப்பட்ட சிலரின் குடும்பங்கள் நீதிமன்றங்களில் ஆட்கொணர்வு மனுவிறிக்கான நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கினர். இருப்பினும், இந்த வழக்குகள் குறிப்பிடத்தக்க நடைமுறை தாமதங்களால் சூழப்பட்டுள்ளன. உடனடியாக தீர்ப்பு வழங்கப்படுவதற்குப் பதிலாக, வழக்குகள் தாக்கல் செய்வதிலிருந்து தீர்ப்பு வரும்வரை சுமார் 10 ஆண்டுகள் எடுக்கின்றன. விசாரணைகளை ஒத்திவைப்பதற்கும் அதன் மூலம் வழக்குகளை தாமதப்படுத்துவதற்கும் அதிகாரங்களை தவறாகப் பயன்படுத்துவதற்கான விரிவான நிகழ்வுகளை இவ்வறிக்கைக்காக நேர்காணல் செய்யப்பட்ட சட்டத்தரணிகள் விபரித்துள்ளனர். பல நடைமுறைகளின் போது, சட்டமா அதிபர் வழக்குகளை வலிந்து காணாமலாக்கப்பட இடத்திலிருந்து வேறு நீதிமன்றத்திற்கு மாற்றுவதற்கு வெற்றிகரமாக

²⁰⁵ See: A/HRC/30/CRP.2, para. 456.

²⁰⁶ See: Government of Sri Lanka, "Responses to the Questions Raised by the OHCHR in Preparation for its Forthcoming Written Update on Sri Lanka to the HRC in September 2023". See also: United Nations Human Rights Committee, *Replies of Sri Lanka to the List of Issues in Relation to its Sixth Periodic Report*, 11 May 2022, CCPR/C/LKA/RQ/6, para. 125; Full list of charges listed in: "Prageeth Ekneligoda Case: Nine Army Officials Indicted", *Daily Mirror*, 27 November 2019.

²⁰⁷ See: Government of Sri Lanka, "Responses to the Questions Raised by the OHCHR in Preparation for its Forthcoming Written Update on Sri Lanka to the HRC in September 2023", p. 3; Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances and others, AL LKA 5/2021, 17 November 2021.

²⁰⁸ Human Rights Watch, "Open Wounds and Mounting Dangers – Blocking Accountability for Grave Abuses in Sri Lanka", 1 February 2021.

²⁰⁹ See: Centre for Policy Alternatives, "A Commentary on the Presidential Commission of Inquiry and the Special Presidential Commission of Inquiry on Political Victimization", p. 69-71. See also: United Nations, Human Rights Council, *Promoting Reconciliation, Accountability and Human Rights in Sri Lanka: Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*, A/HRC/46/20, 9 February 2021, para. 27.

²¹⁰ Ministry of Foreign Affairs, "43rd Session of the Human Rights Council – High Level Segment Statement by Hon. Dinesh Gunawardena, Minister of Foreign Relations of Sri Lanka 26 February 2020", statement, 26 February 2020.

²¹¹ Ibid.

²¹² See, for example, "A Question of Political Will: Unpacking de Silva's Comments on Foreign Judges", *Groundsview*, 1 April 2017; Bhavani Fonseka and Luwige Ganeshathasan, "The Case for Foreign Judges in a Judicial Mechanism in Sri Lanka: Countering Falsehoods", *Groundsview*, 28 March 2019.

விண்ணப்பித்துள்ளார்: உதாரணமாக, தலைநகர் அல்லது மனுதாரர்களுக்கு தொலைவில் உள்ள வேறு இடத்திற்கு, இவ்வாறான இடமாற்றங்கள் குறைந்த வசதியுடைய பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் அவர்களின் வழக்கறிஞர்களுக்கும் வழக்குகளைத் தொடர்வதை இன்னும் சவாலானதாக ஆக்கியுள்ளது. இதையடுத்து, மனுதாரர் புதிய இடத்தில் சமூகமளிக்காமையால், பல ஆட்கொணர்வு வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ளன. 1996 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 19 ஆம் திகதி யாழ் மாவட்டத்தில் உள்ள நாவற்குளியில் இலங்கை இராணுவத்தின் கைகளில் காணாமலாக்கப்பட்ட ஒரு இளம் பெண் உட்பட 24 தமிழ் இளைஞர்களின் வழக்கு அவ்வாறான சந்தர்ப்பத்திற்கு ஒரு உதாரணமாகும். ஆட்கொணர்வு வழக்குகளில் ஏழு வழக்குகள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து அனுராதபுரம் மேல் நீதிமன்றத்திற்கு (பெரும்பாலும் சிங்களவர்கள் வாழும் பகுதியில்) 2008 ஆம் 2009 ஆம் ஆண்டுகளில் மாற்றப்பட்டன.²¹³ 2010 இன் பிற்பகுதியில், குடும்பங்களும் சட்டத்தரணிகளும் ஒரு விசாரணையில் கலந்து கொள்ளவில்லை, இதன் விளைவாக நடைமுறை அடிப்படையில் வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன.

104. சில சமீப கால ஆட்கொணர்வு வழக்குகளில், நபர்களை காவலில் எடுப்பதற்குப் பாதுகாப்புப் படைகளே பொறுப்பு எனும் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மே 2009 இல், முல்லைத்தீவில் ஆயுதப்படை யினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒருவரை நீதிமன்றில் முன்னிலைப்படுத்துமாறு வவுனியா உயர் நீதிமன்றம் 2022 டிசம்பரில், இலங்கை இராணுவத்திற்கு உத்தரவிட்டது. மே 2009 இல் விடுதலைப் புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்ட பின்னர் இலங்கை இராணுவத்திடம் சரணடைந்த மேலும் மூவரை முன்னிலைப்படுத்துமாறு வவுனியா உயர்நீதிமன்றம் பெப்ரவரி 2023 இல் இராணுவத்திற்கு உத்தரவிட்டது. நீதிமன்றத்தின் உத்தரவின்படி தனிநபர்களை இராணுவம் இன்னும் முன்னிலைப்படுத்தவில்லை அல்லது அவர்கள் இருக்கும் இடம் பற்றிய விளக்கத்தை வழங்கவில்லை. 2006 இல் சோதனைச் சாவடியில் காணாமலாக்கப்பட்ட ஒருவரை 2024 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்திற்குள் முன்னிலைப்படுத்துமாறு இலங்கை இராணுவத்திற்கு பெப்ரவரி 2024 இல், வவுனியா உயர் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது. முதல் இரண்டு வழக்குகள் 2013 இலும், அடுத்த வழக்கு 2006 இலும் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. மீண்டும் மீண்டும் ஏற்பட்டு வரும் நீதிமன்ற நடைமுறை தாமதங்களால் 9 முதல் 18 ஆண்டுகளின் பின்பு தான் இந்த வழக்குகள் முடிவுக்கு வருகின்றன. இந்த ஆட்கொணர்வு வழக்குகள் தவிர, சில சட்டப் பிரதிநிதிகள் "தகவல் அறியும் உரிமை" நடவடிக்கைகளைப் பயன்படுத்தி சரணடைந்தவர்கள் மற்றும் மே 2009 இல் பாதுகாப்புப் படையினரால் கைது செய்யப்பட்டவர்களின் பட்டியல்கள் உட்பட இராணுவத்திடம் இருந்து கூடுதல் தகவல்களைப் பெற முயன்றனர். இருப்பினும், நீதிமன்ற உத்தரவுக்கு மத்தியிலும், மோதலுக்குப் பிறகு புனர்வாழ்வுமையங்களில் தங்கவைக்கப்பட்டவர்களின் பட்டியலை மட்டுமே பாதுகாப்புப் படையினர் வழங்கியுள்ளனர்.

105. ஆட்கொணர்வு மனு நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகவும் தெளிவான மிரட்டல் தந்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. வழக்கு நடவடிக்கைகளின் போது இராணுவம் மற்றும் காவல்துறையினர் வேண்டுமென்றே நீதிமன்ற முன்னிலையில் சமூகமளித்து சாட்சிகள் மற்றும் சட்டத்தரணிகளை புகைப்படங்கள் எடுக்கும் நிகழ்வுகளையும் இவ் அறிக்கைக்காக நேர்காணல் செய்யப்பட்ட சட்டத்தரணிகள் குறிப்பிட்டனர். வழக்கு நடவடிக்கைக்கு முன்பும் பின்பும் காவல்துறை என தங்களை அடையாளப்படுத்தும் நபர்களிடமிருந்து மிரட்டல் தொலைபேசி அழைப்புகள் வந்ததாகவும், அழைப்பவர்களின் அடையாளத்தை சரிபார்க்க இயலவில்லை என்றும் பல சட்டத்தரணிகள் தெரிவித்தனர்.

C. இழப்பீடுகள்

106. சில இழப்பீடுகளை வழங்குவதற்கான குறைந்த பட்ச உள்கட்டமைப்பை இலங்கை நிறுவியுள்ள நிலையில், பொறுப்புக்கூறலுக்கான விரிவான அணுகுமுறையை உறுதி செய்வதற்கு இணங்க பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் சமூகங்களுடன் போதுமான அளவிலான கருத்துப்பரிமாற்றங்களில் ஈடுபடத் தவறியதால், அவை சர்ச்சைக்குரிய விடயமாகவே இருந்து வருகின்றன.

107. இழப்பீடுகளுக்கான அலுவலகத்தை 2018 ஆம் ஆண்டில், இழப்பீடுகளுக்கான அலுவலகச்சட்டம் 2018 இன் கீழ், இலங்கை நிறுவியது.²¹⁴ 2021 ஆம் ஆண்டின் இழப்பீட்டுக் கொள்கை மற்றும் வழிகாட்டுதலால் நிரப்பப்பட்ட இந்தச் சட்டம்,²¹⁵ வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் இடம்பெற்ற ஆயுதப் போரினால் அல்லது அதன் பின் விளைவாக ஏற்பட்ட தனிப்பட்ட காயம், இறப்பு அல்லது சேதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட நபர்கள் அல்லது அரசியல் அமைதியின்மை அல்லது சிவில் குழப்பங்களினால் நிகழ்ந்த சொத்து இழப்புகள் வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டதன் விளைவாக ஏற்பட்ட இழப்புகள் ஆகியவற்றுக்கான கொடுப்பனவுகளை இது கொண்டுள்ளது. 2016 OMP சட்டம், 2021 இழப்பீட்டுக் கொள்கை மற்றும் வழிகாட்டுதல் ஆகிய இரண்டும் "இழப்பீடு", "நஷ்ட ஈடு மற்றும்/அல்லது உளவியல்-சமூக சேவைகள் உட்பட்ட பிற நிர்வாக மற்றும் நலன்புரி

²¹³ Centre for Human Rights and Development, "Enforced Disappearance in Sri Lanka - Lessons from CHRDS Advocacy", 2015, p.35.

²¹⁴ Sri Lanka, Office for Reparations Act, No. 34 of 2018, section 3. Before 2018, the provision of relief to person was governed by the Rehabilitation of Persons, Properties and Industries Authority Act No. 19 of 1987 ("REPPIA") which provided only for the grant of monetary compensation on an ad hoc basis to persons, dependent upon decision-making by the Cabinet.

²¹⁵ Office for Reparations - Sri Lanka, "Reparations Policies and Guidelines 2021", 2021.

சேவைகள்" மற்றும் "இழப்பீடுகள், உளவியல்-சமூக ஆதரவு, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் காணாமலாக்கப்பட்டோரின் உறவினர்களின் சமூக பொருளாதார நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கான பிற வழிமுறைகள்" ஆகிய பதங்களின் கீழ் அடங்கும். புனர்வாழ்வு, நஷ்ட ஈடு மற்றும் நிதியுதவி, நில உரிமைகளை மீட்டெடுத்தல் மற்றும் வீட்டுவசதி அல்லது நிர்வாக நிவாரணம் போன்றவற்றின் வடிவமாக விபரிக்கப்பட்டுள்ள வாழ்வாதார ஆதரவு மற்றும் உளவியல் ஆதரவு ஆகியவற்றை இழப்பீட்டுக் கொள்கை வழிகாட்டுதல் திட்டமிடுகிறது. தவறுகளுக்கான பொறுப்பினை ஒப்புக்கொள்வதின் அடிப்படையில் இழப்பீடுகளை வழங்குவதனை அரசு கடமையாக கொண்டது என்பதை இழப்பீட்டுக் கொள்கையானது வெளிப்படையாக மறுக்கிறது, ஆனால் அதற்குப் பதிலாக "தன் குடிமக்களைப் பாதுகாப்பதற்கான அரசின் கடமை" என்ற ஒருமை அடிப்படையினை அது கொண்டுள்ளது.²¹⁶ நடைமுறையில் OMP நபர்களின் கொடுப்பனவுக்கான தகுதியை நிர்ணயிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிப்பதாகவும், இழப்பீடுகளுக்கான அலுவலகம் அதிகமாக நிதியை விநியோகிப்பதற்காகவும் செயல்படுகிறது.

108. OMP இனது 2018 இற்கான இடைக்கால அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்ட ஒரு பரிந்துரையினை தொடர்ந்து,²¹⁷ நிரந்தர வருமானம் இல்லாத மற்றும் பிற பாதிப்புகளால் பாதிக்கப்படக்கூடிய காணாமல்போன/காணாமலாக்கப்பட்ட நபரின் குடும்பத்திற்கு (உயிர் வாழும் மனைவி, குழந்தை/குழந்தைகள் மற்றும்/அல்லது உயிர் பிழைத்த பெற்றோர்/கள்) ஒரு சிறிய மாதாந்த வாழ்வாதார உதவித் தொகையாக 6,000 ரூபாவினை கொடுப்பதற்கான பண உதவித் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டது. இருப்பினும், அந்தக் கொடுப்பனவுகளின் அளவு மற்றும் அவற்றுக்கான முன்னிபந்தனைகளிலிருந்து, அது இழப்பீட்டு கொடுப்பனவு என்பதை விட "இடைக்கால நிவாரணம்" என்பதன் இயல்பில் அதிகமாக இருப்பதாகத் தென்படுகிறது.
109. 2021 இலும் 2022 இலும், இழப்பீடுகளுக்கான அலுவலகத்திற்கு முறையே 459 மில்லியன் இலங்கை ரூபாவும் (கிட்டத்தட்ட 2.5 மில்லியன் அமெரிக்க டாலர்), 815 மில்லியன் இலங்கை ரூபாவும் (கிட்டத்தட்ட 4 மில்லியன் அமெரிக்க டாலர்) ஒதுக்கப்பட்டதாக இலங்கை தெரிவித்துள்ளது. 2022 ஆம் ஆண்டில், "வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களிலும் வேறு சில பகுதிகளிலும் ஏற்பட்ட மோதல்கள் காரணமாக ஏற்பட்ட இறப்பு, காயங்கள், காணாமல் போனமை மற்றும் சேதப்படுத்தப்பட்ட சொத்துக்கள் தொடர்பான 2402 வழக்குகளுக்கு" 405.3 மில்லியன் இலங்கை ரூபா (கிட்டத்தட்ட 2 மில்லியன் அமெரிக்க டாலர்) மொத்தமாக வழங்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.²¹⁸ இத்தொகையின் கொடுப்பனவுகளுக்குரிய வழக்குகளின் எந்த வகைப்படுத்தலும் வழங்கப்படாத அதேசமயம், 2023 ஜூலை 12 வரை, "வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மோதலின் போது காணாமல் போனவர்களின்" 203 குடும்பங்கள் 40,600,000 இலங்கை ரூபாவினை (கிட்டத்தட்ட 127,500 அமெரிக்க டாலர்) பண இழப்பீடாக பெற்றுள்ளதாக இலங்கை தெரிவித்துள்ளது.²¹⁹ OMP யினால் அமைக்கப்பட்ட சட்டக் குழுக்கள் மூலம் உரிமை கோருவதற்கான பாதிக்கப்பட்டவர்களின் தகுதியினை மதிப்பாய்வு செய்த பின் காணாமல் போனமைக்கான சான்றிதழ் அல்லது இறப்புச் சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இந்தக் கொடுப்பனவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டது.
110. அத்தியாயம் 4 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, பல பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பண இழப்பீடுகளை இழப்பீடாகப் பெறுவது பற்றி தெளிவற்ற புரிதல்களைக் கொண்டுள்ளனர். இழப்பீடு என்பது தங்கள் அன்புக்குரியவர் காணாமல் ஆக்கப்பட்டதன் உண்மையை ஒப்புக்கொள்வதற்கு அல்லது குற்றவாளிகளை பொறுப்பு ஏற்க வைப்பதற்கு மாறாக நீதியிலிருந்து கவனத்தை திசை திருப்புவதற்கான ஒரு கருவியாகவும், "மக்களின் மௌனத்தை வாங்குவதற்கான" முயற்சியாகாகவும் பயன்படுத்தப்படுவதாக கருதுகின்றனர். பெரும்பாலானோருக்கு, இழப்பீடு அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கவேண்டுமெனில், இழப்பீடுகள் பொறுப்பை ஒப்புக் கொள்வதுடன் இணைந்திருக்க வேண்டும்.²²⁰ CSO களுடன் ஆலோசிக்கப்பட்டதில், இழப்பீடுகளுக்கான அலுவலகத்தின் சீர்திருத்தம் அவசியம் என்று கருதப்பட்டது: குறிப்பாக அலுவலகம் அதன் வேலையில் மிகவும் வெளிப்படாததன்மையுடன் இருக்க வேண்டும், அவற்றின் செயல்முறைகள் பாதிக்கப்பட்டவர்களால் அணுகக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும், மேலும் உரிமைகோரல்களின் செயலாக்கம் மிகவும் விரைவாக இருக்க வேண்டும்.
111. OMP தனது இழப்பீட்டுக் கொள்கையை உருவாக்குவது தொடர்பான ஆலோசனைகளில் ஈடுபட்டுள்ளதாக தெரிவிக்கும் அதே வேளையில், பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்கள் இவற்றை அறிந்திருக்கவில்லை மற்றும்/அல்லது அத்தகைய கலந்துரையாடல்களில் அவர்களால் ஈடுபட முடியவில்லை. காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்களில் பெண் தலைமைத்துவ குடும்பங்களின் பெரும்பான்மை இருந்தபோதிலும், குறித்த பால்நிலை-பொறுப்புணர்வினை உள்ளடக்கிய திட்டமிடல் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. OMP மற்று இழப்பீடுகளுக்கான அலுவலகம் ஆகியவற்றின் கவனம் சாத்தியமான நிதி இழப்பீடு, வாழ்வாதாரத்திற்கான ஆதரவு மற்றும் சாத்தியமான (கணிசமான அளவில் இன்னும் உணரப்படவில்லை என்றாலும்) உளவியல்-சமூக ஆதரவு

²¹⁶ Office for Reparations - Sri Lanka, "Reparations Policies and Guidelines 2021", 2021, p. 3.

²¹⁷ The Office on Missing Persons, "Interim Report", para. 45(a).

²¹⁸ Sri Lanka, "Observations of the Government of Sri Lanka to the Advanced Unedited Version of the Written Update", (2023) p. 9.

²¹⁹ Sri Lanka, "Observations of the Government of Sri Lanka to the Advanced Unedited Version of the Written Update", (2023), p. 9. A slightly higher figure of LKR 41.2 million (approximately USD 139,000) was mentioned in the Statement by Her Excellency Himalee Arunatilaka, Ambassador and Permanent Representative of Sri Lanka to the United Nations at the 55th Session of the United Nations Human Rights Council", statement, 1 March 2024.

²²⁰ United Nations, Human Rights Council, *Visit to Sri Lanka - Report of the United Nations Special Rapporteur on the Promotion of Truth, Justice, Reparation and Guarantees of Non-Recurrence*, A/HRC/45/45/Add.1, 18 June 2020, paras. 55 and 92(e).

ஆகியவற்றிலேயே உள்ளது என்பது வெளிப்படையான ஒன்று. இழப்பீடுகளின் நிதி அல்லாத அம்சங்களை உணர்ந்துகொள்வதில்: குற்றங்களின் ஒப்புக்கே, நினைவுகூரல் மற்றும் சட்டப்பூர்வ ஆதரவு உட்பட்ட இதன் முக்கியமான அம்சங்கள் இதில் இடம்பெறவில்லை. குழந்தைகளின் கல்வி வேலை வாய்ப்புகள் மற்றும் குற்றவியல் விசாரணைகளை விரைவுபடுத்துதல் போன்ற சாத்தியமான ஆர்வமுள்ள பிற திட்டங்களை CSO கள் அடையாளம் கண்டுள்ளன. சர்வதேச தரநிலைகள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களின் கருத்துக்கள் இரண்டுமே பால்நிலை-விளைவு தொடர்பான ஆலோசனைகளின் மேலதிக உள்ளடக்கத்துடனான, இழப்பீடுகளின் முழுமையான கருத்தாக்கத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றன.²²¹

D. மீறல்கள் மீள் நிகழாமை

112. மீறல்கள் மீள் நிகழாமல் தடுப்பதற்கான பயனுள்ள நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவது இழப்பீடுகள் வழங்கப்படுவதோடு தொடர்புடையதாகும். பல விசாரணைகள் மற்றும் அறிக்கைகள் இந்த வகையான வழிகளை சுட்டிக்காட்டியுள்ளன: உதாரணமாக; பாதுகாப்புப்படையினர் கடுமையான மனித உரிமை மீறல்களில் நம்பத்தகுந்த வகையில் சம்மந்தப்பட்டுள்ளனரா என முறையாக பரிசோதித்தல் (vetting), இராணுவத்தின் மீதான பொதுமக்களின் கட்டுப்பாட்டை இறுக்குதல், கடுமையான அவசரகாலச் சட்டங்கள் மற்றும் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் ஆகியவற்றை நீக்குதல் மற்றும் தடுப்புக்காவல், நீதிமன்றங்களை அணுகல் தொடர்பான சட்டப் பாதுகாப்புகளை மீண்டும் நிலைநாட்டுதல் மற்றும் அதனை கடைப்பிடிப்பதை உறுதி செய்தல். இந்த பரிந்துரைகளில் பெரும்பாலானவை செயல்படுத்தப்படவில்லை. இலங்கை CED க்கு வழங்கிய சமீபகால அறிக்கையில், பாதுகாப்புப் படைகளுக்குள் தலைமைத்துவம் சம்பந்தப்பட்ட தரங்களுக்கு இணங்குவது குறித்து அறிவுறுத்தல்கள் அல்லது உத்தரவுகளை வழங்குவதற்கு எடுத்த நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளது.²²² இருப்பினும், அறிக்கை ஆழமான சீர்திருத்தங்களை விபரிக்கவில்லை. தீவிரமான முறையான சீர்திருத்தம் இல்லாத நிலையில், தொடர்ந்து வலிந்து காணாமலாக்கப்படலுக்கான தீவிரமான ஆபத்து உள்ளது.

113. இத்தகைய சீர்திருத்தங்கள் மீள் நிகழாமையினை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி உறுதிசெய்ய வேண்டிய செயல்முறையின் ஒரு பகுதியாக இருந்தபோதிலும், சமூக, கலாச்சார மற்றும் தனிப்பட்ட மட்டத்தில் எடுக்கப்படவேண்டிய கூடுதல் நடவடிக்கைகள் முக்கியமானவையாகும். சமூக தொழிற்பாட்டு தளத்தை வலுப்படுத்துதல், கல்வித் திட்டங்கள், பாடுபாடுகளுக்கு-எதிரான முயற்சிகள், நினைவேந்தல், பொதுக்காப்பகங்கள் மற்றும் போதுமான உள்வியல் ஆதரவு ஆகியவை இதில் அடங்கும்.²²³

VII. பொறுப்புக்கூறலுக்கான சர்வதேசத்தின் பங்களிப்புகள்

114. உள்நாட்டு மட்டத்தில் உள்ள பொறுப்புக்கூறலில் காணப்படும் இடைவெளியினை கருத்தில் கொண்டு, இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறலை மேம்படுத்துவதில் சர்வதேச சமூகம் ஈடுபடுவதும் தீவிரமான பங்களிப்பினை செலுத்துவதும் இன்றியமையாதவையாகும்.²²⁴

A. உலகளாவிய சட்ட அதிகார எல்லைக்குள் உள்ளடங்கும் வழக்குகள்

"ஒரு வழக்கில் வெற்றி பெற முடியும் என்று மக்கள் நம்ப வேண்டும். எங்களுக்கு முடிவுகள் தேவை. சில வெற்றிகளைக் காட்ட வேண்டும். பொதுவெளியில், மௌனமாக இருக்கும் தன்மையினை நாட்டினுள் கலைக்க வேண்டும். ஒரு வழக்கு ஏனும் போதுமானதாக இருக்கும். இல்லையெனில், நாங்கள் பிரச்சாரம் செய்கிறோம், ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறோம், தோல்வியடைகிறோம்."

115. மேல் காணும் வார்த்தைகளில், பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் மூன்றாவது நாடொன்றில் ஒரு வெற்றிகரமான வழக்கினை தொடர வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தினார், அது நடைமுறையில் இருந்து வரும் தண்டனை விலக்களிப்பினை இல்லாதொழிக்க உதவும். ICPPED ஒப்பந்தத்தின் அங்கத்தவர்கள் தங்கள் பிரதேச எல்லைக்குள் பிரவேசிக்கும் வலிந்து காணாமலாக்கல் தொடர்பில் சந்தேகிக்கப்படுபவர்களை தடுப்புக்காவலில் வைப்பதற்கோ அல்லது அவரது பிரசன்னத்தை உறுதி செய்ய தேவையான அவ்வாறான பிற சட்ட நடவடிக்கைகளை எடுக்கவோ கடமைப்பட்டுள்ளனர்; மேலும் அவர்கள் அந்த நபர்கள் மீது வழக்கு தொடரவோ அல்லது அவர்களை நாடு கடத்தவோ வேண்டும்.²²⁵ வலிந்து காணாமலாக்கல் தொடர்பான ஐ.நா பிரகடனமானது, அனைத்து நாடுகளும் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் எந்தவொரு சட்டப்பூர்வமான மற்றும் பொருத்தமான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்றும், அவர்கள் தங்கள் சட்ட அதிகார வரம்பிற்குள் அல்லது அவர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருப்பதாகக் கருதப்படும் வலிந்து காணாமலாக்கலுக்குப்

²²¹ See *Basic Principles and Guidelines on the Right to a Remedy and Reparation*, A/RES/60/147.

²²² CED/C/LKA/1, paras. 134, 144-149.

²²³ United Nations, "Guidance Note of the Secretary-General: Transitional Justice - A Strategic Tool for People, Prevention and Peace", 11 October 2023, pp. 20-21.

²²⁴ In this section OHCHR is not making findings of individual responsibility but is reporting accountability proceedings.

²²⁵ International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance, arts. 9-11.

பொறுப்பான அனைத்து நபர்களையும் நீதியின் முன் நிறுத்த வேண்டும் என்றும் கூறுகிறது.²²⁶ அங்கீகரிக்கப்பட்ட உலகளாவிய சட்ட அதிகார வரம்பு கொள்கைகளின் கீழ், அந் நாடுகளுடன் அவர்கள் வேறு ஏதேனும் வழக்குகளில் தொடர்புடையவராக இருப்பினும் அதன் தன்மையினைப் பொருட்படுத்தாமல், தங்கள் பிரதேச எல்லைக்குள் பிரவேசிக்கும் சந்தேக நபர்கள் மீது சட்ட அதிகார வரம்பினை பயன்படுத்தும் உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு.²²⁷ இலங்கையில் தண்டனையிலிருந்து விலக்கு அளித்தல் பரவலாக உள்ளமையினால், மூன்றாந்தரப்பு நாடுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கைகளின் கீழ் உலகளாவிய எல்லைக்குட்பட்ட மற்றும் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட சட்ட அதிகார வரம்புகள் உட்பட, கிடைக்கக்கூடிய சர்வதேச சட்டத்திற்கு இசைவான அனைத்து வகையான சட்ட அதிகார வரம்புகளையும் பயன்படுத்துவது இன்றியமையாததாகும்.

116. வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டதில் ஈடுபட்டதாக சந்தேகிக்கப்படும் எந்தவொரு இலங்கையருக்கும் எதிராக எந்தவொரு அரசும் இதுவரை கைது ஆணை பிறப்பிக்கவோ அல்லது விசாரிக்கவோ இல்லை. குறிப்பாக, அத்தகைய நடவடிக்கையைத் தூண்டுவதற்கு தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களால் சில முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. உயர் பதவியில் இருக்கும் நபர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சட்ட விலக்குகள் அல்லது இராஜதந்திர பதவிகளுக்கு அவர்கள் பின்னர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளமை ஒரு முக்கிய முட்டுக்கட்டையாக உள்ளது.
117. ஆகஸ்ட் 28, 2017 அன்று, பிரேசில் மற்றும் கொலம்பிய நாடுகளுக்கான அப்போதைய இலங்கைத் தூதுவரான மேஜர்-ஜெனரல் ஜெகத் ஜெயசூர்யாவுக்கு எதிராக பிரேசில் மற்றும் கொலம்பியாவில் ஒரு NGO குற்றவியல் புகார்களை பதிவு செய்தது. மேஜர்-ஜெனரல் ஜெயசூரிய இதற்கு முன்னர் இலங்கை மற்றும் LTTE க்கு இடையிலான இறுதிக்கட்ட மோதலின் போது வன்னியில் உள்ள பாதுகாப்புப் படைத்தலைமையகத்திற்கு தலைமை தாங்கினார். வலிந்து காணாமலாக்குதல் மற்றும் பிற கடுமையான குற்றங்களில் ஈடுபட்டதாகக் குற்றஞ் சாட்டப்படும் பல இராணுவப் பிரிவுகளின் கட்டளைத் தளபதியாக இருந்தார்.²²⁸ 2017 ஆகஸ்ட் 29 அன்று, மேஜர்-ஜெனரல் ஜெயசூர்யா இலங்கைக்கு திரும்பினார்.²²⁹ 2019 மே மற்றும் ஜூன் மாதங்களில் அவர் ஆஸ்திரேலியா சென்றதாக கூறப்படுகிறது. தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் ஆஸ்திரேலிய கூட்டாட்சி காவல்துறைக்கு (AFP) அவரின் பிரவேசம் பற்றிய தகவலினை அறிவுறுத்தியதுடன் விசாரணைக்கான முறையான கோரிக்கையினையும் விடுத்தது. பல பின்தொடர் கோரிக்கைகளின் பின், செப்டம்பர் 2021 இல், நிர்வாக மேற்பார்வையின் காரணமாக இந்த விவகாரம் விசாரணைக்கு முவிற்கு ஒதுக்கப்படவில்லை என AFP கூறியது.²³⁰ 31 ஜனவரி 2022 அன்று, பல காரணங்களுக்காக ஜெயசூர்யாவிடம் விசாரணை நடத்தப்போவதில்லை என AFP கூறியது. முன்வைக்கப்பட்ட ஒரு காரணமாவது, அவுஸ்திரேலியாவில் ஒருதலைப்பட்ச விசாரணை அல்லது வழக்குத் தொடருதல் என்பது இலங்கையின் உறுதியான விசாரணை செயல்முறை பற்றிய ஆஸ்திரேலிய அரசாங்கத்தின் முந்தைய பகிரங்க அறிக்கைகளுக்கு எதிரானதாக இருக்கும் என்பதாகும். நீதிபதி நவால் தலைமையிலான ஆணையமானது பிற CoI களின் பின்தொடர் பகுப்பாய்வினை மேற்கொள்வது குறித்து - இது முதல் நிகழ்வில் மிகவும் பொருத்தமான பொறிமுறையாகும் - என குறிப்பாக 2021 ஜனவரியில் நிறுவப்பட்ட இலங்கை விசாரணைக் குழுவினை இக் கடிதம் சுட்டிக் காட்டியது. AFP ஆல் முன்வைக்கப்பட்ட மற்றய காரணங்களானவை, "ICC முன்னிலையிலான தற்போதைய சட்ட நடவடிக்கை" பற்றி அது அறிந்திருந்தது,²³¹ மற்றும் ஜெயசூர்யா ஆஸ்திரேலியாவில் இல்லை என்பனவாகும்.²³²
118. ஜூலை 2011 இல், அட்மிரல் திசரசமரசிங்க மீது போர்க்குற்றங்கள் உள்ளதாக குற்றஞ் சாட்டி, அவரை விசாரணை செய்யுமாறு AFP இடம் கோரிக்கை ஒன்றினை ஒரு NGO விடுத்தது.²³³ வலிந்து காணாமலாக்குதல் உட்பட கடுமையான மீறல்களில் கடற்படையினர் ஈடுபட்டதாகக் குற்றஞ் சாட்டப்படும் காலமாக கருதப்பட்ட 2009 ஜூலை முதல் 2011 ஜனவரி 1 வரை, இலங்கை கடற்படையின் தளபதியாக அட்மிரல் சமரசிங்க இருந்துள்ளார்.²³⁴ OHCHR உடனான ஆஸ்திரேலிய அரசாங்கத்தின் தகவல் பரிமாற்றத்தின்படி, ஜூலை 2012 இல் அட்மிரல் சமரசிங்கவின் மீது சாட்டப்படும் போர்க்குற்றங்கள் பற்றிய அரசு சார்பற்ற நிறுவனம் ஒன்றின் பரிந்துரையை AFP நிராகரித்தது. அவுஸ்திரேலியாவுக்கான இலங்கையின் உயர்ஸ்தானிகராக 2011 ஜூலை முதல் 2015 வரை அட்மிரல் சமரசிங்க பணியாற்றினார்.
119. ஆயுதப் போரின் இறுதிக் கட்டத்தின் போது 57 வது பிரிவின் தளபதியாகப் பணியாற்றிய மேஜர் ஜெனரல் ஜகத் டயஸுக்கு எதிராக ஜேர்மனி மற்றும் சுவீட்சர்லாந்தில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் 2011 ஆம் ஆண்டில்

²²⁶ Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance, art. 14.

²²⁷ உலகளாவிய அதிகார வரம்பு கொள்கையின் செல்லுபடியாகும் தன்மையையும் மதிப்பையும் இலங்கையே ஒப்புக் கொண்டுள்ளது, அதே நேரத்தில் அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான தெளிவான மற்றும் உறுதியான வழிநடத்தல் கொள்கைகளை கோருகிறது: see Permanent Mission of Sri Lanka to the United Nations, "77th Session of the United Nations General Assembly Sixth Committee: The Scope and Application of the Principle of Universal Jurisdiction. Statement by Mr. Sugeeshwara Gunaratna, Deputy Permanent Representative of Sri Lanka", statement, 12 October 2022.

²²⁸ A/HRC/30/CRP.2, para. 115.

²²⁹ Peter Prengaman, "Sri Lankan Ambassador, Accused of War Crimes, Leaves Brazil", Associated Press, 29 August 2017.; Sri Lanka, Ministry of Foreign Affairs, "The Ministry of External Relations of Brazil Bids Farewell to Sri Lankan Ambassador Jagath Jayasuriya", 28 August 2017.

²³⁰ Australian Centre for International Justice, "The Duty to Investigate Crimes of Torture in National Law and Practice: Submission to the Special Rapporteur on Torture", 25 November 2022, p. 7.

²³¹ At this point, however, there are only filings that have been made by NGOs to the ICC under Article 15 of the Rome Statute: Global Rights Compliance, "Press Release", 27 October 2021.

²³² Australian Centre for International Justice and International Transitional Justice Project, "Australia: A Safe Haven for War Criminals?", 30 March 2022; Australian Federal Police, "Letter to the Australian Centre for International Justice and the International Transitional Justice Project", 31 January 2022.

²³³ Ben Doherty, "Sri Lankan Envoy 'War Crimes'", The Age, 17 October 2011.

²³⁴ A/HRC/30/CRP.2, paras. 123 and 412.

முறைப்பாடுகளை பதிவு செய்தன.²³⁵ 2011 இல், அவர் ஜேர்மனி மற்றும் சவிட்சர்லாந்தில் இலங்கையின்துணைத் துதுவராக பணியாற்றினார். அதனையடுத்து, உடனடியாக மேஜர்-ஜெனரல் டயஸ் தனது துதுவர் பதவிக்காலத்தை முடித்துக்கொண்டு இராணுவ சேவைக்காக இலங்கைக்குத் திரும்பியதாகக் கூறப்படுகிறது.²³⁶ செப்டம்பர் 2011 இல், சுவீஸ் ஃபெடரல் சட்டமா அதிபர், மேஜர்-ஜெனரல் டயஸ் சுவீஸ் பிரதேச எல்லைக்குள் இல்லாத காரணத்தால், விசாரணையை இனி தொடங்க வேண்டாம் என்று முடிவு செய்தார், அதே நேரத்தில் அவர் சவிட்சர்லாந்திற்குத் திரும்பினால், குற்றவியல் விசாரணை தொடங்கப்படலாமென்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.²³⁷

120. மோதலின் இறுதிக்கட்டத்தின் போது வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டதினால் பாதிப்புக்குள்ளானவர்கள் உட்பட, ஜேர்மனிய குடிமக்கள் மற்றும் இலங்கை வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகியோரின் சார்பாக மேலதிக வழக்குகளை ஒரு NGO வானது, 2012 ஆம் ஆண்டு தாக்கல் செய்தது.²³⁸ அதனையடுத்து, இலங்கையில் நிகழ்த்தப்பட்ட குற்றங்களின் ஆதாரங்களைப் பெறுவதற்காக கட்டமைக்கப்பட்ட ஒரு விசாரணையை ஜேர்மனியின் பெடரல் சட்டத்தரணி ஒருவர் தொடங்கினார்.²³⁹
121. கோட்டாபய ராஜபக்ச ஜனாதிபதி பதவியிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டதனையடுத்து, அவர் 2022 ஜூலையில் நாட்டை விட்டு சிங்கப்பூர் சென்றார், காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பான போர்க்குற்றங்கள் உட்பட்ட அவரின் போர்க்குற்றங்களுக்கெதிராக சிங்கப்பூர் அதிகாரிகளிடம் குற்றவியல் புகாரினை பதிவு செய்ய ஒரு NGO துண்டியது.²⁴⁰ 2005 ஆம் ஆண்டு முதல் 2015 ஆம் ஆண்டு வரை இலங்கையின் பாதுகாப்புச் செயலாளராக திரு ராஜபக்ச அவர்கள் இருந்துள்ளார், அந்தக் காலப்பகுதியில் பாதுகாப்புப் படையினர் நூற்றுக்கணக்கான வலிந்து காணாமலாக்கல்களை மேற்கொண்டதாகக் குற்றஞ் சாட்டப்படுகிறது.²⁴¹ புகாரளித்த மறுகணமே திரு ராஜபக்சே 2022 ஆகஸ்ட் 11 அன்று சிங்கப்பூரிலிருந்து வெளியேறினார்.²⁴²
122. நீதித்துறை நடவடிக்கைகள் தொடர்பான உதவிக் கோரிக்கைகளுக்கான தொடர்புகள் மூலமும் ஏனைய தொடர்புகள் மூலமும், OHCHR ஆனது மூன்றாம் நாடுகளில் விசாரிக்கப்படும் வழக்குகளை அறிந்திருக்கிறது, இருப்பினும், விசாரணைக்கட்டத்தில் அத்தகைய விசாரணைகளின் விபரங்கள் இரகசியமாகப் பேணப்படும் என்பதன் அடிப்படையில் அத்தகைய உதவிகள் பொதுவாக வழங்கப்படுகின்றன.

சமூக நடவடிக்கைகள்

123. குறிப்பாக பாதுகாப்புச் செயலாளராக இருந்தபோது அவரால் இழைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் குற்றமான லசந்த விக்கிரமதுங்கவின் கொலை மற்றும் கீத் நொயார அவர்களைச் சித்திரவதை செய்து வலிந்து காணாமலாக்கியமை உட்பட ஊடகவியலாளர்கள் மீதான தாக்குதல்கள் தொடர்பாக, முன்னாள் ஜனாதிபதி கோட்டாபய ராஜபக்சுவிடமிருந்து எதிராக பாதிக்கப்பட்ட குடும்ப உறுப்பினர்களால் அமெரிக்காவின் பெடரல் நீதிமன்றத்தில், 2019 ஆம் ஆண்டு சமூக தீங்கு வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. 2019 அக்டோபரில், திரு ராஜபக்சு பாதுகாப்புச் செயலாளராக இருந்த பொது அதற்கான உத்தியோகபூர்வ தகுதியில் நிகழ்த்தப்பட்ட செயல்கள் தொடர்பாக அவர் சட்ட விலக்கினை அனுபவிக்கத் தகுதியுடையவரென முடிவு செய்து, ஐக்கிய அமெரிக்க மாவட்ட நீதிமன்றம் அந்த வழக்கை தள்ளுபடி செய்தது.²⁴³ ஃபெடரல் ஒன்பதாவது மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம், திரு ராஜபக்சே இலங்கையின் அதிபராக பதவியேற்றதன் மூலம், அரசு தலைவர் பதவியில் இருந்து சட்ட விலக்கு பெறுவதற்குத் தகுதியானவர் என்ற சர்ச்சைக்கு அமைய அந்த தீர்ப்பின் மேல்முறையீட்டை 2020 ஆம் ஆண்டில் நிராகரித்தது.²⁴⁴ அந்த வழக்கை பாரபட்சமின்றி தள்ளுபடி செய்யும்படியான அறிவுறுத்தல்களுடன் மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்கு அது மீண்டும் மாற்றப்பட்டது. முன்னைய ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சு மற்றும் ஜெனரல் சவேந்திர சில்வா ஆகியோருக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுகள் உட்பட வேறு வகையான மீறல்கள் தொடர்பான பொதுச்சமூக (சிவில்) வழக்குகளும் இதேபோன்ற சவால்களை எதிர்நோக்கியுள்ளன.²⁴⁵

²³⁵ Ibid., para. 116.

²³⁶ SwissInfo, *Sri Lanka Recalls Diplomat Accused of War Crimes*, 13 September 2011; 20 Minutes, *Colombo Rappelle Un Diplomate En Poste En Suisse*, 13 September 2011 (in French); Parliament of Switzerland, *Heure des Questions: Accréditation de Diplomates Etrangers Soupçonnés de Crime de Guerre, de Crime contre l'Humanité ou de Génocide*, 14 and 19 September 2011 (in French); Tages-Anzeiger, *Posse um Sri-Lankischen Diplomaten Hat Ein Ende*, 22 September 2011 (In German).

²³⁷ Trial International, "Jagath Dias will Face Investigations if he Returns to Switzerland, Federal Attorney General Confirms", 30 October 2011.

²³⁸ Andreas Schüller, "Universal Jurisdiction — the Most Difficult Path to Achieve Justice for Sri Lanka", *Just Security*, 24 February 2021.

²³⁹ Deutscher Bundestag, *Parliamentary Question and Answer - State Parliamentary Secretary Christian Lange*, Drucksache 19/24261, 10 November 2020, p. 74.

²⁴⁰ International Truth and Justice Project, "Press Release: Criminal Complaint Against Sri Lankan Ex President in Singapore", 24 July 2022.

²⁴¹ A/HRC/30/CRP.2, paras. 108 and 398.

²⁴² Singapore, Immigration and Checkpoints Authority, "Response to Media Queries Regarding Mr Gotabaya Rajapaksa", 11 August 2011..

²⁴³ United States District Court for the Central District of California, *Ahimsa Wickrematunge v. Nandasena Gotabaya Rajapaksa*, Case No. 2:19-cv-02577-R-RAO, Order, 17 October 2019.

²⁴⁴ United States District Court for the Central District of California, *Ahimsa Wickrematunge v. Nandasena Gotabaya Rajapaksa*, Case No. 2:19-cv-02577-R-RAO, Order, 17 October 2019..

²⁴⁵ United States Court of Appeal for the District of Columbia, *Manoharan v. Rajapaksa*, 711 F.3d 178, (D.C. Cir. 2013), Opinion, 29 March 2013.; United States District Court for the Southern District of New York, *Devi v. Silva*, 861 F. Supp. 2d 135, (S.D.N.Y. 2012), Memorandum Opinion and Order, 9 April 2012..

B. இலக்குத்தடை உத்தரவுகள்

124. பாரிய சர்வதேச மனித உரிமை மீறல்கள் அல்லது கடுமையான சர்வதேச மனிதாபிமான சட்ட மீறல்கள் இலங்கையில் இழைத்ததாக நம்பத்தகுந்த வகையில் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக, சர்வதேச சட்டத்திற்கிணங்க, பரந்த அளவிலான பொறுப்புக்கூறல் நடவடிக்கைகளின் ஒரு பகுதியாக, சொத்து முடக்கம் மற்றும் பயணத் தடைகள் போன்ற இலக்கு வைக்கப்பட்ட தடை உத்தரவுகள் திணிக்கப்பட வேண்டும் எனும் அழைப்பினை OHCHR மீண்டும் மீண்டும் விடுத்துள்ளது.²⁴⁶ குறைந்த எண்ணிக்கையிலான நாடுகளே இதுவரை அத்தகைய இலக்குத் தடை உத்தரவுகளை விதித்துள்ளன.
125. "இலங்கையின் இறுதிக் கட்ட உள்நாட்டுப் போரின் போது இலங்கை இராணுவத்தின் 58 ஆவது பிரிவினரால் 2009 இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட நீதிக்குப் புறம்பான கொலைகள் போன்ற பாரிய மனித உரிமை மீறல்களுக்குப் பொறுப்பு எனும் நம்பகமான தகவலுக்கிணங்க" அப்போதைய இலங்கை இராணுவத் தளபதியும், பதில் பாதுகாப்புப் படைத் தளபதியுமாகிய ஜெனரல் சவேந்திர சில்வாவும் அவரது உடனடி குடும்ப உறுப்பினர்களும் அமெரிக்காவுக்குள் நுழைவதற்குத் தகுதியற்றவர்கள் என, 2020 பெப்ரவரி யில், அமெரிக்கா அறிவித்தது.²⁴⁷ 2008 முதல் 2009 வரையிலான காலப்பகுதியில், "திருகோணமலை 11" இல் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் "குறைந்தது 8 நபர்களின் சுதந்திரத்திற்கான உரிமையை வெளிப்படையாக மறுத்த பாரிய மனித உரிமை மீறல்களிலான அவரது ஈடுபாடு" தொடர்பில் இலங்கை கடற்படை புலனாய்வு அதிகாரியான கட்டளைத் தளபதி சந்தன பிரசாத் ஹெட்டியாராச்சி மீதும், "குறைந்தது எட்டு தமிழ் கிராமவாசிகளின் நீதிக்கு புறம்பான கொலைகளில்" பாரிய மனித உரிமை மீறல்களில் ஈடுபட்டதற்காக முன்னாள் சிறிலங்கா இராணுவப் பணியாளர் சார்ஜென்ட் சுனில் ரத்நாயக்கவின் மீதும், 2000 டிசம்பர் இல், அதே வகையான பயணத் தடைகளை அது விதித்தது.²⁴⁸ "சித்திரவதை மற்றும்/அல்லது கொடுமையான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடத்தையில்" மே 2008 இல் இலங்கை ஊடகவியலாளர் கீத் நோயரினை தண்டித்தமையால் "திரிபோலி பிலாட்டுன்" என்று அழைக்கப்படும் ஒரு இரகசிய இலங்கை இராணுவப் படைப்பிரிவின் தலைவரான பிரபாத் புல்லத்தவின் ஈடுபாட்டினை மேற்கோள் காட்டி அவர் மீது 2022 டிசம்பரில் அமெரிக்கா பயணத் தடைகளை விதித்தது.²⁴⁹ இலங்கையின் அப்போதைய வடமேல் மாகாண ஆளுநர் (முன்னாள் கடற்படைத் தளபதி), அட்மிரல் (ஓய்வு) வசந்த கரணகொடவின் மீதும், அவர் கடற் படைத் தளபதியாக இருந்த காலத்தில் மனித உரிமை மீறல்களில் ஈடுபட்டதினைக் காரணம் காட்டி பயணத் தடைகளை விதித்தது.²⁵⁰
126. இலங்கையின் ஆயுத மோதல் காலத்தில் மனித உரிமை மீறல்களை மேற்கொண்டதன் அடிப்படையில், முன்னாள் இலங்கை ஜனாதிபதிகளான மஹிந்த ராஜபக்சே மற்றும் கோட்டபாய ராஜபக்சே வுடன் சுனில் ரத்நாயக்க மற்றும் சந்தன பிரசாத் ஹெட்டியாராச்சி ஆகியோர் மீது, ஜனவரி 2023 இல், கனடா நிதித் தடைகளை (சொத்து முடக்கம்) விதித்தது.²⁵¹
127. இந்த அறிக்கைக்காக ஆலோசிக்கப்பட்ட பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் CSOக்கள், "சர்வதேச சமூகம் அவர்களைக் கண்காணிக்கின்றது என்பதனை அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும்" எனும் காரணத்திற்காக வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டதில் ஈடுபட்ட நம்பத்தகுந்த குற்றச்சாட்டுகளை எதிர்கொண்டுள்ள இலங்கைப் பிரஜைகளுக்கு எதிரான இலக்குத் தடைகளுக்கு ஆதரவை வெளிப்படுத்தினர். பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் பின்வருமாறு விபரித்தார்: "சில குற்றவாளிகள் இப்போது அவர்களுக்கு அமெரிக்கா அல்லது கனடாவிற்கு விசா மறுக்கப்பட்டால் அல்லது அவர்களின் சொத்துக்கள் முடக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டால், அவர்கள் ஒரு தடை பட்டியலில் இருப்பதாகவும், அவர்களின் நடத்தை கண்டிக்கப்பட வேண்டியது எனவும் அவர்கள் உணரலாம்".

C. கட்டுப்படுத்தும் பிற சாத்தியமான நடவடிக்கைகள்

128. ஐ.நா. வின் அமைதி காக்கும் பணிக்கான உறுப்பினர் அடையாளம் காணப்பட்டும் போது இலங்கை காவல்துறை மற்றும் இராணுவ வீரர்கள் தொடர்பில் கடுமையான சேதனை நடைமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது, OHCHR உடனான உரையாடலில் கலந்துகொண்ட சிவில் சமூக உறுப்பினர்களால் ஆதரிக்கப்படும் மற்றைய நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக அடங்கும். குறிப்பாக, HRC-SL மற்றும் UN ஆகியவற்றினால், அவர்கள் நடைமுறைப்படுத்தும் அதிகாரிகள் மனித உரிமை மீறல்களில் ஈடுபட்டுள்ளார்களா என்பதற்கான பரிசோதனை செய்யும் (screening) நடைமுறைகளை கடுமையாகப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இருப்பதாக உணரப்பட்டது. HRC-SL இன் தற்போதைய சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில் இந்த

²⁴⁶ A/HRC/46/20, para. 61(d); United Nations, Human Rights Council, *Promoting Reconciliation, Accountability and Human Rights in Sri Lanka: Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*, A/HRC/49/9, 18 March 2022, para. 68(a); A/HRC/54/20, para. 66(d).

²⁴⁷ United States of America, Secretary of State Michael R. Pompeo, "Public Designation, Due to Gross Violations of Human Rights, of Shavendra Silva of Sri Lanka Under Section 7031(c) of the Department of State, Foreign Operations, and Related Programs Appropriations Act", press statement, 14 February 2020.

²⁴⁸ United States of America, Secretary of State Anthony J. Blinken, "The United States Promotes Accountability for Human Rights Violations and Abuses", press statement, 10 December 2021.

²⁴⁹ United States of America, Department of State, Office of the Spokesperson, "Combating Global Corruption and Human Rights Abuses", fact sheet, 9 December 2022.

²⁵⁰ United States of America, Secretary of State Antony J. Blinken, "Designation of Sri Lankan Governor Due to Involvement in a Gross Violation of Human Rights", press statement, 26 April 2023.

²⁵¹ Canada, Special Economic Measures (Sri Lanka) Regulations, SOR/2023-2, 6 January 2023;

Canada, Global Affairs Canada, "Sanctions Imposed on Sri Lankan State Officials", 10 January 2023.

அமைப்புகளை மறுபரிசீலனை செய்ய OHCHR முன்னர் அழைப்பு விடுத்தது.²⁵² இருதரப்பு பரிமாற்றங்கள் அல்லது பயிற்சி வாய்ப்புகளுக்கும் ஒத்த பரிசோதனை நடவடிக்கைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதனையும் உரையாடலில் கலந்துகொண்டவர்கள் ஆதரித்தனர். மனித உரிமை மீறல்களில் சம்பந்தப்பட்டமை நம்பகத்தன்மையுடன் காணப்படும் சூழ்நிலைகளில், அத்தகைய நபர்களுக்கு "இராஜதந்திர பாதுகாப்பு" வழங்குதல் மற்றும் சட்ட விலக்குகளை வழங்குதல் ஆகியவற்றைத் தவிர்ப்பதன் ஒரு பகுதியாக, துதுவர்கள் அல்லது பிற மூத்த இராஜதந்திர ஊழியர்களின் நற்சான்றிதழ்களின் அனுமதியை அல்லது அங்கீகாரத்தினை மறுப்பதற்கு அந்த நாடுகளுக்குள்ள அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதற்கான ஆதரவும் அவர்களால் உறுதி செய்யப்பட்டது.

IV. முடிவுகளும் பரிந்துரைகளும்

129. இலங்கையில் ஆயுத மோதல் முடிவடைந்து ஏறக்குறைய 15 வருடங்கள் கடந்துள்ளதன், மிக ஆரம்ப கட்ட வலிந்து காணாமலாக்கப்படல் அலை நிகழ்ந்து பல தசாப்தங்கள் கடந்துள்ள போதிலும், இந்த மீறல்களுக்கான பொறுப்புக்கூறலினை உறுதிப்படுத்துவதில் இலங்கை அதிகாரிகள் இன்னும் தவறி வருகின்றனர். குற்றவியல் நீதி அமைப்பு மூலம் சில நபர்கள் மாத்திரமே குற்றங்களுக்கான பொறுப்புக்கூற வைக்கப்பட்டுள்ளனர். தண்டனையின்மை நிலைத்து நிற்கிறது. பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்கள் தங்கள் அன்புக்குரியவர்களின் நிலை மற்றும் இருப்பிடம் குறித்து தெளிவுபடுத்தப்படாமையால் வேதனையில் உள்ளதுடன் வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டதன் அழிவுகரமான தாக்கத்தையும் தொடர்ந்து அனுபவித்து வருகின்றனர். வலிந்து காணாமலாக்குத்தலினை குற்றம் என அங்கீகரித்தல், காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பான இழப்பீடுகளுக்கான அலுவலகங்களை நிறுவுதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்ட போதிலும், அது, உண்மை, நீதி, இழப்பீடுகள் மற்றும் மீள் நிகழாமைக்கான உத்தரவாதம் போன்ற பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உரிமைகளை திருப்திப்படுத்தக்கூடிய உறுதியான தீர்வுகளை கொடுக்கவில்லை.
130. இலங்கையின் பல ஜனாதிபதி விசாரணை ஆணைக்குழுக்கள், அரசு பாதுகாப்பு மற்றும் துணை இராணுவக் குழுக்களின் ஈடுபாட்டுடன் கூடிய, பல்லாயிரக்கணக்கான காணாமலாக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் தொடர்பான வழக்குகளை நிறுவியுள்ளன. இருப்பினும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் அத்தகைய மீறல்களுக்கான அளவு மற்றும் பொறுப்பு குறித்து மறுத்து வருகின்றனர். இறப்பு/காணாமல் போனமைக்கான சான்றிதழ்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிபந்தனை அடிப்படையில் அரசு வழங்கும் நிதிக் கொடுப்பனவுகள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளன. எந்தவொரு புதிய உண்மையைத் தேடும் பொறிமுறையானதும் முன்னைய ஜனாதிபதி விசாரணை ஆணைக்குழுக்களை விடச் சிறப்பாகச் செயற்படுமா அல்லது அதிக பங்களிப்பை வழங்குமா என பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சந்தேகம் தெரிவிக்கின்றனர். HRC தீர்மானம் 30/1 இன் கீழ் சர்வதேச உதவியுடன் கூடிய சிறப்பு பொறிமுறைக்கு ஈடான நம்பகமான மாற்று பொறிமுறை எதுவும் முன்வைக்கப்படவில்லை. பாதுகாப்புத்துறை மற்றும் பிற பொதுத் துறைகளில் விரிவான சீர்திருத்தங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கு தவறியுள்ளமையானது, அரசு எந்திரமும் அதன் சில உறுப்பினர்களும் காணாமலாக்கப்படும் குற்றச் செயல்களில் நம்பத்தகுந்த வகையில் சம்பந்தப் பட்டுள்ளனர் என்று அர்த்தப்படுத்துகின்றது. சிலர் பதவி உயர்வினைக் கூடப் பெற்றுள்ளனர். சட்டத்தரணிகள் மற்றும் நீதிபதிகளின் சுதந்திரத்தை வலுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்தல், கூர்ந்து ஆய்வுசெய்தல் மற்றும் பாதுகாப்புத் துறை சீர்திருத்தங்கள், கடுமையான தடுப்பு ஆட்சிகளை அனுமதிக்கும் சட்டத்தை ரத்து செய்தல், ஆகியவற்றை நடைமுறைப்படுத்தத் தவறியுள்ளமை அத்துடன் தொடர்ந்து வரும் தண்டனை விலக்களிப்பு ஆகியவற்றின் தொடர்ச்சி இருக்கும் வரை எதிர்காலத்தில் வலிந்து காணாமலாக்கப்படலானது மீள நிகழும் அபாயம் உள்ளது.
131. இலங்கையில் தொடரும் பொறுப்புக்கூறல் பற்றாக்குறை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி தெளிவாகத் தெரிகிறது. தனிநபர்களுக்கு எதிரான குற்றவியல் நீதி மற்றும் பிற தொடர்புடைய செயல்முறைகள் கணக்கில் எடுப்பதற்கான அர்ப்பணிப்பு, உண்மையைக் கண்டறிதலுக்கும் குற்றங்களை ஒப்புக்கொள்வதுதர்க்குமான வலுவான ஆதரவு, பாதிக்கப்பட்டவர்களுடன் கலந்தாலோசித்து அதனடிப்படையில் தகுந்த இழப்பீடுகளை வழங்குதல் மற்றும் மீள் நிகழாமையினை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அவசியமான சீர்திருத்தங்கள் ஆகிய செயல்பாடுகளில் உயர் மட்டங்களில் இருந்து புதுப்பிக்கப்பட்ட உள்நாட்டு நடவடிக்கைகள் தேவை. தற்போதைய சூழ்நிலையில், சர்வதேச சமூகமானது இலங்கையில் உள்ள இச் சிக்கல் தொடர்பில் தொடர்ந்து ஈடுபடுத்தல், இலங்கை அதிகாரிகளுடன் தொடர்ந்து வாதிடுதல், உலகளாவிய சட்ட அதிகார வரம்பு அல்லது அதிகார வரம்பின் மற்றைய அடிப்படைகளைப் பயன்படுத்தி விசாரணைகள் மற்றும் வழக்குகளைத் தூண்டுதல் தகுந்த இலக்குத் தடைகளை விதித்தல் மற்றும் சர்வதேச சட்டத்திற்கு அமைவான பிற கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தல் ஆகியவை உட்பட்டபொறுப்புக்கூறலுக்கான பங்களிப்பினை அளிக்கக்கூடிய அனைத்து அதிகாரங்களினையும் பயன்படுத்துவது இன்றியமையாதது ஆகும்.

²⁵² A/HRC/49/9, para. 69(d).

132. தனிநபர்களையும் ஒட்டுமொத்த சமூகத்தினையும் காயப்படுத்தி உலுக்கிக்கொண்டிருக்கும் இலங்கையில் நடாத்தப்பட்ட பாரியளவிலான வலிந்து காணாமலாக்கப்படல்களும் அதனையொட்டிய தொடர்ச்சியான மீறல்களும் சர்வதேச தரத்திற்கு ஏற்ப முழுமையான பொறுப்புக்கூறலினை கோருகின்றன.

பரிந்துரைகள்

133. இலங்கை அரசுக்கான பரிந்துரைகள்

- (a) அரசு பாதுகாப்புப் படைகள் மற்றும் அரசின் ஆதரவுடன் இயங்கும் ஒட்டுக் குழுக்கள் உட்பட அவர்களின் செயல்பாடுகளினால் 1970களில் இருந்து பாரியளவில் பலர் வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டதனையும் அதில் அரசின் பங்களிப்பு உள்ளதென்பதனையும் ஒப்புக்கொள்வதுடன் அதற்கான பொது மன்னிப்பினையும் அரசு கோர வேண்டும்.
- (b) வலிந்து காணாமலாக்கப்படல் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுகள் மீதான சுயாதீனமான, பக்கச்சார்பற்ற, உடனடி மற்றும் முழுமையான விசாரணைகளை முடுக்கிவிடுவதுடன், குற்றவியல் மற்றும் நிர்வாகச் செயற்பாடுகள் மூலம் பொறுப்பானவர்கள் பொறுப்பேற்க வைக்கப்படவேண்டும்.
- (c) மனித புதைகுழிகளினை முறையாக அடையாளம் காணுதல், பாதுகாத்தல், விசாரணை செய்தல், மேலும், சர்வதேச தரநிலைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கமைய தோண்டியெடுக்கப்பட்ட மனித எச்சங்களை அடையாளம் காணுதல், தொடர்புடைய விசாரணைகளில் பங்களிக்கும் வகையில் ஆவணப்படுத்துதல், கையாளுதல் மற்றும் பகுப்பாய்வு செய்தல் தொடர்பான சர்வதேச தொழில்நுட்ப உதவியினைப் பெற்று பயன்படுத்த வேண்டும்.
- (d) கட்டளை பொறுப்பு உட்பட அனைத்து தொடர்புடைய பொறுப்பு முறைகளையும், சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள குற்றங்களையும் உள்நாட்டுச் சட்டத்தினுள் இணைத்து, வலிந்து காணாமலாக்குதல் தொடர்பான வழக்குகளின் விசாரணைக்கான பயனுள்ள கட்டமைப்பினை உறுதிசெய்து, அதற்குத் தேவையான குற்றவியல் நீதியுடன் தொடர்புடைய சட்டங்கள் மற்றும் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்கள் ஆகியவை விரைவில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- (e) முந்தைய தசாப்தங்களில் நடைபெற்ற ஆயிரக்கணக்கான வலிந்து காணாமலாக்கப்படல் தொடர்பான வழக்குகள் உட்பட, தொடர்புடைய தகவல்களை மதிப்பிடுவதற்கும் வழக்குகளின் முடிவுகளைச் சுயாதீனமாகப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் தலைமை சட்டமா அதிகாரங்களுக்கு அதிகாரங்கள் விரைவில் தனியாக வழங்கப்படவேண்டும்.
- (f) விரிவான நிலைமாறுகால நீதிக்கான மூலோபாயத்தின் ஒரு பகுதியாக, சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்திற்கமைய இலங்கையில் நடைபெற்ற அனைத்து சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் பாரிய மீறல்கள் மற்றும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டத்தின் கடுமையான மீறல்கள் தொடர்பான குற்றங்களை விசாரணை செய்வதற்கு, ஒரு சிறப்பு சட்டத்தரணி மற்றும் தற்காலிக சிறப்பு நீதிமன்றத்தை நிறுவுவதற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும்.
- (g) நடாத்தப்பட்ட வலிந்து காணாமலாக்கப்படல் தொடர்பான உண்மையினை பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் இலங்கை சமூகம் பெற்றுக்கொள்ள முடிவதினை உறுதி செய்தல். இராணுவம் மற்றும் சட்ட அமுலாக்கத் துறைகளுடன் தொடர்புடைய அனைத்து ஆவணங்கள் மற்றும் தேசிய ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ள பதிவுகள் ஆகியவற்றை அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள முடிவதினை உறுதி செய்தலும் இதில் அடங்கும்.
- (h) காணாமல் போனோருக்கான அலுவலகம் (OMP) பின்வருவனவற்றை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்:
  - i. வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டோரின் குடும்பங்கள் மற்றும் அவர்களது பிரதிநிதிகள் மீதான மிரட்டல், துன்புறுத்தல், ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களுக்கு எதிரான கண்காணிப்பு ஆகியவற்றை எதிர்த்துப் போராடுவதில் பங்கு வகிப்பதில் அதன் பலத்தை பயன்படுத்துதல், இது போன்ற மிரட்டல்கள் மற்றும் துன்புறுத்தல்களைக் கண்காணித்து அது தொடர்பில் அறிக்கை தயாரித்தல் வேண்டும்.
  - ii. வெளித்தொடர்பாடல் செயற்பாடுகளை மேம்படுத்துதல், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மரியாதையுடன் நடத்தப்படுவதினை உறுதி செய்தல் மற்றும் OMP இன் செயல்பாடுகளின் வெளிப்படைத்தன்மையினை அதிகரித்தல் ஆகியவை உட்பட, பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களுடனான உறவுகளை மேம்படுத்துவதற்கு மேலும் நடவடிக்கைகளை எடுத்தல் வேண்டும்.
  - iii. OMP இன் பணியாளர்களினை, குறிப்பாகப் பால் நிலை மற்றும் இனம் தொடர்பில் பல்வகைப்படுத்துதல் வேண்டும்..

- iv. OMP யினது அனைத்து ஆணையாளர்களின் எதிர்கால நியமனங்களும், சுதந்திரம், பாரபட்சமற்ற தன்மை மற்றும் ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றின் தேவைக்கு சரியான மதிப்பளிப்பதனை உறுதிசெய்யப்பட்டவையக அமைய வேண்டும்.
- v. காணாமலாக்கப்பட்டோரின் நிலை மற்றும் இருப்பிடத்தினை தெளிவுபடுத்துவதற்கான விசாரணைகளை மேற்கொள்வதற்கு முன்னுரிமை வழங்குதல் மற்றும் பாரிய மனித புதைகுழிகளினை அடையாளம் காணுதல், அவற்றினை தோண்டுதல் மற்றும் DNA பரிசோதனை தொடர்பான அதன் திறனை வலுப்படுத்துதல் வேண்டும்.
- Vi காணாமலாக்கப்பட்டோரின் தேசிய தரவுத்தளத்தினை புதுப்பித்து, காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் உறவினர்களும் அவர்களது பிரதிநிதிகளும் அதனை முழுமையாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதை உறுதிப்படுத்துதல் வேண்டும்.
- vii. பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் தனியுரிமையினை மதிக்கும் விதத்தில், அதன் விசாரணைகளின் முடிவுகளைப் பகிரங்கமாக அறிவித்து, பொதுமக்கள், குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள், முடிவுகளை பெற்றுக்கொள்ளும்படி செய்தல் வேண்டும்.
- (i) குறிப்பாக, முந்தைய ஜனாதிபதி விசாரணை ஆணைக்குழுக்கள் மற்றும் இராணுவ நீதிமன்றங்களின் அனைத்து வெளியிடப்படாத அறிக்கைகளையும் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களும், இலங்கை சமூகம் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய விதத்தில் வெளியிடல் வேண்டும்.
- (j) உண்மையைத் தேடும் எந்தவொரு பொறிமுறையினையும் நிறுவுவதற்கு முன் பின்வரும் விடையங்களை உறுதிசெய்தல் வேண்டும்:
- i) மனித உரிமைகளுக்காகப் போராடுபவர்கள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குழுக்களுக்கு எதிரான சட்டவிரோத மற்றும் தன்னிச்சையான கண்காணிப்பு, அனைத்து வகையான அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் துன்புறுத்தல்கள் போன்ற செயல்கள் ஆகிய அனைத்தும் நிறுத்தப்படுதல் உட்பட, பாதிக்கப்பட்டவர்களின் துன்பகர அனுபவங்களை அங்கீகரித்து நினைவுகூருவதற்கான முயற்சிகளை ஆதரித்தல், மற்றும் மனித உரிமை மீறல்களின் பிரத்தியேக வழக்குகளில் விசாரணைகள் மற்றும் வழக்குகளை விரைவுபடுத்துதல் போன்ற முக்கியமான நம்பிக்கையினை கட்டியெழுப்பும் செயல்கள் மூலம் நிலைமாறுகால நீதிக்கான சூழலினை உருவாக்கல் வேண்டும்.
- ii. எந்தவொரு சட்ட வரைவின் போதிலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடனான பரந்த, அர்த்தமுள்ள மற்றும் வெளிப்படையான ஆலோசனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.
- iii. எந்தவொரு உண்மையினைத் தேடும் புதிய பொறிமுறையானும் அது ஒரு விரிவான நிலைமாறு நீதிக்குரிய மூலோபாயத்தின் ஒரு பகுதியாக நிறுவப்படுவதுடன் நீதித்துறை பொறிமுறையினையும் உள்ளடக்கியதாக இருத்தல் வேண்டும்.
- iv. எந்தவொரு உண்மையினைத் தேடும் பொறிமுறையானதும் நம்பகமான, பக்கச்சார்பற்ற, சுதந்திரம் மற்றும் திறமை வாய்ந்த நபர்களால் வழிநடத்தப்படுவதுடன், அரசியல் தலையீடு இல்லாமல், பாலின விகிதம் சரியான முறையில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு, போதுமான நிதியுதவியுடன் அமைக்கப்படுவதுடன் அவற்றின் பரிந்துரைகளை செயல்படுத்தும் அரசியல் திடமும் காணப்படவேண்டும்.
- (k) பால் நிலை சார்ந்த வன்முறை உட்பட அச்சுறுத்தல்கள், மிரட்டல், துன்புறுத்தல்கள் மற்றும் பழிவாங்கும் செயல்களுக்கு எதிராக, பாதிக்கப்பட்டவர்கள், சாட்சிகள் மற்றும் அவர்களது சட்டப் பிரதிநிதிகள் ஆகியோரை சட்ட நடைமுறைகளின் மூலம் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.
- (l) வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பரிகாரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமை மற்றும் காணாமலாக்கப்பட்ட தங்கள் உறவினர்களைத் தேடுவதில் பங்கேற்கும் உரிமை உட்பட, அவர்களின் உரிமைகள் பற்றிய போதுமான தகவல்களினை அவர்கள் அறிந்திருப்பதினை உறுதிசெய்வதுடன், அவர்களுக்கான உடனடி இழப்பீடுகள் போதுமான, பயனுள்ள மற்றும் பால் நிலை, வயது உணர்வற்ற அடிப்படையிலும், அதன் வடிவம் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களுடன் கலந்தாலோசிக்கப்பட்டதன் அடிப்படையிலும் முடிவு செய்யப்பட்ட பின் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.
- (m) நிதி தொடர்பான இழப்பீடு மற்றும் உளவியல்-சமூக ஆதரவு மாத்திரமன்றி, குற்றங்களை ஒப்புக்கொள்ளுதல், தவறுகளுக்காக பொது மன்னிப்பு கோரல், நினைவேந்தல், காணாமல் போனவர்களைத் தேடுவதற்கான உதவி, மற்றும் தொடர்புடைய இடங்களிலிருந்து மீட்டெடுத்தல் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்களினால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட விருப்பத்திற்கு ஏற்ப உடல்களை அடையாளம் கண்டு மீண்டும் புதைத்தல், மருத்துவ

மற்றும் சட்ட ஆதரவினை வழங்குதல் ஆகியவற்றினை உள்ளடக்கிய இழப்பீடுகளிற்கு ஏற்ப ஒரு விரிவான அணுகுமுறையினை பின்பற்றல் வேண்டும்.

- (ii) இறப்புச் சான்றிதழினை அல்லது காணாமற் போனமைக்கான சான்றிதழினை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் இழப்பீடு பெறுவதற்கான நிபந்தனைக்குட்பட்டதல்ல என்பதனை உறுதிப்படுத்தல், பணம் அல்லது இடைக்கால நிவாரணம் ஒரு முறை பெற்றவர்கள் பரிசீலனையில் இருந்து விலக்கப்படாமல் இருத்தல், இதற்குரிய தகுதியின் அளவுகோல் மற்றும் செயல்முறை என்பன தெரியப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
- (o) வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதல் நிகழ்வதனை தடுப்பதற்கு அமைய, அவசரகால சட்டங்கள் மற்றும் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் ஆகியவற்றினை ரத்து செய்தல், எந்தவொரு மாற்றுச் சட்டமும் சர்வதேச மனித உரிமைச் சட்டத்திற்கு இசைவாக உள்ளனவா என உறுதி செய்தல், தற்போதுள்ள சட்டபூர்வ குற்றவியல் பாதுகாப்பு நடைமுறைகளின் கடுமையான பயன்பாடு மற்றும் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்ட அனைவருக்கும் சரியான நீதித்துறை மேற்பார்வை ஆகியவற்றை உறுதிசெய்தல் ஆகியவற்றினை உள்ளடக்கிய உடனடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.
- (p) அரசின் பாதுகாப்புத் துறையிலோ அல்லது இராஜதந்திர பதவிகளிலோ அல்லது நிலைமாறுகால நீதி மற்றும் பொறுப்புக்கூறலை அடைவதற்காக நிறுவப்பட்ட எந்தவொரு அமைப்பிலோ மனித உரிமை மீறல்களில் நம்பத்தகுந்த வகையில் ஈடுபட்டதாகக் குற்றஞ் சாட்டப்படும் குற்றவாளிகளை நியமிப்பதை அல்லது ஊக்குவிப்பதை தவிர்த்தல் வேண்டும்.
- (q) ICCயின் ரோம் சட்டத்தை அங்கீகரித்து, ICPPED இன் சட்டப்பிரிவு 31 செயல்முறையின் கீழ், தனிப்பட்ட தகவல்தொடர்பு செயல்முறையினை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் பரிசீலிப்பதற்கும் வலிந்து காணாமலாக்கப்படுதலுக்கான குறித்த குழுவின் திறனை அங்கீகரித்தல்.
- (r) ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகளுக்கான பொறிமுறைகளுடன் ஒத்துழைத்து, வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பான அவர்களின் பரிந்துரைகள் அனைத்தையும் முறையாகப் பரிசீலித்து அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துதல் வேண்டும்.
- (s) HRC தீர்மானம் 51/1 இன் கீழ் அதன் பொறுப்புக்கூறல் தொடர்பான பணிகள், அதன் கண்காணிப்பு மற்றும் தொழில்நுட்ப உதவி ஆகிய இரண்டு திட்டங்கள் தொடர்பாக ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகளுக்கான உயர்ஸ்தானிகர் அலுவலகத்துடன் ஒத்துழைப்பு வழங்குதல் வேண்டும்.

134. சர்வதேச சமூகத்திற்கான பரிந்துரைகள்

- (a) மனித உரிமைகள் பேரவையின் மூலம் பொறுப்புக்கூறலை நோக்கிய அபிவிருத்திகளையும் முன்னேற்றங்களையும் தொடர்ந்து கண்காணித்தல். போதிய முன்னேற்றம் இல்லாத பட்சத்தில், சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ் குற்றங்களுக்கு சமமான நடத்தைக்கான பொறுப்புக்கூறலை உறுதி செய்வதற்கான சர்வதேச நடவடிக்கையினை மனித உரிமைகள் பேரவை பரிசீலிக்க வேண்டும்.
- (b) பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அவர்களின் உரிமைகளான உண்மை, நீதி, இழப்பீடுகள் மற்றும் மீள் நிகழாமைக்கான உத்தரவாதங்கள் ஆகியவற்றினை அடைவது உட்பட, பொறுப்புக்கூறலுக்கான விரிவான அணுகுமுறையின் முக்கியத்துவத்தினை வலியுறுத்தி, இருதரப்பு மற்றும் பலதரப்பு உறவுகள் உட்பட, சாத்தியமான அனைத்து வகையான அந்நியச் செல்வாக்குகளையும் பயன்படுத்தல்.
- (c) இலங்கையில் இழைக்கப்பட்ட சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ் உள்ளடக்கப்படும் குற்றங்களை விசாரணை செய்வதற்கு அமைவாக, நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் விசாரணைகளின் ஒருங்கிணைப்பை வலுப்படுத்துதல், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சட்ட அதிகார எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட மற்றும் உலகளாவிய சட்ட அதிகார வரம்புக்குட்பட்ட கொள்கைகள் உட்பட அனைத்து சாத்தியமான அதிகார வரம்புகளையும் பயன்படுத்துதல்; சர்வதேச நீதிக்கான பிற வழிகளிற்குரிய ஆதரவுகளையும் கருத்தில் கொள்ளுதல்.
- (d) வலிந்து காணாமலாக்கல் மற்றும் சர்வதேச மனித உரிமைகளுக்கான சட்டத்தின் ஏனைய பாரிய மீறல்கள் மற்றும் துஷ்பிரயோகங்கள் அல்லது சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டத்தின் கடுமையான மீறல்களுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் என்று நம்பத்தகுந்த வகையில் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக, பரந்த அளவிலான பொறுப்புக்கூறல் நடவடிக்கைகளின் ஒரு பகுதியாக, சர்வதேச சட்டத்திற்கு இசைவான இலக்குத் தடை உத்தரவுகளை மேலும் பரிசீலிக்கும் அதே சமயம் அவை பொருத்தமான மனித உரிமை பாதுகாப்புகளுக்கு உட்பட்டவை என்பதனையும் உறுதி செய்தல்.

- (e) இருதரப்பு இராணுவப் பரிமாற்றங்கள் மற்றும் பயிற்சித் திட்டங்களுக்கும், ஐ.நா. விற்கான அமைதி காக்கும் அல்லது மற்றைய ஐ.நா. வின் பணிகளுக்கான நபர்களின் தேர்வின் போதும் எச்சரிக்கையுடன் கூடிய பின்னணி ஆய்வினை மேற்கொள்ளல்.
- (f) கல்வி, வாழ்வாதாரம், உளநலம், உளவியல்-சமூக மற்றும் சட்ட ஆதரவு, மற்றும் மனித உரிமை ஆவணப்படுத்தல்களை மேற்கொள்ளும் முன்முயற்சிகள் உட்பட வலிந்து காணாமலாக்கப்படலினால் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு ஆதரவளிக்கும் திட்டங்களுக்குத் தொடர்ந்து ஆதரவளித்தல்.
- (g) OMP மற்றும் நிலைமாறுகால நீதிப் பொறிமுறை என்பன, இலங்கையில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்துடன் கலந்தாலோசிக்கப் பட்டதன் அடிப்படையில், பாதிக்கப்பட்டவர்களை மையமாகக் கொண்ட மற்றும் பால் நிலை இணக்கம் ஆகியவற்றுடன் கூடிய சர்வதேச தரங்களுடன் ஒத்துப்போகும் வகையிலும், விரிவான நிலைமாறுகால நீதிக்கான அணுகுமுறையின் ஒரு பகுதியாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன எனும் நிபந்தனை அடிப்படையில் மாத்திரமே அவற்றுக்கு ஆதரவு வழங்குவதினை கருத்தில் கொள்ளல்.
- (h) HRC தீர்மானங்களான 46/1 மற்றும் 51/1 என்பனவற்றுக்கு இணங்க நிறுவப்பட்ட OHCHR இன் சிறப்புத் திட்டத்திற்குத் தொடர்ந்து ஆதரவளித்தல்.